

Izberite Gorenjsko kreditno banko za svojo banko

LETU XXIV. — Številka 66

Ustanovitelji: obč. konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka in Tržič — Izdaja CP Gorenjski tisk Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič — Odgovorni urednik Albin Učakar

G L A S I L O S O C I A L I S T I C N E Z V E Z E D E L O V N E G A L J U D S T V A Z A G O R E N J S K O

GLAS

KRANJ

Odprli smo novo specializirano trgovino za prodajo nogavic

Elita Nogavičar

v Škofji Loki, Mestni trg 6.

Vabimo vas, da si ogledate bogato zalogu vseh vrst ženskih, moških in otroških nogavic.

Trgovsko podjetje Elita Kranj

Šola — otrok in cesta

Konec je šolskih počitnic. S 1. septembrom se prične nova šolsko leto, s tem dnem pa se bodo odprla šolska vrata tisočem prvošolcem. Samo v kranjski občini bo 1091 otrok prvič sedlo v šolske klopi, v vseh petih gorenjskih občinah pa bo letos kar 2814 prvošolcev. Za starše, šolo in skupnost s tem nastane potrebna skrb in odgovornost, kako poskrbeti, da bodo otroci varni v prometu na poti v šolo in iz šole domov. Brez dvoma so starši že do slej več ali manj (včasih pre malo) skrbeli za splošno in tudi za prometno varnosť svojih brezskrbnih nebogljencov. V bližnji okolini doma je bilo to nekoliko lažje, saj se je otrok zaradi stajnega nadzorstva in opozarjanja star-

šev največkrat dobro izogibal nevarnostim na cesti. Z obiskovanjem šole pa otrok že sprejema neko resno obveznost, in se tudi znajde v popolnoma neznanem okolju. Zaradi svoje nebogljenosnosti in otroške brezskrbnosti pa se otroci niti ne zavedajo nevarnosti, ki jim preti na cesti. Prvi šolski dnevi oziroma meseci so za otrokovo varnost na poti v šolo najbolj kritični. Zato menim, da bi bilo potrebno:

— da starši ne samo prvi šolski dan, temveč nekaj dni spremljajo svoje otroke na poti v šolo in iz šole domov. To skrb v mestu in v večjih naseljih lahko prevzame za več otrok skupaj.

— Nujno je, da šole ob bolj prometnih cestah pripravijo načrt svojega šolskega okoliša in za otroke določijo najvarnejše poti do šole, upoštevajoč prehode za pešce in prečkanje ceste izven prehodov na odprtih cesti zunaj naselij. Te določene poti naj bi uporabljali tudi učenci 2. do 8. razreda (pešci). S tem je treba seznaniti starše in otroke. Ko je otroku točno določena njegova vsakodnevna pot do šole, ga je potrebno še posebej seznaniti in opozoriti na najbolj nevarne točke na tej poti (križišča, prehod preko ceste zunaj naselja in na zaznamovanem (Nadalj. na 24. str.)

Drugi teden bodo po cestah, ki vodijo proti šoli zarumenele rutke na vratovih prvošolcev. Voznike bodo opozarjali, da so prvič sami brez nadzorstva na nevarnih polnih cestah. Vozniki, bodite uvidevn!

»CHEMO«

Cenjene stranke obveščamo, da se bomo preselili v novi lokal v Delavskem domu Franca Vodopivca nasproti tovarne Sava.

V novem lokaluu bomo začeli poslovati v sredo, 1. septembra.

28., 30. in 31. avgusta bo prodajalna na Koroški cesti (sedanja trgovina) v Kranju zaprta.

CHEMO Kranj

Jutri otvoritev šole
v Gorenji vasi

Gorenja vas spremenja svojo podobo. Pred nedeljsko otvoritvijo nove šole jo bodo domačini okrasili in vasi temeljito spremenili vsakdanji videz. Številne zastave bodo plapolate v Gorenji vasi. V akciji, ki sta jo izvedli KS in krajevna organizacija SZDL pod vodstvom njenega predsednika Janka Pivka, so domačini kupili več kot sedemdeset zastav. Tako bo plapolala zastava skoraj z vsake hiše.

Ko sem se v četrtek zvečer sprehodil po vasi, so še v trdi temi peli krampi in lopate. Mladi gasilci so kopali jame za mlaje. Kar dvajset jih bodo postavili in skoraj vsi so visoki po petindvajset metrov. Poleg tega bodo gasilci v nedeljo popoldne pripravili veselico v domu TVD Partizan v Gorenji vasi in praznovanje s tem še poveli, sami pa dobili nekaj denarja za potrebe gasilcev.

Šola je popolnoma na red. Le okolico že asfaltirajo. V nedeljo upajo, da se bo otvoritev udeležilo dopoldne ob 10. uri veliko število ljudi, saj je nova šola za vse okoliške kraje velika pridobitev. Ob otvoritvi bo krajši kulturni program in nato ogled nove šole. — JG

Triglav : Jugoplastika 55 : 95

Kranj, 27. avgusta — Domačini so se odlično upirali lanskemu državnemu p.vaku. Srečanje je bilo v novi telovadnici osnovne šole France Prešeren. — dh

mešanicakav
E K S T R A

SPECERIJA BLED
VSAKOMUR PRIJA KAVA SPECERIJA

Premalo prostora v jaslih

Tudi letos se ni moglo vplati v vzgojno varstvene ustanove kranjske občine toliko otrok kot je bilo prošenj za sprejem. Starši so prijavili za sprejem v vrtce 326 predšolskih otrok in 146 dojenčkov. Kranjski vrtci so lahko sprejeli le 170 predšolskih otrok in le 24 dojenčkov. Komisija, ki je morala izbirati med prošnjami za sprejem dojenčkov v jasli, ni imela lahkega dela, izbirala pa je predvsem med otroki mater samohranilik in otroki v socialno ogroženih družinah. Največ prošenj je bilo za sprejem v vrtec Jannina, vendar niso sprejeli nobenega predšolskega otroka, ker se že iz oddelka jasli formira skupina najmlajših otrok v vrtcu.

Najmanj leto dni bodo v kranjski občini še ostajale nerešene prošnje za sprejem v vzgojno varstvene ustanove, ker je šele za drugo leto predviden začetek gradnje novih vrtcev. Nekaj čakajočih otrok bo sicer našlo prostor v odkupljeni Peterlinovi hiši v Kranju, vendar pa jo bo treba za te namene še adaptirati. V tej hiši bo prostora za 80 predšolskih otrok.

Trenutno je v kranjski občini v varstvu 978 predšolskih otrok, kar pa je nad zmogljivostmi vrtcev, saj je dejansko prostora le za 814 otrok. V družbenem varstvu je v Kranju 54 dojenčkov, skupaj z jaslinimi na Golniku pa je v občini v varstvu okoli 70 dojenčkov.

Gasilci v Sorici praznujejo 65-letnico društva

Gasilsko društvo v Sorici je bilo ustanovljeno leta 1906. Za vključevanje med aktivne člane društva je bilo že od vsega začetka veliko zanimanje. Tudi danes je še tako. Društvo šteje zdaj devetindvajset mladih aktivnih članov in okrog štirideset podpornih.

V zadnjih petnajstih letih se marljivi soriški gasilci lahko pohvalijo z marsikatem uspehom. Leta 1958 so začeli graditi gasilski dom. Veliko prostovoljnih delovnih ur so prebivalci Sorice prispevali pri gradnji. S skupnimi močmi je bil dom kmalu dograjen. Poleg prostorov, ki jih uporabljajo gasilci, so v domu tudi prostori za stanovalce, med drugim dve sobi za oddajanje turistom.

Gasilci se lahko še vedno pohvalijo s staro ročno brizgalno, ki so jo ob 50-letnici društva še vedno imeli v paradi, zdaj pa jo imajo le še za okras. Prav zdaj je v teku akcija zbiranja sredstev za nakup nove motorne brizgalne, ker je stara že precej za-

starela. Obenem z nakupom nove brizgalne bi radi slovesno proslavili tudi 65-letnico društva. Ker pa še ni povsem gotovo, če bodo brizgalno dobili še letos, tudi v praznovanje in proslavo obletnice niso povsem trdno prepričani. Za novo motorno brizgalno so veliko prispevali vaščani sami. Zbrali so okrog 7000 din. Še posebno velika pridobitev bi bil za gasilce gasilski avto. Upajo, da ga bodo nekoliko kasneje tudi lahko kupili.

Požarov na veliko srečo v Sorici in okolici doslej ni bilo veliko, vendar so gasilci vedno pripravljeni. Redno se udeležujejo tekmovanj med društvom in vedno zasedajo mesta pri vrhu. Že večkrat je bila tudi izražena želja po ustanovitvi pionirske desetine. Ni izključeno, da bodo tudi najmlajši prav kmalu lahko poprijeli za delo v društvu in jih bodo starejši člani naučili osnovnih veščin. Delo mladih pa je tudi zagotovilo, da bo gasilsko društvo v Sorici še naprej uspešno delovalo.

— Jg

Krajevni praznik na Blejski Dobravi

Pred leti so na Blejski Dobravi sklenili, da bo v spomin na eno prvih partizanskih akcij na tem območju njihov krajevni praznik 28. avgusta. Tega dne pred 30 leti so namreč partizani pomorči minirali visok železni stebri na Dobravskem polju in ga porušili. Tako železarna, ki je delala za nemško vojsko, zaradi pomanjkanja električne energije iz elektrarne Vintgar dalj časa ni mogla obravnavati. Marsikdo se še spominja, kako se je one noči zabliskalo in zagrmelo in kako so naslednji dan besneli Nemci zaradi povzročene škode, še bolj pa zaradi drznosti partizanov. Stane Kernik z Dobrave, Janez Žvan iz Gorj, Alojz Prešeren iz Grabna in Franc Konobelj-Slovenko pa so bili veseli uspešne izvedene akcije.

Počastitev tega praznika bo v nedeljo ob 9. uri pred spomenikom padlim borcem in žrtvam fašističnega terorja ob sodelovanju krajevnih organizacij ZZB NOV, SZDL, krajevne skupnosti in gasilcev. Pripravljen je pester program in zato pričakujejo številno udeležbo občanov iz Blejske Dobrave, Kočne in Lipc, saj

je Dobrava znana po velikem številu ljudi, ki so sodelovali v narodno osvobodilni vojni kot borci ali aktivisti, nemalo teh pa je izgubilo svoja

življenja v tej borbi. Na predvečer praznovanja, v soboto zvečer, pa bo gasilska vaja na Kočni.

srš

Možjanca ostala brez vode

Možjanca nad Preddvorom je že pet tednov brez vode in jo morajo zato dovozati iz Preddvora. Vas ima sicer svoj vodovod, Prvo zajetje je bilo zgrajeno 1935. leta, drugo pa štiri leta kasneje. Vendar sta oba studenca zradi dolgotrajne suše usahnila. Zgornji populoma, iz spodnjega pa je le še »kapljalo«. Zato so se domačini obrnili na poklicne gasilce iz Kranja, da bi s cisternama navozili vode in napolnili njihove rezervoarje. Gasilci so pred tremi tedni zvozili na Možjanco 70 kubikov vode, pretekli teden pa še 63 kubikov. Kriza je bila za silo rešena, vendar se domačini sprašujejo, kaj bo po ponovni suši, saj je vode za domačine komaj do-

volj, na Možjanci pa rastejo še vikendi kot gobe po dežju. Na ta problem so Možjančani pristojne že večkrat opozarjali. Zadnje takšno posmanjkanje vode na Možjanca je bilo leta 1954, in sicer pozimi. Domačini so vodo nosili iz doline, razen tega pa so topili tudi sneg.

Vaščani so nas prosili, naj se v njihovem imenu zahvalimo Vodovodni zadrugai Preddvor, ki je brezplačno odstopila vodo, krajevni skupnosti Preddvor, ki je plačala stroške dovoza vode, ki so rade volje pomagali.

Dežja, ki je začel padati včeraj zvečer, so Možjančani gotovo veseli, saj bosta studenca ponovno ozivela in napolnila prazne rezervoarje.

Konec počitnic

Sekretar komiteja občinske konference zveze komunistov Radovljica Matija Markelj je za torek, 31. avgusta, sklical redno sejo komiteja. Na dnevnem rednu je evidentiranje možnih kandidatov za funkcije v organih zveze komunistov, obravnava predloga o samoupravnem sporazumu in poročilo o izvajanju finančnega načrta za letošnje prvo polletje.

Konec poletnih počitnic za člane vodstva je napovedal tudi predsednik občinske konference SZDL Radovljica Janez Varl. V drugi polovici prihodnjega tedna bo namreč redna seja izvršnega odbora SZDL. Redna seja radovljiske občinske skupščine pa bo v drugi polovici septembra.

A. Z.

Izžrebali smo nagrade za naše kupce na Gorenjskem sejmu

žreb jih je razdelil takole

PRALNI STROJ GORENJE PS 613
imetnik paragonskega bloka št. 30026

SEDEŽNA GARNITURA »MAJA«
Ivan Pivk — Kokrica

Hladilnik GORENJE 1751
Andrej Bratuša, Šišenska 42 — Ljubljana

HLADILNIK GORENJE 1351
Ivan Kunc, Zmenc 30 — Škofja Loka

TRANZISTORSKI SPREJEMNIK
Stanislava Razdrli, Gospodarska 13 — Kranj

TRANZISTORSKI SPREJEMNIK
imetnik paragonskega bloka št. 30121

TRANZISTORSKI SPREJEMNIK
Marija Beguš, Zeje 2

TRANZISTORSKI SPREJEMNIK
Ivana Gorjup, Zlato Polje 1/b — Kranj

TRANZISTORSKI SPREJEMNIK
Maks Rančarič, Sp. Kokra 24

Izžrebani naj vzamejo dobitke do 30. septembra v BLAGOVNICI MERCATOR V TRŽIČU

NA SVIDENJE V KATERIKOLI OD 461 PRODAJALN MERCATOR

Izdatno povečati otroški dodatek

»Izdatno moramo povečati otroški dodatek,« je dejal Stane Kavčič v intervjuju za uredištvo časopisa Komunist, in nadaljeval, »Znano je namreč, da smo začeli otroški dodatek plačevati v znesku 30 dinarjev tedaj, ko so bile najboljše plače le dvakrat do trikrat večje. Danes izplačujemo komaj dva krat več, toda plače so se povečale tudi za trideset-

krat. Vsako leto povečamo otroški dodatek za pet do šest dinarjev, osebne dohodeke pa celo za 15 odstotkov. Najbolj je razvrednoten otroški dodatek. Zato menim, da so v Sloveniji potrebne komuniste spremembe, da moramo iti v podvojitev otroškega dodatka, kar bi zahtevalo novih 150 milijonov dinarjev. Če bi to naredili, ne bi pogrešili. Ta sredstva bi vzelci iz splošne akumulacije.

J. V.

Uspešno poslovanje podjetja Marmor iz Hotavelj

Podjetje Marmor iz Hotavelj posluje v zadnjem času zelo uspešno. Domači in tuji kupci — Italijani, Nemci in Švicarji — kažejo za nakup marmorja veliko zanimanje. Zaradi premajhnih količin pa predvidevajo, da bo že jeseni lahko ugodili nekaterim inozemskim kupcem.

Vse dosedanje naložbe v podjetju so bile izredno rentabilne, kar bi še posebno lahko rekli za izdelavo beton plošč. Plošče so izvrsten material za vse vrste tlakov in stenskih oblog. Mesečno proizvedejo 2000 m² tovrstnih plošč in jih v lahkotu prodajo. Od lanskega leta je v sklopu Marmorja tudi kamnolom lehnjaka na Jezerskem. Tudi lehnjak je zaradi uporabnosti zelo iskan na tržišču.

Kolektiv se je v zadnjih dveh letih močno povečal. Zdaj je zaposlenih 72 delavcev, pred dvema letoma pa le 45. V podjetju Marmor je

našlo kruh veliko domačinov. Tu bi še posebno lahko omenili skrb, ki jo kažejo v podjetju za delavce. Med prvimi so imeli preskrbljeno toplo malico.

Edina težava je v tem, da kaže mladina premajhno zanimanje za kamnoseško stroko. Se posebno primanjkuje strokovnega kadra. Predvsem bi rabili vsaj dva gradična in enega rudarskega tehnik. Že vrsto let je razpisana štipendija za višjo delovodsko šolo, a se nične ne prijavi. Kaj je vzrok? Osebni dohodki zdaj prav gotovo ne. Vzrok je treba iskati predvsem v tem, da podjetje nima na razpolago stanovanj in strokovnega kadra, da bo drugod ni mogoče dobiti.

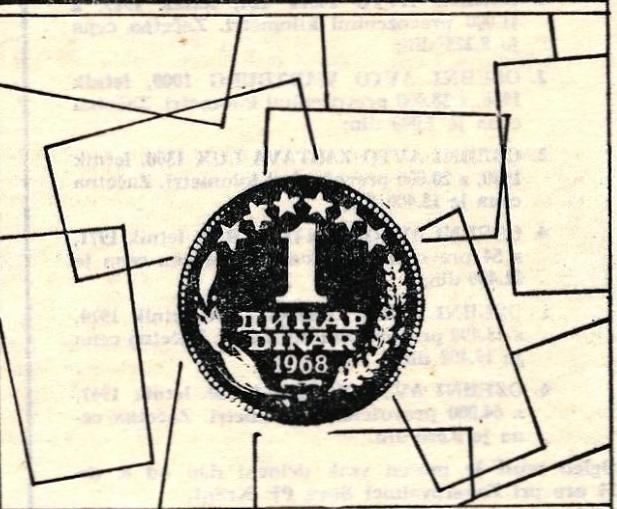
Del strojne opreme je v podjetju že precej dotrajane in izdelani so načrte za izpolnitve in zamenjavo. Vprašanje pa je, kdaj bodo zastavljene načrte lahko izpolnili. Ker strojne opreme

za kamnoseško stroko ne izdelujejo doma in bi jo bilo treba uvoziti, bi v Marmorju potrebovali poleg dinarskih tudi precej deviznih sredstev. Gleda novosti na področju opreme za kamnoseško stroko so v Hotavljah vedno na tekočem. Redno spremljajo vso inozemsko strokovno literaturo in vsako leto obiščejo edini sejem tovrstne opreme v St. Ambrozu pri Veroni.

Z nakupom novih strojev bo treba zgraditi tudi nove prostore. V Marmorju so se odločili za prizidavo nove hale. Idejni načrti so že izgotovljeni. Upajo le še, da bo tudi družba podprla njihove želje.

J. Govekar

GORENJSKA KREDITNA banka

**dom
TVOJEGA PRIHRANKA**

Vaščani so plačali asfaltiranje ceste

Vaščani Gore, Gmajnice in Mlake pri Komendi so prispevali 50.000 din (da ne bo pomote; pet milijonov starih dinarjev) za asfaltiranje ceste Gmajnica—Gora—Križ. Od tega so samo vaščani Gore, to je vasica, ki ima le trideset hiš, prispevali preko 20.000 din.

Na pobedo krajevne skupnosti in krajevne organizacije socialistične zveze je tričlanska komisija šla od hiše do hiše, da je ljudi seznanila s predvideno akcijo. Ob tej priložnosti so se v vsaki družini popolnoma prostovoljno odločili, koliko denarja bodo prispevali za asfaltiranje ceste. Tako je mizar Rudi Jeral iz Gore prispeval 2.500 din, zidar Ivan Bremšak 1.500 din, Marija Koželj, upokojenka, 700 din, Stane Potočnik, delavec v tovarni Stol, 1.000 din in tako naprej.

Krajevna skupnost bo prispevala 120.000 din iz sredstev samoprispevka, ki ga v ta namen plačujejo vsi prebivalci, za uvedbo samoprispevka pa so se odločili na referendumu letosnjem pomlad.

Skozi vas Gmajnico so tedni cesto že asfaltirali, drugo leto bodo asfaltirali cesto skozi vas Križ do glavne ceste Komenda—Kamnik. V Komendi ljudje ne čakajo, da bi jim nekdo »od zgornja« reševal probleme. Verujejo vase in v svoje roke. Čeprav že več let plačujejo samoprispevki za reševanje perečih komunalnih zadev, pri vsaki akciji še posebej prispevajo denar, pomagajo z materialom in prostovoljnimi delom. To je res uspeh dela družbenopolitičnih organizacij in krajevne skupnosti, ki tu res deluje kot samouprava občanov.

J. Vidic

Poprečni osebni dohodki v juniju so v škofjeloški občini dosegli 1489 din. Dohodki v negospodarskih dejavnostih so v primerjavi z gospodarstvom za dvesto dinarjev višji.

Največ zaposlenih delavcev v juniju je imela žirovska Alpina. V njej je delalo 1089 delavcev, ki so zaslužili po prečno 1188 din. Med podjetji z več kot petsto zaposlenimi srečamo še Iskro iz Železnikov, Loške tovarne hladilnikov, Jelovico iz Škofje Loke ter Alpes iz Železnikov. Tako je v industriji zaposlenih na celotnem območju komune 6742 delavcev. Gradična dejavnost zastopa podjetje Tehnik. Ta je imel v juniju 358 članov. Kolektiv projektičnega biroja pa je vključeval štiri strokovnjake. Poprečno so zaslužili v obeh dveh delovnih skupnostih 1581 dinarjev.

Iz Biltena občinske skupščine lahko ugotovimo, da je v gospodarstvu loške občine zaposlenih 9904 delavcev. Če k njim prištejemo še 953 delavcev iz negospodarskih dejavnosti lahko zaključimo, da je v družbenem sektorju škofjeloške občine udeležena tretjina vsega njenega prebivalstva.

A. Igličar

Pomanjkanje hotelskih postelj

Blejski turistični delavci so v letosnjih sedmih mesecih zabeležili za poprečno 18 odstotkov večji obisk oziroma zasedenost turističnih zmogljivosti v primerjavi z istim obdobjem lani. Pričakujejo, da bo tudi do konca leta obisk precej večji od lanskega, predvsem pa naj bi bila uspešnejša zimska turistična sezona. K boljši zasedenosti hotelskih in drugih turističnih postelj na Bledu naj bi prispevala predvsem novo zgrajeno zimsko rekreacijsko središče Zatrnik, kjer doča dobro napredujejo, in novo umetno drsalnišče, ki ga namejavajo v kratkem začeti graditi, končano pa naj bi bilo še do zimske sezone.

Tako kot še nikdar pa se

Cesto skozi Žiri bodo asfaltirali

Cesta od Dobracheve skozi Žiri je že precej časa precej slaba. Asfaltno prevleko je na mnogih mestih načela zmrzel in nič prijetna ni vožnja po takih razkopani cesti skozi Žiri. Zdaj bo kmalu bojje. Že v začetku septembra bodo na celotnem odseku ce-

ste položili novo asfaltno prevleko. Poleg tega bodo tudi vsem posameznikom, ki bodo to želeli, proti ustreznim plačilu položili asfaltno prevleko po dvoriščih. Kandidate zbirajo žirovska krajevna skupnosti.

-jg

Pred dnevi, ko se je na Gorenjskem že sicer delno ohladilo, so bili blejski hoteli še vedno polni. Zmanjšal se je le obisk v počitniških domovih in zasebnih turističnih sobah. Tako je bilo na Bledu največ tujih gostov; med njimi predvsem Nemcev, Anglezov, Holandcev, Američanov, Italijanov in drugih. A. Ž.

Te dni so asfaltirali cesto skozi vas Gmajnico pri Komendi. — Foto: J. Vidic

Posredujemo prodajo

KARAMBOLIRANIH VOZIL:

1. OSEBNI AVTO FIAT 124, letnik 1969, z 41.000 prevoženimi kilometri. Začetna cena je 8.225 din;
2. OSEBNI AVTO WARTBURG 1000, letnik 1968, z 38.000 prevoženimi kilometri. Začetna cena je 7.000 din;
3. OSEBNI AVTO ZASTAVA LUX 1300, letnik 1970, z 20.000 prevoženimi kilometri. Začetna cena je 13.400 din;
4. OSEBNI AVTO RENAULT R-10, letnik 1971, s 54 prevoženimi kilometri. Začetna cena je 21.400 din;
5. OSEBNI AVTO ZASTAVA 124, letnik 1970, s 13.400 prevoženimi kilometri. Začetna cena je 19.400 din;
6. OSEBNI AVTO ZASTAVA 750, letnik 1967, s 64.000 prevoženimi kilometri. Začetna cena je 5.600 din.

Ogled vozil je možen vsak delovni dan od 8. do 14. ure pri Zavarovalnici Sava PE Kranj.

Pismene ponudbe z 10 % pologom od začetne cene sprejemamo do srede, 1. septembra.

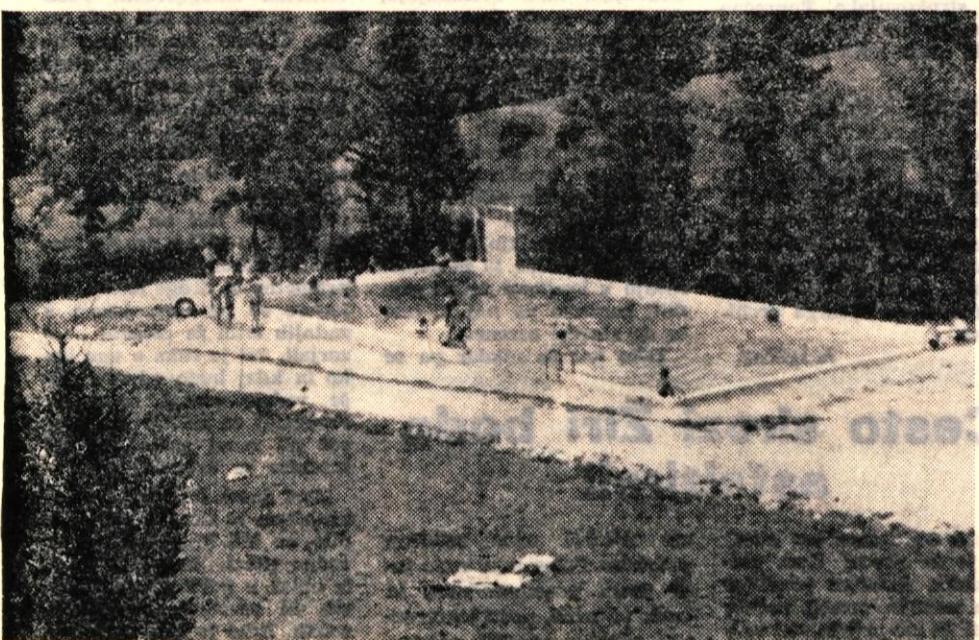
ZAVAROVALNICA SAVA PE KRAJN

V Nemiljah imajo kopališče

Da bi se v vročih dneh lahko vsaj malo ohladili, so prebivalci Nemilj in okoliških vasi včasih zajezili bližnje potoke in se namakali v tolmunih. Vendar je voda njihove pregrade ob neurjih rada odnesla. Zato so se 1969. leta odločili, da bodo Nemiljah zgradili kopališči. Akcija je naletela pri

prebivalcih na ugoden odmev. Vsi so rade volje priskočili na pomoč z delom in tudi z denarjem. Tako so letos dobili bazen, dolg 20 in širok 10 metrov. Vaščanom so pomagali tudi krajevna skupnost Podblica ter krajevna skupnost in turistično društvo Besnica.

Bazen nikoli ni brez obiskovalcev, posebno ob nedeljah ne, poleg tega pa se je že najmanj 10 otrok naučilo plavati, odkar imajo bazen. Bazeni še ni povsem urejen. Prihodnje leto nameravajo urediti še kabine in sanitarije, bazen pa obložiti s ploščicami. — jk

Prihodnje leto bo imelo kopališče v Nemiljah že lepši izgled. Vaščani nameravajo urediti tudi kabine in sanitarije. — Foto: J. Košnjek

Vedno več ljudi na Soriški planini

Nova soriška cesta je odprila v približala tudi motoriziranim turistom eno najlepših poti v našem alpskem svetu. To je cesta preko Soriške planine v Bohinjsko Bistrico. Zgradili so jo vojaki in Gozdno gospodarstvo z Bledom.

Soriško planino izkoriščajo domačini poleti za košnjo in pašo, pozimi pa so na soriških planjavah lepa smučišča. Tod se začenjajo tudi zložne turena bližnje alpske vrhove.

Pomen in urejenost Soriške planine povečuje Litostrojska koča, ki so jo zgradili člani Planinskega društva Litostroj iz Ljubljane. Ker je postala koča kmalu pretesna, so postavili v njeni bližini lep dom, v katerem lahko njde zavetišče kar lepo število ljubiteljev narave in planincev. Nova koča je bila zgrajena leta 1960. Obe koči imata danes preko 60 ležišč.

Stara in nova koča sta bili letos skoraj stalno polni, kar

ni nič čudnega, saj so ceste proti Bohinju, Selško dolino in Baški grapi dobro vzdrževane. Največ ljudi prihaja na Soriško planino seveda ob sobotah, nedeljah in ob praznikih, letos pa so imeli tudi nekaj stalnih gostov, ki so ostajali na planini po več dni. Tudi tuje je privabila idilična planina. Največ je bilo Italijanov in Nemcov.

jk

SPLOŠNO MIZARSTVO RADOVLJICA

razpisuje prosto delovno mesto

RACUNOVODJE

Pogoji: srednja ekonomska šola in 3 leta delovnih izkušenj v računovodstvu. Kandidati naj pismene vloge z dokazili o strokovnosti pošljijo na naslov Splošno mizarstvo Radovljica, Ljubljanska 13. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Na belem hodniku

Nedelja. V bolnišnici in pred njo čakajo ljudje na uro obiskov. Po klopek so poseli: mladi in stari, od daleč in od blizu, z darili, rožami, nestrnpi ali naveličano ravnodušni.

»Taka revica je, veste,« se je rdečelična kmetica zavrstila sklonila k sosedu na klopi in pri tem pobožno sklonila roke in zavila oči.

»Taka ubožica, nogo so ji odrezali, sama je, njen mož, bog mu daj večni mir, je bil pijanec, tudi ona rada kaj srkne, ampak jaz bi jo že vzela, pa ne zaradi grunta, to ne, le smili se mi,« je ihtavo vrtela svoj opravljeni jezik. Iz cekarja je mimogrede privlekla kruh, lomila koščke in jih pozrešno devala v usta ter neumorno razlagala:

»Hišo ima, dobra je, le streho bi bilo treba popraviti in nove žlebove narediti in grunt ima, tako je lep, da bi ga človek kar gledal. Pa kaj, stara je betežna, zdaj brez noge. Vzamem te, Jera', ji danes porečem, vzamem te ubožica in skrbim zate, do smrti, seveda,« se je skremžila in obrisala mastne roke.

Vrata so se končno le odprla in kmetica je dvignila svoje obilno telo ter se zibajoč odpravila. Pred vratimi v bolniščo sobo je ustavila dežurno sestro.

»Sestra, povejte mi no, kako je, kako je z njo?« je skoraj jokajoče zavzdihnila, zavila oči in pomignila proti vratom.

»Vsak dan bolje, gospa. Vzdržala bo, žilava je in odporna.«

Jera je bila videti kot izgubljena v veliki beli posteli. Glava, ovita v belo ruto, je mirno počivala na visokem vzglavju. Ko je zagledala obiskovalko, se je nalihno zdrznila.

»Jojme, jojme, Jerica, grozna si. Tako bleda in slab. K meni pojdi...«

Jera je nepremično zrla ven, skozi okno, na mlado cvetočo češnjo. Nenadoma je sunkovito obrnila glavo in počasi, v zlogih, poudarjajoč vsako besedo, dejala: »Mica, k tebi ne grem, ne živa ne mriva. Grunt sem pa vnukom zapisala.«

Kmetica se je osupla in zariplila v okrogli obraz komaj premagovala. Hitro se je dvignila in odvihrala proti vratom. Za trenutek je postala, pogledala v cekar in nato na Jero. Nekaj hipov je napeto premišljevala. Potem je jezno pihnila, ošinila Jero s sovražnim pogledom in zaprla cekar z darili.

Na hodniku se je zaletavala v prihajajoče, mahala s cekarjem in jezno mrmrala: nehvaležnica, bo že videla, bo že še videla.

Drugo jutro in vse naslednje dni je Jera prezivila v majhni sobici v domu za onemogle. Nihče je ni obiskal, nihče ni več zanjo povprašal. Umrla je sama in zapuščena.

D.S.

N

**blagovnica
nāma
škofja loka**

Šolske potrebščine že v prodaji

šolske aktovke in torbice — peresnice in ostali pribor — telovadni copati in dresi — fantovske in dekliške šolske halje — vse vrste zvezkov — papir in ostale potrebščine za šolo

Blagovnica NAMA Škofja Loka

Soriški kmetje ne pasejo več živine

Po hribih nad Selško dolino še stojijo trdne kmetije. To smo se lahko prepričali tudi med našim obiskom v Sorici. Pot nas je med drugim zanesla tudi v Zgornjo Sorico na obisk h kmetu Jožetu Pintarju. Družino smo založili pri kosišu. Malo smo počakali in čez nekaj trenutkov že prijetno kramljali v senci pred hišo. Beseda je najprej nanesla na trenutno delo na kmetiji.

»Prav pred kratkim smo končali s košnjo,« mi je povdal gospodar Jože. Za košnjo imam kakih pet hektarov „košenine“. Oja, zdaj je veliko bolje, ko imamo košilnice. Po teh krajih se najbolj obnesejo košilnice Alpina, pa tudi nekatere večje in močnejše niso nobena rednost. Ko bi lahko vse pokosil s košilnico, bi kar šlo. Pa ne gre. Več kot polovico moram še vedno ročno pokositi. Strme in stopniščaste griče se pač ne morejo s košilnico.«

Pred časom so kmetje po teh krajih še sejali žito, veliko žita. Mlačev je bila domači praznik. Zdaj skoraj ne viši več žita v kozolcih in seveda tudi mlačeve — domačega praznika ni več. Skoda!

»Res, kmetje tu okrog skraj ne sejejo več žita. Se ne izplača. Mislim, da bodo se tev popolnoma opustili. Ostal bo le krompir, pa še tole za domačo porabo. Na prodajo nihče ne misli veliko. Glavni vir dohodkov je tu les in živina. Živino kupujejo v Sorici. Cene živine? Zdaj še kar gre, ko jo prodajamo „na procente“. Kar zadovoljni smo. Mleka v Sorici ne odkupujejo. Dva ali trije kmetje ga prodajajo strankam, ostali pa delamo sir za domače potrebe. Kot sem že omenil, se morajo nekateri kmetje nasloniti predvsem na prodajo lesa. Gozdovi so raztreseni po vzpetinah v okolici Sorice. Najoddaljnješi so tudi urohoda daleč in tudi z lesom je veliko dela, dobljeni denar pa presneto zaščuhen.«

Groharjeva rojstna hiša je tik ob avtobusni postaji v Sorici. Le nekaj korakov nazaj je treba stopiti in že se človeku ustavi pogled na hiši, ki ima pri vrati vzdano spominsko ploščo. Tu se je 15. junija 1867 rodil slovenski slikar impresionist Ivan Grohar.

Muzej, ki so ga uredili pred leti, je od rojstne hiše oddaljen nekaj sto metrov v

Včasih so kmetje iz Sorice pošiljali živino na pašo na okoliške planine. Zdaj živine ne pasejo več.

»Paša je popolnoma ukinjena. Že skoraj petnajst let let ni več tiste prave. Zdaj je le še na Planini novoosnovani pašnik za pašo volov, mladih telic in jalove živine. Paše ni več zaradi premajhnega števila živine in tudi za pastirje ni več zanimanja, starejši so pa onemogli. Paša bi bila zdaj predraga, zato je živina raje v hlevu.«

Kaj pa meni Jože o kmečkem turizmu?

»Nismo še na taki stopnji, da bi uspeval,« je zatrdiril. »V prvi vrsti bi morali kmetje urediti okolico svojih gospodarskih poslopij in sprememniti miselnost. Prostora bi bilo po naših kmetijah dovolj, le urediti bi jih bilo treba. To pa, samo če pomislim na opremo sob, zahteva veliko denarja.«

Še zadnjega misel, ki smo jo zabeležili na Pintarjevi kmetiji.

»Treba je nadaljevati s podpiranjem hribovskih kmetov. Sicer pa povem, da mora biti tudi sam kmet iznajdljiv in mojster vseh del,« je ob koncu povedal Jože Pintar.

J. Govekar

Groharjev muzej je dobro obiskan

Spomin na slikarja Ivana Groharja je v Sorici še vedno živ. Že pred vhodom v vas opozori vsakega prišleka nad cesto postavljen kažipot na umetnikovo rojstno hišo in muzeju.

Groharjeva rojstna hiša je tik ob avtobusni postaji v Sorici. Le nekaj korakov nazaj je treba stopiti in že se človeku ustavi pogled na hiši, ki ima pri vrati vzdano spominsko ploščo. Tu se je 15. junija 1867 rodil slovenski slikar impresionist Ivan Grohar.

Muzej, ki so ga uredili pred leti, je od rojstne hiše oddaljen nekaj sto metrov v

Tri generacije živijo pod Pintarjevo streho v Zgornji Sorici. Jožetov oče Franc se še dobré spominja slikarja Ivana Groharja, Jože je sedanji gospodar na kmetiji, njegovega sina pa že tudi zdaj veseli delo na kmetiji.

MLADI V SORICI SAMI POSTAVILI VLEČNICO

Zapis o Sorici in okoliških krajih še zdaleč ne bi bil popoln, če ne bi bil povprašal tudi mladih o življenju po teh vaseh. Sklenil sem, da enega izmed mladih poiščem. Toda, kje? Vedel sem, da je precej ljudi od tu zaposlenih v dolini in zdelo se mi je, da bom tudi »žrtev« za pogovor najlaže našel ob prihodu av-

tobusa. Nisem se zmotil. Prvega, ki mi je prišel nasproti sem pobral in imel sem srečo. Franc Kejžar je bil takoj pripravljen pogovarjati se z menoj. Zavila sva v bližnjo gostilno na hladno pivo, ki se je v hudi vročini še kako prileglo, in Francu se je hitro razvezal jezik.

»Mladih je v Sorici še precej, le zbiramo se ne več toliko kot pred leti. Veliko jih je že, ki imajo svoje avtomobile, in se raje odpeljejo kam drugam. Tu se navadno zbiramo le na plesih, ki jih pripravi gostilničarka. Tudi kinepredstave smo imeli pred kakimi tremi ali štirimi leti. Zaradi premajhnega zanimanja jih zdaj ni več. Navadno se zdaj še zberemo tam, kjer je kaka veselica.«

Pozimi zapade v Sorici in okolici veliko snega. In tudi zabave ima mladina takrat več.

»Pozimi si poiščemo zabavo na snegu. Navdušeni smučarji smo tu doma. Imamo celo skakalnico, za katero pa nì posebnega zanimanja. Lani smo vši mladi sodelovali in pomagali pri postavitvi vlečnice. Sami smo jo postavili in izdelali po načrtih Ernesta Kejžarja, ki je bil vodja. Pre-

cej dela smo vložili, da je bilo vse urejeno. Vlečnico pa le imamo.«

Mnogi Soričani so si že poiskali zasluga v dolini. Stanujejo pa še vedno doma in se na »šiht« vozijo z avtobusom.

»V Zelezničnih ali Škofji Loki se zaposlujejo ljudje iz teh krajev. Že skoraj boljša je zaposlitev v Škofji Loki, saj je treba vstati prav ob istem času kot če greš v Zeleznične, le čakati ni treba na začetek dela, saj pride v Škofji Loki avtobus ob začetku dela, v Zeleznične pa prezgodaj in je treba čakati. Pozimi je včasih hudo, ko je zaradi snega treba pešačiti. Precej naporno je takrat. To lahko povem še posebno za tiste, ki jih po prihodu domov čaka še delo na kmetiji in si med tednom zaradi utrujenosti sploh ne drzno pomisliti na zabavo.«

Imate morda v Sorici KUD?

»Da, tega pa imamo. KUD Ivan Grohar vsako leto upravljata še po eno ali dve deli. Sposobni igralci se najdejo skupaj, le časa imajo grejalno. Na predstavah se navadno zbere veliko gledalcev in tudi na gostovanjih po okoliških krajih so toplo sprejeti.«

J. Govekar

Pred štiridesetimi leti se je rodil slovenski film o gorah (1931 - 1971)

Takoj po izumu sedme umetnosti so v Beogradu že leta 1896 gledali prvo filmsko predstavo, leta 1903 so v Zagrebu posneli prvi amaterski film, dve leti pozneje, leta 1905 pa sta kupila v Londonu brata J. in M. Manaki iz Bitola že prvo filmsko kamero, s katero sta začela snemati zanimive dokumentarne dogodke.

Tudi Slovenci smo bili pri razvijanju sedme umetnosti med prvimi. V Ljubljani je bilo prvo filmsko snemanje že leta 1898, navdušeni filmski pionirji-amaterji so posneli dokumentarni film Razgled Ljubljane, katerega so uspešno im ob neizmernem navdušenju gledalcev predvajali v Ljubljani, Trstu in pozneje tudi na Češkem in drugje. Dr. Karel Grossmann iz Ljutomera je prav gotovo pionir filmske umetnosti na slovenskem.

V letih po prvi svetovni vojni so Skalaši navdušeno nadaljevali delo svojih predhodnikov Piparjev in Drenovec. Iz njihovih vrst so izšli tudi naši prvi ljubitelji umetniške in dokumentarne fotografije in sedme umetnosti.

Komaj pet let po ustanovitvi T. K. Skala, je prof. Janko Ravnik s svojimi sodelavci začel snemati naš

prvi celovečerni film V kraju Zlatoroga.

Ta film je v vsakem pogledu umetniško delo, ki je doživel vseslošno odobranje vse slovenske in jugoslovanske planinsko-alpinistične dejavnosti. Premiero so imeli priložnost gledati v Ljubljani, v veliki dvorani kina Union v času od 29. avgusta do 9. septembra 1931. Film si je v prvih dneh z navdušenjem ogledalo preko 1500 ljudi, ki niso mogli prehvaliti lepotu in veličino domačih gora.

Prepričljiv uspeh in prodor prof. Janka Ravnika in Skalašev v sedmo umetnost, je opogumil še vrsto drugih filmskih umetnikov, da so se lotili snemanja naravnih lepot Triglava, Martuljka in drugih gora. Pionirjem našega planinskega filma, prof. Janku Ravniku in njegovim, so sledili še drugi z Milko in Metodom Badjurom na čelu. M. Badjura in dr. Stanko Tominšek sta v gorah in stenah Martuljka in Triglava posnela Triglavsko strmine. Delo je bilo opravljeno v šestih tednih, avgusta in septembra 1932. Film si je ogledalo v prvih dneh samo v Ljubljani preko 54.000 gledalcev. Pri nastanku filma so sodelovali dr. Miha Po-

točnik, Pavla-Murka Župančič, Joža Čop, Uroš Župančič, režiser Fero Delak, parapeti-Daniilo in drugi.

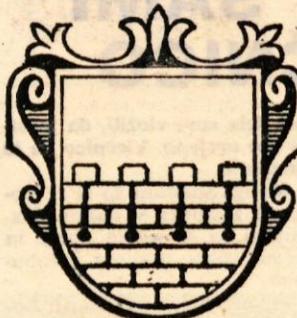
Naš planinski svet je dal pozneje še vrsto bolj ali manj uspešnih filmov. V gorah so snemati poznejši avtorji Številne Kekce, Vesno, Reševalce in druge filme, ki so propagirali lepoto in veličino našega planinskega sveta.

Enkratna Logarska dolina, Planica, Jezersko, Trenta, Bohinj, Martuljek pa še Triglav, so neizkorisčeni dragoceni zakladi, ki čakajo naše filmske umetnike. Baumbachov Zlatorog, Krst pri Savici, Finžgarjev Triglav, Bučarjeva Koča na robu in končno tudi Ingoličeva Pretrgana naveza ter številni drugi teksti zmanj že dolgo čakajo na filmske realizacije.

Filmski ustvarjalci, filmska podjetja, turistične in planinske organizacije bi morale to bogastvo izkoristiti za propagando našega turizma, izletništva in planinstva.

Ako nam je pred štiridesetimi leti v pionirske časih sedme umetnosti uspelo prikazati to lepoto, bogastvo in veličino, bi nam bilo to danes toliko laže.

U. Župančič

650 let Tržiča

Štirinajstič. Ker stanje trške blagajne ne dopušča, da bi bili predstojniki za skrb, ki jo nosijo, dostenjo plačani, pa naj imajo vsaj to majhno zadoščanje, da jih opriščamo za čas opravljanja njihovih dolžnosti ne le letnega prispevka, ki ga morajo plačevati meščani od izvrševanja obrti, ampak tudi sprejemanje vojakov na stanovanje ter drugih dajatev, ki zadevajo tukajšnje meščane.

Petnajstič. Izrecno prepovedujemo, da bi predstojniki zahtevali od tistih, ki so že meščani, pod pretvezo, češ da dolgujejo pristožbino za pridobitev meščanskih pravic, kako doplačilo, pač pa naj izterjajo stroške, ki so nastali ob pridobitvi svoboščin in jih ta ali oni še ni poravnal in jih tudi lahko poravna.

Sestnjajstič. Službo nastanjevanja naj predstojniki med seboj tako razdele, da jo prvo leto po postavitvi opravljaj in hkrati zanje od gospodstva prejema domenjeno letno nagrado načelnik, drugo leto prvi podnačelnik, tretje leto pa drugi podnačelnik.

Končno si kot zemljiški gospod pridržujem pravico, da te točke občasno in razmeram ustrezno spremenim, skrajšam ali dopolnim, in resno ukazujem predstojnikom, meščanom in vsem drugim podložnikom, naj vsakokratnega oskrbnika, ki predstavlja mene samega, spoštujejo kot mojega zastopnika, ga ubogajo ter izvršujejo vse tiste dolžnosti, za katere je upravičen, da jim jih v mojem imenu sam odredi in naloži, ali o katerih bo sodil, da so vsemu meščanstvu v prid.

Dano v Ljubljani 19. aprila 1777.

Sledi pečat in lastnoročni podpis grofa Marije Jožefa v. Auersperga.

Ta pravila so ostala v veljavi tudi pod nasledniki grofa Marije Jožefa v. Auersperga, dokler niso bila s preureditvami za časa francoske vlade razveljavljena. Zaradi sprememb, ki so nastale z uvedbo francoskega civilnega in kazenskega prava, so zemljiška gospodstva izgubili sodno oblast in so nekdani

podložniki kot svobodni državljanji uživali enake pravice kot njihovi prejšnji gospodje. Ko pa so morali Francozi zapustiti Ilirijo in je po določbah pariške mirovne pogodbe pripadla Kranjska spet Avstriji, je tedanji lastnik graščine grof Radecki poprejšnje določbe spet oživil. Praviloma je dal moč in veljavno z naslednjim dostavkom:

Ta pravila deželnoknežjega meščanstva oziroma mojih podložnikov trga Tržiča potrjujem s tem tudi jaz v vsem obsegu, kot jih je predpisal moj zgoraj podpisani gospod prednik Marija Jožef v. Auersperg, in v popolnem soglasju z njimi.

Tržič, 5. februarja 1816.

Lastnoročni podpis.

Karel Miklitsch se ni posvečal samo splošni zgodovini Tržiča, ampak ga je zanimala tudi zgodovina posameznih obrti in obrtniških združenj v Tržiču. Tako je že pred objavo gornje listine, ki ji je dodal tudi obširne pripombe, objavljala v Laibacher Zeitung leta 1910 zgodovino usnjarskega ceha v Tržiču (Die Lederzunft in Neumarkt). Tudi ta njegov zapis bi bilo vredno ob primeru priložnosti kdaj prevesti.

Podobne strokovne obravnave, kot so bile Miklitscheve, so v začetku tega stoletja v času pred prvo svetovno vojno objavili tudi mnogi drugi pisci. Naj za zdaj samo opozorimo na enaindvajset strani dolgo trinajsto poglavje (in na naslednje kratko štirinajsto poglavje) v obsežni zgodovini železarstva na Kranjskem, Goriškem in Istri (Geschichte des Eisens in Kroatien, Görz und Istrien von der Urzeit bis zum Anfang des XIX. Jahrhunderts), ki jo je napisal in izdal leta 1909 nekdanji kustos deželnega muzeja v Ljubljani Alfonz Müllner. Omenjeni poglavji obravnavata na straneh 480 do 501 tržičko železarstvo in fužino v Retnjah. Čeprav očitajo temu njegovemu delu nekratčnost in neobvladovanje gradiva, ki si ga je izpisal iz listin, bi tudi prevod teh dveh poglavij uategui Tržičane zanimati.

Istega leta, kot je izšla Müllnerjeva zgodovina železarstva, je objavil v Carniolii (str. 150—163) Walter Šmid svoj sedem strani dolgi prispevek o zgodovini Ljubelja. Dr. Walter Šmid je bil doma na Gaštru pri Kranju. Posvečal se je predvsem prazgodovini in bil prav tako kot Müllner nekaj časa — kmalu za njim — kustos deželnega muzeja v Ljubljani.

Od razprav, ki obravnavajo zgodovino Tržiča in se pojavljajo v tisku pred prvo svetovno vojno, naj omemimo vsaj še razpravo Zur Geschichte der Herrschaft Neumarkt izredno plodnega zgodovinarja Petra Radicsa. Razpravo je objavila že po njegovi smrti njegova žena Hedvika. Izšla je kot samostojno delce pri ljubljanski založniški hiši Kleinmayr & Bamberg (menda leta 1914) na dvanajsetih straneh.

Naštete razprave so danes že manj dostopne. Po tedanji navadi so tudi vse napisane v nemškem jeziku (čeprav so jih napisali zgodovinarji, ki so bili rojeni in so delovali na slovenskem ozemlju in so torej večinoma znali tudi slovensko pisati). Če bomo hoteli seznaniti z njimi širši krog bralcev, se bo torej treba postopoma lotiti kdaj tudi prevajanja le-teh.

Odbor za vprašanje združenega dela ELAN

tovarna športnega orodja Begunje na Gorenjskem

razpisuje štipendije za srednje, višje in visoke šole

Visoke šole:

STROJNA FAKULTETA

1 kandidat

EKONOMSKA FAKULTETA

2 kandidata

VISOKA ŠOLA ZA SOCIOLOGIJO — NOVINARSTVO, KADROVSKE SMERI

1 kandidat

Višje šole

VISJA KOMERCIJALNA ŠOLA

— ZUNANJA TRGOVINA

2 kandidata

— FINANČNO KNJIGOVODSKA SMER

1 kandidat

Srednje šole

TSS — LESNO INDUSTRJSKE SMERI

1 kandidat

ELEKTROTEHNIČNA (jaki tok)

1 kandidat

EKONOMSKA SMER

1 kandidat

Kandidati naj pošljijo vloge do 10. septembra 1971 na naslov ELAN tovarna športnega orodja, Begunje na Gorenjskem. K vlogi naj priložijo končno spričevalo oz. potrdilo o doslej opravljenih izpitih z ocenami. V poštev pridejo vsi letniki šolanja.

J. R.

Zlatoporočenca Veronika in Alojz Pičulin

V poročni dvorani v Kraju bosta danes dopoldne Veronika in Alojz Pičulin iz Stražišča simbolično nataknili prstana in tako proslavila 50-letnico skupnega življenja. V spremstvu svojcev in prič se bosta vpisala v knjigo zlatoporočencev.

Alojz se je rodil 1892. leta v Bukovici pri Gorici. Rodil se je v revni delavski družini in je zato že kot otrok moral s težkim delom služiti kruhu. Po končani osnovni šoli se je zaposlil v opekarne, po prvi vojni pa je s sodelavci ustanovil delavsko komunistično organizacijo. Fašisti so jo kmalu odkrili in tako Alojz ni mogel več dobiti službe.

Veronika Krpan se je rodila 1898. v Vrtojbi pri Gorici. Med vojno so njeni družino pregnali. Ko so se po vojni vrnili domov, je nekaj časa delala v raznih krajih. Po tem pa sta se spoznala z Alojzem in 1921. leta sta se poročila.

Rodili so se jima trije otroci. Hčerka in dva sinova. Ker Alojz ni nikjer mogel dobiti stalne zaposlitve, je za

dve leti odšel na delo v tujino. Ko se je vrnil k družini, ni bilo nič bolje. Pri italijanskih oblasteh je bil ožigosan in tako so se morali vsi preseliti iz rodnega kraja. Vse do 1940. leta sta Pičulnova z otroki živel v Vodicah. To leto pa je Alojz v Stražišču zgradil opekarne in se po tem preselil v Stražišče. Opekarne je med vojno pomenila zvezko s partizani. Sinova Oto in Slavko sta odšla v partizane, Veronika in Alojz s hčerkko Silvo pa so skrbeli za zvezko. Zato so se pri njih vrstile preiskave, aretacije in zaslivanja.

»Ja, res, najhuje je bilo med drugo vojno. Vendar nismo nikdar obupali. Čeprav oba zelo utrjenja in bolehna sva bila najbolj srečna po končani vojni, ko je spet celo družina v miru skupaj živila,« sta pripovedovala.

Danes sta Alojz in Veronika upokojena in pravita, da se dobro počutita. Želita si le zdravja in sreče in da bi v krogu otrok in vnukov dočakala še čimveč let.

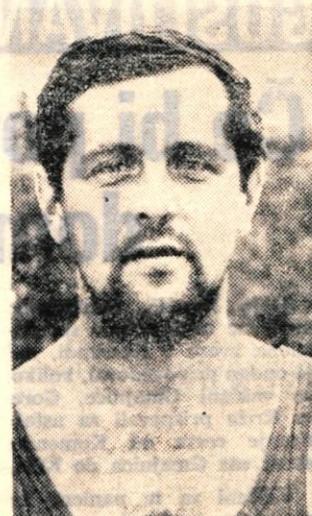
A. Z.

Nov vodovod na Podblici

Prebivalci na obronkih Ježice bodo dobili te dni nov vodovod. Zajetje je na Smečki nad cesto Jamnik-Dražgoše, vodovod pa je dolg okrog 700 metrov.

Pobudo, da bi na Podblici zgradili nov vodovod, je dalo domače gasilsko društvo. Pri krajevni skupnosti Podblica so izbrali gradbeni odbor, ki mu predseduje Franc Mohorič. 19 podbliških domačij je bilo takoj pripravljenih, da pri gradnji vodovoda pomagajo s prostovoljnimi delom in sredstvi, saj je imela doslej skoraj vsaka hiša v vasi svoj vodovod. Le nekaj hiš v vasi se ni priključilo k tej akciji. Podbličanom je pomagala tudi kranjska občina, ki je dala 5000 dinarjev, domača krajevna skupnost pa še nadaljnjih 5500 dinarjev.

Prispevki domačinov je precejšen. Vsaka od 19 hiš je doslej že prispevala preko 2000 dinarjev, če prištejemo še vrednost gradbenega materiala, pa se vsota povzpne na 3000 dinarjev na hišo. Vrednost prostovoljnega dela pri tem ni vračunana. -jk

Predsednik gradbenega odbora za vodovod Smečka-Podblica Franc Mohorič. — Foto: J. Košnjek

KRANJ

**sveže
pakirano
meso**

ŽIVILA

Še veliko desetk, podporočnik Praprotnik!

Stane Praprotnik se je v začetku avgusta vrnil na kratke počitnice k staršem v Škofjo Loko. Tri leta je bil slušatelj letalskotehnične akademije v Rajlovcu. Vseskozi je bil odličnik in šolanje je končal s samimi desetkami. Menda je bil najboljši študent v zgodovini letalskotehnične akademije.

Roden je bil 1949. leta v Škofji Loki. Tu je hodil v gimnazijo in jo končal s prav dobrim uspehom. Na akademijo se je vpisal, ker ga veseli letalstvo in ker je želel postati oficir JLA. Že kot gimnazijec se je zanimal za tehniko, a najbolj da je privlačila elektronika. Redno je spremljal nove dosežke v časopisu Ljudska tehnika. Bil je tudi član društva, ki se ukvarjajo s to panogo znanosti. Zanimivo je, da do tretjega razreda gimnazije ni vedel, da letalsko tehnična akademija obstaja. Zanje je slučajno zvedel od kolegov.

Meni, da je obveščenost mladih o vojnih šolah pri nas dokaj slaba: »Mladi bi morali več vedeti o tem, kaj se na vojaških šolah lahko naučijo.«

Na naboru bi Staneta Praprotnika skoraj proglašili za nesposobnega. In to zaradi majhne operacije na nosu. Prositi je moral in prepričevali naborno komisijo, da je zdrav.

Ugajalo mu je v Rajlovcu. »Možnosti za delo so dobre, boljše kot na kateri koli drugi fakulteti. Kljub temu pa mislim, da bi moral biti program dela in učenja bolj razgiban, da bi ostalo več časa za individualno delo. Lahko bi šli v knjižnico in se učili tudi sami, ne pa, da poslušamo iste stvari večkrat. Vendar bi si upal trdit, da smo se veliko naučili.«

O svojem uspehu ne govori rad. Pravi, da se ni učil prav nič več kot njegovi tovariši in da je odličen uspeh v šoli plod sistematičnega dela. Pogosto je obiskoval knjižnico in ker govori rusko in angleško, je lahko prebral razno tujo strokovno literaturo.

1. avgusta je Stane Praprotnik šolanje na letalskotehnični akademiji končal. Dobil je čin podporočnika.

In načrti? »Jesenji grem na enoletni kurz letenja z letali tipa Galeb. To so reaktivci domače proizvodnje. Za tem pa na Višjo vojno letalsko akademijo. Vpišejo se lahko samo tisti, ki so na letalskotehnični akademiji dosegli poprečno oceno najmanj 9. Rad bi postal pilot-inženir.«

Veliko sreče pri poletih in mnogo uspehov v šoli ti želimo, podporočnik Stane Praprotnik.

L. B.

Manjkajo še 4 milijoni

Sedanja cesta od Nemilj do Podblice je izredno ozka, strma in ovinkasta in na njen razširitev ni mogoče računati, prav tako pa je speljana po nestabilnem terenu, saj posebno ob dežju na nekaterih mestih drsi. Takšna cesta onemogoča, da bi avtobusi vozili do Podblice in morajo hoditi delavci in šolarji peš do Nemilj. Jamničani pa celo v Lipnico na kroparsko stran. Prav tako ni dobre cestne povezave s selško dolino in z dolino okrog Kropa.

Domačini so nam govedali, da so že izdelani načrti za popolnoma novo, 1764 metrov dolgo cesto od Nemilj do Podblice. Nova cesta bi bila 100 metrov krajsa od sedanje, položnejša, z manj ovinki. Začela naj bi se 200 me-

Berlinski sporazum

Številka 33 je bila kot kaže srečna za veleposlanike Združenih držav Amerike, Sovjetske zveze, Velike Britanije in Francije, ki so na sestanku s to zaporedno številko po sedmajstih mesecih napornih pogovorov vendarle stili berlinski oreh in dosegli sporazum. Tako so se izpolnila pričakovanja, ki so se rojevala ob optimističnih poročilih minulega tedna: zgodilo se je tisto, kar smo predvidevali tudi v naši rubriki pred tednom dni in prvi komentarji iz svetovnih prestolnic so pobarvani z izjavami zadovoljstva. Toda pot do končnega sporazuma je vsekakor še precej dolga, saj so veleposlaniki štirih sil naposled dosegli le okvirni sporazum, ki ga čaka sedaj naslednje popotovanje: najprej ga bodo proučili v prestolnicah vseh štirih sil, na sedežu NATO v Bruslju in v glavnih mestih obeh Nemčij. Pričakujejo, da ga bodo potem veleposlaniki čez približno dva tedna podpisali in šele potem se bosta Zvezna republika Nemčija in Nemška demokratična republika začeli pogovarjati tudi o konkretnih vprašanjih. Meni-

jo, da se pogajanja ne bodo končala pred zimo. In kaj je zapisano v sporazu, ki so ga štirje veleposlaniki v rezidenci ameriškega diplomata proslavili s čašo šampanca? Če skušamo zelo na kratko strniti sadove njihovih pogovorov v nekaj skopih stavkih, lahko povemo tole: za prost promet med Berlinom in ozemljem Zvezne republike bodo odgovorne štiri sile, Zahodni Berlinci bodo smeli obiskovati vzhodni Berlin in Nemško demokratično republiko, zahodni Berlinci bodo imeli zahodnonemške potne liste s posebnim znamenjem štirih sil, v Zahodnem Berlinu bodo ustanovili sovjetski generalni konzulat, benski parlament ne bo mogoč več zasedati v zahodnem Berlinu in osebnosti zvezne vlade ne bodo smelete več opravljati v mestu uradnih poslov. To so, kot rečeno, samo

najpomembnejše določbe, sporazum, dosežen v Berlinu, ima še precej podrobnosti, ki pa jih bodo kasneje še razširili. Zanimivo je, da se je v Bonnu že takoj po podpisu pogodbe oglašila opozicija in izjavila, da je sporazum skoraj podoben »izdaji« in »porazu«. Ampak to so le redke tovrstne izjave, medtem ko nasploh prevladuje prepričanje, da je sporazum dober kamnen, na katerem bo moč zgraditi nov most med nemškega sodelovanja in razumevanja in tako vsaj v nekem smislu prebroditi posledice zadnje vojne.

Skoraj na drugem koncu sveta, v daljnji Boliviji, se je zgodilo medtem nekaj, kar se sicer v tej deželi dogaja, lahko bi rekli, malone normalno: izvedli so namreč državni udar in kronisti so pri priči povedali, da je to v 146 letih obstoja te države že 193 državni udar. Predsednik Torreša rešiti tudi rudarji in delavci, ki pa zgoj z dinamitom in starimi puškami niso mogli nič proti pristašem polkovnika Suarezu, oboženim z modernim orožjem. Predsednik Torres in nekateri njegovi sodelavci so poiskali zatočišče v perujskem veleposlanstvu.

Sirija je bila prva, ki je že ratificirala sporazum o trojni federaciji ki so ga v Damasku dosegli predsednik ZAR Sadat, sirijski šef Asad in libijski predsednik Gada-

ri. To je že tretji poskus združevanja Arabcev, zadnja dva sta propadla zaradi nesoglasij in različnih pogledov na skupno pot v prihodnost.

In še novica iz Kaira: napoled se je začelo sojenje zarotnikom, ki so v Egiptu hoteli odstaviti predsednika Sadata. Obtoženci so razdeljeni v tri skupine. V prvi je nekdanji podpredsednik Ali Sabri in še sedem ministrov, v drugih dveh pa so nižji funkcionarji. Kaže, da je obtožnica sestavljena dokaj ostro in če jo obramba ne bo uspela spodbiti, utegnejo obtožene obsoditi na smrt ali pa na dosmrtno ječo.

KUPUJTE SREČKE EKSPRESNE LOTERIJE NOVE IGRE JUGOSLOVANSKE LOTERIJE

Konjske dirke v Komendi

Komenda, 28. avgust; Jutri popoldne ob dveh bodo v Komendi spet tradicionalne konjske dirke, ki jih prireja konjeniški klub »Komenda« na domačem hipodromu.

Na sporednu je prvenstvo Slovenije v preskakovjanju zaprek in kasaške dirke, v katerih nastopajo najhitrejši konji iz Slovenije in Hrvatske. Izveden bo četrti tek krožne dirke po Sloveniji.

Janko Juhant, kmet iz Komende, je že od ustanovitve (torej od 1947. leta) predsednik konjeniškega kluba Komenda.

»V našem konjeniškem klubu je 115 članov,« je pričeval ondan. »Med člani so tudi iz Domžal in Ljubljane, na tekmovanja pa prihajajo najhitrejši konji iz vseh krajev Slovenije.«

Komenda vabi ljubitelje konjskih dirk. **J. V.**

Če bi povsod tako reševali domače zadeve...

Alojz Janežič, predsednik krajevne organizacije socialistične zveze v Komendi, mi je ondan pričeval, koliko so vaščani Gmajnice, Gore in Križa prispevali za asfaltiranje ceste od Komende skozi vas Gmajnica do Križa.

Vaščani za te namene že plačujejo krajevni samoprispevki, toda klub temu posamezne akcije še dodatno podpro z denarjem in prostovoljnimi delom.

»Poglej,« pravi Janežič, »v naši vasi Gora živi upokojenka, ki je prispevala kar 700 din. Pa sama živi v hiši in redi kravico in nekaj perutnine. To je zavest o slogi pri skupnih akcijah,« je ponosno dejal in nato naštel še nekaj podobnih primerov.

Skupaj sva obiskala upokojenko Marijo Koželj. Želel sem vedeti, če je to res prostovoljni prispevek.

»Sami živite v tej hišici? Vam je dolgčas?« sem začel klepet, da bi se laže spoznali in si v pogovoru zaupal.

»Sin Tone dela v tovarni Sava v Kranju, Jože pa v

Nemčiji in tako sem sama. No, v hlevu je kravica, pa te kokoši tu.

Kaj ste rekli? Če mi je dolgčas? Joj, kje pa imam

Upokojenka Marija Koželj iz vasi Gora pri Komendi je prispevala za asfaltiranje vaške ceste 700 din. — Foto: J. Vidic

čas, da bi o tem razmišljala. Se za kuho ni časa. Včasih celo dopoldne nič ne jem, ker je toliko dela.«

»Kdo pa vam pomaga, če ste bolni?«

»Saj ni časa za bolezni. Pač, enkrat sem zbolela za vnetjem rebrne mrene, pa mi je znanka pomagala.«

»Janežič mi je povedal, da ste za asfaltiranje ceste skozi vas Gmajnica prispevali 70.000 starih dinarjev. Je to res? Ste to res popolnoma prostovoljno prispevali?«

»Veste, to je tako: če ne bi nihče prispeval denarja za asfaltiranje, bi še danes hodili po prašni ali blatni cesti. Tako pa je cesta že asfaltirana in ponosni smo, da smo to sami plačali. Mi smo složni, sami se oddočimo, koliko bomo dali denarja. Dala sem tudi za mrljški voz...«

Če bi le povsod tako reševali vaške zadeve in manj s prstom kazali na občino in njenojetično blagajno ...

J. Vidic

Tudi letos je plavalna sekcija pri športnem društvu v Kamniku organizirala plavalni tečaj za otroke od 5 do 12 let. Začetnega plavalnega tečaja se je udeležilo 41 pionirjev in pionirk, ki so se v tem mesecu 14 dni vsak dan po tri ure učili plavati v bazenu na kamniškem pokopališču. Tečaj so uspešno vodili plavalni učitelji Jamšek, Ahčin, Vavpotič, Reinhauer A. in M., Homar, Kropivšek in Gjurin. — Foto: J. Vidic

40 Miha Klinar

Predigra

ZA NAPAD NA SOSEDE
POTREBUJES OLJE, ROPAR!
A MI BIVAMO OB CESTI,
KI K OLJU PELJE

(Bertolt Brecht, Bericht der Serben)

»Če danes dviga svet hrup: „Nikoli več München!“ potem je to potrditev, da se vojnim hujšačem (k takim je Hitlerjev tisk štel Roosevelt) zdi mirna rešitev problema največja poguba, kakršne še nikoli ni bilo. Obžalujejo, ker ni tekla kri.«

Tako je Hitler označil razburjanje, ki je nastalo v svetovni javnosti ob okupaciji Češke, ki se je vendar „sama vrnila k stari politiki“, ki pa jo je morala Nemčija preprečiti v svojem interesu.

»In tudi Slovaška je izrazila svoje želje po samostojnosti. Vse to pa je oviral obstoj te države, te ČSR, o kateri ni moglo biti nobenega govorja več. Versajska konstrukcija ČSR se je prezivila. ČSR je bila zapisana razpadu, ne ker je to hotela Nemčija, marveč zato ker držav, skonstruiranih za konferenčno mizo ni mogoče na veke umetno vzdrževati pri življenu... Trditve, da je bila moja rešitev češkega vprašanja v nasprotju z dogovorom v Münchnu, ne more nihče z ničemer utemeljiti. Münchenska rešitev ni mogla pod nobenimi pogoji veljati kot dokončna, kajti saj je bilo rečeno, da „nadaljnja vprašanja še potrebujejo rešitev in morajo biti rešena“, je Hitler izkrovil stavek in ga prilagodil v nemški prid, če je moral „nadaljna nerešena vprašanja reševati tako, kakov jih je resil, ni bil kriv on, marveč, prizadeti, ki niso izbrali za razsodnika vseh štirih münchenskih podpisnic, marveč samo Nemčijo in Italijo.“

»Zato nam ne more nihče oporekat,« je mislil na Madžarsko in ČSR, pa tudi na samo likvidacijo ČSR, ki je, tako ali tako razpadala sama od sebe in ni več eksistirala.«

»Da pa potem, ko je bil etnografski princip že tako izven moči, očitajo krivdo Nemčiji, ki jo poleg vsega veže že tisočletni interes na to ozemlje ne samo politične, marveč tudi gospodarske narave, je smešno. Nemčija je vendar zaščitila to ozemlje. Če pa je bila ta rešitev, ki jo je našla Nemčija, pravilna ali nepravilna, bo pokazala prihodnost. TODA GOTODO JE ENO, DA TA RESITEV NI PODVRŽENA PRISTOJNOSTI ANGLESKE KONTROLE IN ANGLESKE KRITIKE. Kajti deželi ČEŠKA IN MORAVSKA NIMATA kot zadnji ostanek nekdanje Češkoslovaške Z MÜNCHENSKIM DOGOVOROM NICE-SAR SKUPNEGA VEC. PRAV TAKO MALO, KAKOR MOREJO BITI ANGLESKI UKREPI, DENIMO NA IRSKEM, PREDMET NEMSKE KONTROLE IN KRITIKE, ALI SO PRAVILNI ALI NEPRAVILNI, PRAVICNI ALI KRIVIČNI, PRAV TAKO MALO IN SE MANJ MORE BITI PREDMET ANGLESKE KONTROLE IN KRITIKE TA PRASTARA NEMSKA KNEŽEVINA... V Münchnu ni bilo govora o tem ali o kakih garancijah za ostanek ČSR s strani Anglike ali Nemčije, marveč smo govorili o odnosih med Anglico in Nemčijo, ja, izključno o teh odnosih, o sožitju med Nemčijo in Anglico v smislu münchenskega sporazuma in v smislu angleško-nemške pogodbe iz leta 1935, po kateri naj bi med Nemčijo in Anglico ne prišlo do nobene vojne več...«

Tako je prešel Hitler na to pogodbo iz leta 1935, ki je dala Nemčiji pravico do vojnega ladjevja z določenimi omejitvami, ki pa se jih je Nemčija že dolgo ni držala. In ker so Angleži mešali v sedanji spor med Nemčijo in Poljsko tudi to pogodbo, je našel zdaj Hitler možnost, da jo je odpovedal, prav tako, kakov je odpovedal tudi nemško-poljsko pogodbo iz leta 1934 in krivo za svojo odpoved naprtil Poljakom, proti katerim je pripravljal vojno in proti katerim je naperil tudi svoj tevtonski govor, čeprav je

kel, da „o nemško-poljskih odnosih ni treba več mnogo govoriti“.

»Tudi tu je Versailles zasekal Nemčiji najtežje rane. Poljski koridor k morju naj bi onemogočil razumevanje med Nemčijo in Poljsko...«

Poljski koridor je bil eden izmed mnogih ‚sodov smodnika‘, ki jih je Versajska pogodba razpostavila širom po Evropi. Včasih je bil tak ‚sod smodnika‘ samo Balkan, po prvi svetovni vojni pa so ‚versajski posiljevalci narodov‘ balkanizirali vso Srednjo Evropo. Tako ni govoril samo Hitler, marveč so govorili nemški, pa tudi nekateri zahodni politiki že pred Hitlerjem, med njimi tudi Churchill. Tudi na Hitlerjev odgovor Rooseveltu, pa tudi na Rooseveltov apel sam, ne moremo gledati drugače kakor na

IMPERIALISTIČNI DIALOG.

V tem dialogu ni šlo za samostojnost ali nesamostojnost malih držav in narodov, marveč za trenje med interesi imperialističnih velesil. Prav je, da poznamo imperialistično diplomatsko govorico tudi v današnjih časih, saj se ni bistveno spremenila. Govori za svetovno javnost niso vselej odraz tajnih diplomatskih in državnih dokumentov (na pr. danes ameriški tajni dokumenti o Vietnamski vojni, ob katerih je zatemnela celo humana podoba pokojnega predsednika Kennedyja in ne samo Johnsona — prip. M. K.). To moramo vedeti, da ne bomo vnovič razočarani, kakov smo bili ob izbruhu druge svetovne vojne, ko se je ‚komunistična propaganda‘ pokazala kot edina resnična napoved črnih in krvavih časov, ki so terjali ogromne žrtve — milijone in miliocene mrtvih.

Sporazum, ki je omogočil razumevanje med Poljsko in Nemčijo pa je Hitler kljub temu skušal spremeni v ‚poljsko-nemško razumevanje s pogodbo iz leta 1934‘, ki jo je sklenil s pokojnim poljskim diktatorjem maršalom Piłsudskim. Zdaj so Poljaki ‚prelomili‘ to pogodbo, ker so ‚zavrnili‘ Hitlerjev predlog o rešitvi Gdanska in nemške suhozemski poti čez koridor med Zahodno in Vzhodno Prusijo. Zato se tudi Hitler ni več čutil ‚dolžnega, da bi Nemčija še priznavala to pogodbo‘ in jo je lahko proglašil za neveljavno.

Seveda je v govoru vnovič ponudil Poljski svoje ‚velikodušne predloge‘, potem pa govoril ‚o zmagi nacionalne Španije‘, za katero se je tolkla tudi ‚nemška legija‘, pozdravil uspeло akcijo ‚italijanskega prijatelja v Albaniji‘, sodelovanje med Nemčijo, Italijo in Japonsko, ki je temeljito na tako imenovanem paktu proti kominterni, le da tega paktu takrat ni omenil niti z besedico, potem pa je prešel

K ROOSEVELTOVI POSLANICI

na katero je odgovoril v 21. točkah:

»Kakor sem že v začetku omenil, je 15. aprila 1939 sprejel svet na znanje vsebino nekega telegraфа, ki sem ga potem stvarno dobil na vpogled tudi jaz. Zares težko je klasificirati ta dokument ali ga uvrstiti v kako znano zvrst. Zato hočem pred vami, moji odnoscilci nemškega Reichstaga, in s tem pred vsem nemškim narodom analizirati ta znameniti kos nepisanega papirja in nanj tudi v vašem imenu in v imenu nemškega ljudstva navezati potrebne odgovore.«

V takem stilu je začel Hitler svoj govor in odgovarjal osoznenemu zahodnemu imperializmu z očitki nemškega imperializma:

»Gospod Roosevelt meni, da je tudi meni jasno, da na svetu stoteri od milijonov človeških bitij trepetajo v vedno večjem stalem strahu pred novo vojno. To naj bi se tikalo tudi ljudstva Združenih držav, katerih besednik naj bi bil on, in vseh ljudstev na zahodni zemeljski polobli.«

Z njim se je ‚strinjal‘ tudi Hitler in dejal, da je ta strah obstajal, odkar je obstajalo človeštvo. Tako je bilo ‚na primer samo po njeni in mirovni pogodbi v Versaillesu do leta 1919, tisti največji vojni, v katerih pa Nemčija ni bila udele-

zena, pač pa države zahodne poloble, v imenu katere gospod Roosevelt dviga svojo besedo‘, je očital Zahodu, Združenim državam Amerike pa še posebej, da so se udeležile ‚sestih krvavih intervencij po letu 1918‘. Tudi Sovjetski zvezni jih je naprtil osem, ni pa povedal, da so bile te ‚intervencije‘ obrambne pred tujimi intervencioni, med katerimi so bili poleg antantnih tudi Nemci in Japonci. Sicer pa je Sovjetsko zvezno omenil z enim samim stavkom, ker bi se drugače lahko kaj hitro zapletel v protislavje. Takih intervencij je bilo vseh skupaj 26. Hitler jih je izrazil samo s številko in jih naprtil z izjemo ‚sovjetovskih‘ zahodnih imperialističnih držav. Tudi tu se v podrobnosti ni spuščal, ker bi moral omeniti italijansko agresijo v Etiopijo in Albanijo, italijansko-nemško intervencijo na strani fašista Franca v Španiji, pa še zasedbo Avstrije in likvidacijo ČSR, zasedbo Memelskega ozemlja in grožnje proti Poljski pa zahtevo po vrnitvi nemških kolonij v Afriki in Aziji, torej stvari, ki so nenadoma zaskrbeli Zahod in ki so bile nemško imperialistično maslo, kar pa je Hitler odločno zavračal s protiobtožbami.

»Gospod Roosevelt verjame v svojem telegramu, da bi vsaka večja vojna, četudi bi ostala omejena na en sam kontinent, povzročila že za časa svojega trajanja težke posledice na življence več generacij,« je Hitler po svoje ponovil Rooseveltove trditve in odgovoril, da je ‚vse to res in da nemški narod ‚to najbolje ve‘, saj so mu v Versaillesu ‚nagradiili na pleča taká broščena‘ ki bi jih moral nositi več kakor stó let, čeprav ‚Nemčija ni bila za vojno nič bolj kriva kakor kaka druga država‘, se je pri tej trditvi skliceval na

Tako je Hitler v Rooseveltov apel v točke. Rooseveltovo priporočilo, da bi bilo ‚treba reševati politična, gospodarska in druga nasprotja med državami na mirem način‘, je Hitler odgovoril, da se s tem popolnoma strinja, žal pa je sedaj tako reševanje problemov ‚zaradi gospodov politikov, državnikov in ljudi od tiska zelo težkočen‘. Na Rooseveltove ugotovitve, da čas drsi v vedno večjo ‚vojno nevarnost‘ zaradi groženj

'S SILO OROZJA'

in da se bo ‚velik del sveta znašel v splošnem uničenju‘, če se bo to nadaljevalo, je Hitler odgovoril:

»Kar se tiče Nemčije, mi ni znano, da bi leta ogrožala druge narode, pač pa prebiram v demokratičnih časnih sleherni dan laži o nemških mobilizacijskih pripravah, o izkrcajanju čet, o pritisku in to prav v državah, s katerimi ne živimo samo v najglobljem miru, marveč v mnogih primerih tudi v najtesnejšem prijateljstvu.«

V sedmem odgovoru se Hitler dela naivno nevednega ob Rooseveltovi ugotovitvi, da so v zadnjem času ‚izgubili neodvisnost trije, v Afriki pa en narod:‘

»Ne vem, kdo naj bi bil med temi tremi evropskimi narodi. Če gre pri tem za PROVINCE, PO-NOVNO ZDRUŽENE Z NEMŠKIM REICHOM, POTEPM MORAM SPOMNITI GOSPODA PRED-SENIDIKO ROOSEVELTA NA ZGODOVINSKO ZMOTO. TI NARODI NISO IZGUBILI V EVROPI NEODVISNE EKSISTENCE SEDAJ, PAC PA LETA 1918, KO SO PO PRELOMU SVECANO DANE OBLJUBE IZTRGALI PREBIVALSTVO TEH DEŽEL Iz NEMŠKE SKUPNOSTI IN JIH OZNACILI Z NARODI, KI NISO TO NIKOLI HOTELI BITI, NITI NISO NIKOLI BILI.«

Hitler je odrekal nacionalno bit nemškim narodom v okviru starih nemških držav od rimske-nemškega cesarstva dalje pa do Viljemova Nemčije in črno-žolte ječe narodov — cesarske Avstro-Ogrske in jih pomešal v isto vrsto s kolonialnimi narodi v Afriki, ki jih po Hitlerjevo ni, ker so samo ozemlja, ki so si jih zahodne sile podvrgle s silo in nasiljem. »Vsi ti so žrtve takšega nasilja, cigar ščiti v bombe ne nosijo pečata ‚Made in Germany‘, marveč

MADE BY DEMOCRACIES.«

Nekaj čez poldne smo Čiko, Sandi in jaz dosegli lednik, ki se je vzpenjal proti sedlu. Tedaj so mi popolnoma pošle moči. Niti koraka nisem mogel več storiti, čeprav sem se hotel prisiliti. Ni in ni šlo več. Primanjkovalo je zraka, če sem še tako hlastal za njim. Noge me niso več držale, moral sem sesti in si odpociti. Morda bo čez nekaj časa šlo zopet tako kot že dobršen del poti do sem: deset korakov naprej nato pa obvezni počitek z nekajmuntnim globokim dihanjem. Med počivanjem smo nad seraki zagledali Mišota in Francija, kako se mučita z nekom navzdol. Verjetno je bil Janko. Zjutraj smo izvedeli, da sta oba dobro prespala noč in da je bilo stanje obeh — zahvaljujoč kisiku — boljše. Zvone je lahko celo vstal in z obema se je dalo pomeniti, le Janko še ni spregledal in tudi hoditi še ni mogel. Vedeli so, da jim gremo na pomoč. Mišo in Francij sta sama po dogovoru poizkušala s transportom navzdol. Razdalja med nami ni bila velika in sklic smo ju opozorili nase. Predlagal sem Sandiju in Čikotu, da pustita nahrbnika z vso opremo in gresta praznih rok naprej pomagat, saj jih bosta tako laže in hitreje dosegla. Sam bom prišel za njima ali počakal na tem mestu. Na vsak način smo morali doseči tabor dve še isti dan, če bi le šlo!

GORENJSKA ALPINISTIČNA ODPRAVA V HINDUKUŠ

ISTOR-O-NAL

11

Piše
dr. Ivo Valič

Na snegu sem ležal uro, dve in videl, da sta Čiko in Sandi dosegla ravan nad seraki. Potem je vse zagrnila megla. Začelo je pihati in drobno naletavati. Najmanj, kar smo si lahko v tem trenutku želeli, je bila spremembra vremena. Prekleto! Zavedal sem se, da bomo danes težko dosegli dvojko. Začel sem kopati sneg in pripravljati prostor za šotor, ki so ga na trojki podrli in ga obenem

že zdavnaj spet zagrnila in nič nisva vedela, kje so ostali. Tudi sneg je vedno bolj naletaval in veter se je okreplil. Čas je hitel in bližala se je noč. Naenkrat se je iztrgal iz megle Čiko. Povedal je, da je sneg pokril sledi in v megli niso bili več prepričani, da so na pravi poti. So tudi na koncu svojih moči in ker so pod nekim visokim serakom našli primeren prostor za bivak, so ostali tam. Sam se je odločil, da naju poišče in da se skupaj vrnemo. Toda kaj, ko midva z Zvonetom tega nisva bila zmožna, čeprav nas je ločilo le 200, 300 metrov! Sklenila sva, da bivakrava v luknji, ki sem jo bil izkopal. Čiko je optral svoj in Sandijev nahrbnik in jo mahnil korajno mazaj v breg in meglo.

Z Zvonetom sva se stisnila v luknjo. Pod zadnjici sva nametala vrv, prazne nahrbnike, cepine, rokavice in se pokrila z vrečo za bivakiranje. Med naju sem namestil steklenico kisika in ga pustil

Istor-o-Nal — 7400 m — smer vzpona — gornji del: G — glavni vrh, J — južni vrh (~7300 m), JZ — del jugozahodnega grebena, S — sedlo (~7000 m), 3 — višinski tabor 3 (~6600 m), 2 — višinski tabor 2 (~5800 m), P — ledena prečka, X — mesti bivakiranja

počasi teči. Bilo nama je močno neugobno, toda kdo bi mislil na to. Treba je bilo potreti in prestati, saj ni bilo druge izbire. Veter je bril z vso močjo in sneg je prasketal prek vreč. Od spodaj, iz razpoke naju je krepko hladilo. S težavo sva se predevala in spreminja

Zvona v luknji in krenil navzgor, da poiščem ostale. Kmalu sem maletel nanje, Janko in Čiko sta prespala v šotorčku, Sandi in Francij pa kar v poševno potekajoči ledeni razpoki. Vsi so zatrivali, kako je bilo udobno! Šaljivci! Toda imeli so toplo pijača in požirek je bil vreden zlata. Janko je bil precej boljši in celo videl je zopet. Se vreme se je začelo popravljati in domenili smo se, da midva z Jankom ostane tu, v šotorčku, kjer sva imela na razpolago dovolj hrane, kuhalnik in, spalni vreči. Ostali naj bi spravili Zvona do dvojke in naslednjega dne prišli po naju. Tako smo se poslovili. Zvone je še istega dne dosegel dvojko in nato v spremstvu Francija celo bazo!

pol s snegom zasutem šotoru znova napel vrv, ki so se ponovni razrahljale. Janko si je že prej opomogel. Toda ponovno je začel pihati veter, ki je znova prinesel meglo in sneg. Zavleči sva se morala v šotorček, kjer sem nadaljeval s kuho. Potrebovala sva veliko tekočine. Zunaj je postajalo vse hujše. Ob dogovorjeni uri nisva mogla dobiti zvezne nit z bazo niti z dvojko. Kasneje sem bazo odlično slišal, nisem pa mogel priklicati. Ko se je megla nekoliko razkadila, sem izstrelil belo in nato še zeleno raketo — znak, da je z nama vse v redu. Baje so ju opazili v baznem taborišču. Toda ponoči se je začel zunaj divji ples! V šotor je povsod uhajal snežen prah in začelo naju je zebsti. Pa izusti Janko: »Tako me zebe, da se komaj sproti tresem!«

Ko se je razkadila megla je prek ledene strehe posijalo sonce, sem ga izkoristil za sušenje. Še Janko se je zavlekel pod šotor. Medtem, ko se je topil sneg za čaj in juho, sem pri na-

Delavska univerza
TOMO BREJC
Kranj

VPISUJE V ZACETNE
IN NADALJEVALNE
SIVALNE TECAJE

Začetni tečaj bo v ponedeljek, 6. septembra ob 15. uri, nadaljevalni pa v tork, 7. septembra ob 15. uri.

Planinsko društvo Kranj

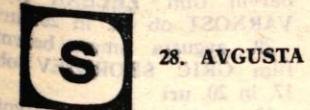
prireja veliko denarno loterijo

Štiri premije in 4004 dobitki v skupni vrednosti 200.000 din. Srečke bodo v prodaji do 21. oktobra, žrebanje pa bo 23. oktobra.

Zbrana sredstva so namenjena predvsem za pokritje stroškov gorenjske alpinistične odprave v Hindukuš.

Poročila poslušajte vsak dan ob 5., 6., 7., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. Ob nedeljah pa ob 6.05., 7. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 19.30.

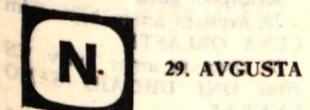

28. AVGUSTA

4.30 Dobro jutro — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pionirski tehnik — 9.35 S pihalnim orkestrom RTV Ljubljana — 9.50 Zavarovalnica Sava radijskim poslušalcem — 10.15 Pri vas doma — 12.10 Iz naše glasbene romantične — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Po domače — 13.30 Priporočajo vam — 14.10 Z velikimi zabavnimi orkestri — 14.30 Poje basist Dragutin Bernardić — 15.40 Pesmi in plesi iz Jugoslavije — 16.00 Vrtiljak — 16.40 Dobimo se ob isti uri — 17.10 Gremo v kino — 17.50 Klavir v ritmu — 18.15 Variacije na pesem Od kneza Marka — 18.45 S knjižnega trga — 19.00 Lahko noč, otroci — 19.15 Minute z ansamblom Lojzeta Slaka — 20.00 Večer z napovedovalcem Jernejem Plikom — vmes ob — 20.30 Zabavna radijska igra — 22.20 Oddaja za naše izseljence — 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden

Drugi program

13.05 Paleta zabavnih zvokov — 14.05 Glasbeni variete — 16.05 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe — 16.40 Sobotni mozaik — 17.35 Mozaik melodij in ritmov — 18.40 Popevke iz studia 14 — 19.00 Pet minut humorja — 19.05 Melodije za sobotni večer — 20.20 Operni koncert — 21.40 Trenutki s slovenskimi pianisti — 22.30 Mojstra variacije: Beethoven in Reger — 23.55 Iz slovenske poezije

29. AVGUSTA

4.30 Dobro jutro — 8.05 Radijska igra za otroke — 8.35 Orkestralne skladbe za mladino — 9.05 Koncert iz naših krajev — 10.05 Še pomnite, tovariši — 10.25 Pesmi borbe in dela — 10.45 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 13.30 Nedeljska reportaža — 13.50 Z domačimi ansambi — 14.05 Slovenske narodne v

raznih izvedbah — 14.30 Humoreska tega tedna — 14.50 Klavir v ritmu — 15.05 Igramo za razvedrilo — 16.00 Radijska igra — 16.56 Glasbena medigra — 17.05 Nedeljsko športno popoldne — 19.00 Lahko noč, otroci — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 V nedeljo zvečer — 22.20 Ples na glasba — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Jazz za vse

Drugi program

9.35 Iz domače zakladnice zabavne glasbe — 10.00 Nedeljski sprehodi — 11.35 Svetovna reportaža — 11.55 Opoladanski koncert lahke glasbe — 13.05 Paleta zabavnih zvokov — 14.00 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe — 14.35 Radi ste jih poslušali — 15.00 Izletniški kažipot — 15.15 Glasbeni variete — 16.35 Popevke slovenskih avtorjev — 17.00 Ples ob petih — 18.00 Za vsakogar nekaj — 19.00 Naši kraji in ljudje — 19.15 Z velikimi zabavnimi orkestri — 19.40 Indonezijske popevke — 20.15 Verdi: Ples v maskah — odlomki — 21.00 Nedeljski divertimento — 21.40 Dunajski slavnostni tedni 1971 — 23.15 Neoklasicistični nokturno — 23.55 Iz slovenske poezije

30. AVGUSTA

4.30 Dobro jutro — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pisani svet pravljic in zgodb — 9.20 Pesmice za najmlajše — 9.30 Lahka glasba jugoslovenskih avtorjev — 10.15 Pri vas doma — 12.10 Bartok: Čudežni mandarin — suita iz baleta, op. 19 — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Pihalne godbe na koncertnem odru — 13.30 Priporočajo vam — 14.10 Iz partitur skladateljev Mojmirja Sepeta in Marijana Vodopivca — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.40 Amaterski zbori pojo — 16.00 Vrtiljak — 16.40 Z orkestrom Jackie Gleason — 17.10 Ponederljivo glasbeno popoldne — 18.15 Signali — 18.35 Orgle v ritmu — 18.45 Kulturni poletni vodnik — 19.00 Lahko noč, otroci — 19.15 Minute z ansamblom Beneški fantje — 20.00 Verdi: Odlomki iz operе Traviata — stereo — 21.05 Melodije in ritmi domačih in tujih avtorjev — 22.15 Za ljubitelje jazz-a — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Slovenski pevci zabavne glasbe

Drugi program

13.05 Paleta zabavnih zvokov — 14.05 Glasbeni variete — 16.05 Naš podlistek — 16.20 Z orkestrom Wal Berg — 16.40 Popevke na tekočem traku — 17.35 Mozaik melodij in ritmov — 18.40 Pričanjene glasbene popevke — 19.00 Kulturni mozaik — 19.05 Igramo za vas — 20.05 Ostere: Stiri

simfonične skladbe — 20.40 Dvoje Beethovnovih poznih del — 21.40 Iz repertoarja komornega zbora RTV Ljubljana — 22.15 Naši znanstveniki pred mikrofonom — 22.30 Britten: Vojni requiem — 23.55 Iz slovenske poezije

31. AVGUSTA

4.30 Dobro jutro — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Počitniško popotovanje od strani do strani — 9.20 Z zabavnim orkestrom RTV Ljubljana — 9.40 Počitniški pozdravi — 10.15 Pri vas doma — 12.10 Zajc: dva odlomka iz opere Nikola Šubić Zrinjski — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Vedri zvoki z ansamblom Fantje treh dolin — 13.30 Priporočajo vam — 14.10 Poje oktet tovarne Sava iz Kranja — 14.40 Na poti s kitaro — 15.40 Majhen recital basista Dragiša Ognjanovića — 16.00 Vrtiljak — 16.40 Z orkestrom Roberto Rossi — 17.10 Popoldanski simforični koncert — 18.15 V torek na svidenje — 18.45 Z ljubljanskim jazz ansamblom — 19.00 Lahko noč, otroci — 19.15 Minute z ansamblom Borisa Franka — 20.00 Prodajalna melodij, stereo — 20.30 Radijska igra — 21.41 Minute lahke glasbe — 22.15 Instrumentalni dialogi Primoža Ramovša — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Revija jugoslovenskih pevcev zabavne glasbe

Drugi program

13.05 Paleta zabavnih zvokov — 14.05 Glasbeni variete — 16.05 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe — 16.40 Melodije za vsakogar — 17.35 Mozaik melodij in ritmov — 18.40 Z orkestrom Philharmonia — 19.00 Pet minut humorja — 19.05 Melodije po pošti — 20.05 Minute za Mozart — 21.10 Stravinski: Italijanska suita za violončelo in klavir — 21.40 Z jugoslovenskih festivalov jazz-a — 22.25 Večeri pri slovenskih skladateljih — 23.55 Iz slovenske poezije

1. SEPTEMBR

4.30 Dobro jutro — 8.10 Operna matineja — 9.05 Kaj vam pripoveduje glasba — 9.20 Lepe melodije — 9.40 Ansambl s pevci — 10.15 Pri vas doma — 12.10 Glasba za sanjarjenje — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Od vasi do vasi — 13.30 Priporočajo vam — 14.10 Ob lahkem glasbi — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.40 Josip Ipavec: Možiček — pantomima — 16.00 Vrtiljak — 16.40 Z orkestrom Vjeroslav Matušek — 17.10 Koncert in rapsodija z diri

gentom Fritzom Reinerjem — 18.15 Iščemo popevko poletja — 19.00 Lahko noč, otroci — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu — 21.10 Od melodije do melodije — 22.15 S festivalov jazz-a — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Popevke se vrstijo

Drugi program

13.05 Paleta zabavnih zvokov — 14.05 Glasbeni variete — 16.05 Radi ste jih poslušali — 16.40 Izložba hitov in glasbeni express — 17.35 Mozaik melodij in ritmov — 18.40 Slovenski pevci zabavne glasbe — 19.00 O avtomobilizmu — 19.10 Mladina sebi in vam — 20.05 Schumann: Simfonične etude za klavir, op. 13 — 20.40 Večerni concerto — 21.40 Portret baritonista Gerarda Souzaya — 21.15 Razgledi po sodobni glasbi — 23.55 Iz slovenske poezije

2. SEPTEMBR

4.30 Dobro jutro — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Počitniško popotovanje od strani do strani — 9.20 Igrajo veliki zabavni orkestri — 9.45 Pesem iz mladih grl — 10.15 Pri vas doma — 12.10 Bizet: odlomek iz opere Carmen — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Čez polja in potoke — 13.30 Priporočajo vam — 14.10 Od melodije do melodije — 15.40 Ljudske pesmi iz Nove Škotske — 16.00 Vrtiljak — 16.40 Z orkestrom Antony Wood — 17.10 Koncert po željah poslušalcev — 18.15 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana — Operete uvertura Franča Suppeja — 18.45 Naš podlistek — 19.00 Lahko noč, otroci — 19.15 Minute z ljubljanskim jazz ansamblom — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov — 21.00 Vabimo vas na brašno vajo — 21.40 Glasbeni nokturno — 22.15 Med novimi posnetki slovenske filharmonije — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Iz alburna izvajalcev jazz-a — 23.40 Jugoslovenski pevci zabavne glasbe

Drugi program

13.05 Paleta zabavnih zvokov — 14.05 Glasbeni variete — 16.05 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe — 16.40 Sestanek ob juke-boxu — 17.35

Mozaik melodij in ritmov — 18.40 Z ansamblom Francija Puharja — 19.00 Filmski vrtljak — 19.05 Melodije po pošti — 20.05 Za ljubitelje in poznavalce — 21.10 Iz Papandopulove opere Rona — 21.40 Komorni jazz — 22.30 Recital pianista Walterja Giesekinga — 23.55 Iz slovenske poezije

3. SEPTEMBR

4.30 Dobro jutro — 8.10 Operna matineja — 9.05 Počitniško popotovanje od strani do strani — 9.20 Popevke s slovenskimi festivalov — 9.45 Skladbe za mladino — 10.15 Pri vas doma — 12.10 Iz albumov skladatelja Karola Pahorja — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Igrajo pihalne godbe — 13.30 Priporočajo vam — 14.10 Melodije skladateljev Jožeta Privška in Boruta Lesjaka — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.30 Napotki za turiste — 15.40 Ferdo Juavec: Suite v štirih stavkih — 16.00 Vrtiljak — 16.40 Z orkestrom Gerd Bauer — 17.10 Clovek in zdravje — 17.20 Operni koncert — 18.15 Glasbeni vsak dan — 19.00 Lahko noč, otroci — 19.15 Minute z ansamblom Toneta Kmetca — 20.00 Poje komorni zbor iz Pamplona v Španiji — 20.30 Top-pops 13 — 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih — 22.15 Besede in zvoki z logov domačih — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Jazz pred polnočjo

Drugi program

13.05 Paleta zabavnih zvokov — 14.05 Glasbeni variete — 15.05 Popevke slovenskih avtorjev — 16.40 Popoldne ob sprejemniku — 17.35 Mozaik melodij in ritmov — 18.40 Igra plesni orkester RTV Ljubljana — 19.00 Odmevi z gora — 19.20 Popevke in plesni zvoki — 20.05 Dve poljski radijski igri — 20.57 Nova generacija slovenskih skladateljev — 21.40 Z jugoslovenskih koncertnih odrov — 23.55 Iz slovenske poezije

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pijade — Naslov uredništva in uprave listek Kranj, Trg revolucije 1, stavba občinske skupnosti — Tek. račun pri SDK v Kranju 513-1-135 — Telefon: redakcija 21-835 21-860; uprava lista, ma looglasna in naročniška služba 22-152. — Naročniška letna 32, polletna 16 din, cena za eno številko 50 para. Mal oglasi: beseda 1 din, naročniki imajo 10% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo

S 28. AVGUSTA

15.15 Svetovno prvenstvo v kajaku na mirnih vodah — prenos (RTV Beograd, Ljubljana) in evropsko prvenstvo v plavanju za ženske — prenos iz Bratislave (EVR), 18.40 Obzornik, 18.55 Bratovščina Sinjega galeba, 19.25 Mozaik, 19.30 TV kažipot, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.25 3-2-1, 20.35 Spored italijanske TV

N 29. AVGUSTA

8.55 Madžarski TV pregled (RTV Beograd), 9.30 Pisano po domače (RTV Ljubljana), 10.00 Kmetijska oddaja (RTV Beograd), 10.45 Otroška matneja, 11.30 Mestece Peyton — serijski film, 13.45 Svetovno prvenstvo v kajaku na mirnih vodah — prenos (RTV Beograd, Ljubljana), 15.25 Upsala: tekmovanje v plavanju za pokal Evrope (EVR — Ljubljana), 17.15 Bratislava: evropsko prvenstvo v plavanju za ženske (EVR), 18.20 Pogumen kot Lassie — amer. film, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 3-2-1, 20.35 Čudežni svet TV, 21.35 Glas na obisku: Irene Sheer, 21.50 Poročila (RTV Ljubljana), 22.05 Športni pregled (JRT) — **Drugi spored:** 20.00 TV dnevnik (RTV Zagreb), 20.30 Spored italijanske TV

P 30. AVGUSTA

17.15 Madžarski TV pregled (RTV Beograd), 17.35 Drejček in trije Marsovčki, 17.55 Činčin — oddaja slovaške TV, 18.05 Obzornik, 18.20 Reportaža slovaške TV, 18.50 Madrigalisti — oddaja slovaške TV, 19.05 Mladi za mlade, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.25 3-2-1, 20.30 Telica — drama slovaške TV, 21.30 Pesmi

o ljubezni, vojakih in smrti — oddaja slovaške TV, 21.45 Jazz podium — oddaja slovaške TV, 22.15 Poročila (RTV Ljubljana) — **Drugi spored:** 18.15 Kronika (RTV Zagreb), 18.30 Znanost (RTV Sarajevo), 19.05 Mladi za mlade (RTV Ljubljana), 20.00 TV dnevnik (RTV Zagreb), 20.30 Spored italijanske TV

T 31. AVGUSTA

15.00 Madžarski TV pregled, 16.30 Nogomet Jugoslavija: Madžarska (RTV Beograd), v odmoru Glasbena medigra, 18.25 Obzornik, 18.40 Prijatelj Ben — serijski film, 19.05 Stare krčme, 19.35 Znamenitosti male dežele, 19.48 Varnost na cesti, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.25 3-2-1, 20.35 Podaj hudiču roko — angleški film, 22.25 Malo za šalo, malo za res, 22.55 Poročila (RTV Ljubljana) — **Drugi spored:** 18.15 Kronika (RTV Zagreb), 18.30 Od zore do mraka, 19.00 Narodna glasba (RTV Beograd), 19.20 TV pošta, 20.00 TV dnevnik (RTV Zagreb), 20.30 Spored italijanske TV

S 1. SEPTEMBRA

8.15 TV v šoli (RTV Zagreb), 17.05 Madžarski TV pregled (RTV Beograd), 18.10 Obzornik (RTV Ljubljana), 18.25 Budimpešta: nogomet Madžarska: Jugoslavija (RTV Beograd, Ljubljana) v odmoru propagandna oddaja, 20.15 TV dnevnik, 20.50 Kam gredo divje svinje, 21.50 Jazz na ekrani, 22.20 Poročila (RTV Ljubljana) — **Drugi spored:** 20.15 TV dnevnik (RTV Zagreb), 20.40 Spored italijanske TV

C 2. SEPTEMBRA

9.35 TV v šoli, 14.45 TV v šoli — ponovitev (RTV Zagreb), 17.15 Madžarski TV pregled (RTV Beograd), 18.20 Obzornik, 18.35 Družina — poljudno znanstveni film, 19.05 Enkrat v tednu (RTV Ljubljana), 19.20 Vse življenje v letu dni (RTV Beograd), 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.25 3-2-1, 20.35 XXI. stoljeće, 21.25 Maupassantove novele, 21.50 Virtuozi da Camera, 22.20 Poročila (RTV Ljubljana) — **Drugi spored:** 18.15 Kronika (RTV Zagreb), 18.30 Narodna glasba (RTV Skopje), 19.00 Enciklopedija, 19.20 Serijska oddaja (RTV Beograd), 20.00 TV dnevnik (RTV Beograd), 20.30 Spored italijanske TV

P 3. SEPTEMBRA

9.30 TV v šoli (RTV Zagreb), 14.20 Madžarski TV pregled (RTV Beograd), 15.55 Balkanske atletske igre — prenos (RTV Zagreb, Ljubljana), vmes ob 17.45 TV obzornik, 19.05 Mestece Peyton — serijski film, 19.55 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.25 3-2-1, 20.35 Stekljeni čeveljčki — amer. film, 22.10 Južni veter, 22.40 Poročila (RTV Ljubljana) — **Drugi spored:** 20.00 TV dnevnik (RTV Zagreb), 20.30 Spored italijanske TV

Kranj CENTER

28. avgusta amer. barv. CS film JEZDEC BREZ MILOSTI ob 16., 18. in 20. uri, premiera amer. barv. filma BODALO ob 22. uri

29. avgusta amer. barv. film PAST ZA STARSE ob 10. uri, amer. barv. CS film JEZDEC BREZ MILOSTI ob 15., 17. in 19. uri, premiera angl. barv. CS filma ORLI NAD LONDONOM ob 21. uri

30. avgusta premiera franc. barv. CS filma ZIDOV GREHA ob 16., 18. in 20. uri

31. avgusta amer. barv. film BODALO ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORZIC

28. avgusta italij. barvni film STIRJE NA POČITNICAH ob 16. uri, španski barvni film USODA NEKE ŽENSKE ob 18. uri, amer. barv. CS film BEN HUR ob 20. uri

29. avgusta italij. barvni film STIRJE NA POČITNICAH ob 15. uri, amer. barv. CS film BEN HUR ob 17. uri, španski barv. film USODA NEKE ŽENSKE ob 20. uri

30. avgusta amer. barv. CS film JEZDEC BREZ MILOSTI ob 16. in 20. uri

31. avgusta franc. barv. CS film VESELI DOPUST ob 18. in 20. uri

Tržič

28. avgusta amer. film NEKATERI SO ZA VROČE ob 18. in 20. uri, premiera amer. barv. CS filma MOSTIŠČE ob 22. uri

29. avgusta amer. barv. CS film MOSTIŠČE ob 15. in 19. uri, amer. film NEKATERI SO ZA VROČE ob 17. uri

30. avgusta amer. barv. CS film MOSTIŠČE ob 18. in 20. uri

31. avgusta amer. barvni film PAST ZA STARSE ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

28. avgusta amer. barv. CS film REVOLVERAS WACO ob 18. in 20. uri, premiera angl. barv. CS filma ORLI NAD LONDONOM ob 22. uri

29. avgusta amer. barv. film PAST ZA STARSE ob 15. in 17. uri, franc. barv. film ČAS ZA ŽIVLJENJE ob 19. uri, premiera amer. barv. filma BODALO ob 21. uri

Krvavec

28. avgusta amer. barvni film Z MOJO ŽENO PA NE ob 20.30

29. avgusta amer. barvni film Z MOJO ŽENO PA NE ob 17. uri

Radovljica

28. avgusta amer. barvni film LJUBEZEN ISIDORE DUNCAN ob 18. uri, franc. barvni film ŽIVETI PONOČI ob 20. uri

29. avgusta japonski barvni film TIHOTAPCI ZLATA ob 16. uri, amer. barvni film VOHUN Z ZELENIM KLOBUKOM ob 18. uri, amer. barvni film LJUBEZEN ISI-DORE DUNCAN ob 20. uri

30. avgusta jugoslov. barv. film KDOR POJE, SLABO NE MISLI ob 20. uri

31. avgusta italij.-španski film TEPEPA ob 20. uri

Škofja Loka SORA

28. avgusta amer.-japonski barvni film ZELENA NEVARNOST ob 18. in 20. uri

29. avgusta amer. barvni film GRIC SKORNJEV ob 17. in 20. uri

30. avgusta amer. barvni film GRIC SKORNJEV ob 19. uri

31. avgusta amer. barvni film PROFESIONALCI ob 20. uri

Železniki OBZORJE

28. avgusta franc.-italijanski barvni film ORGAZEM ob 20. uri

29. avgusta amer. barvni film HLADNOKRVNI KAZNJENEC ob 17. in 20. uri

Jesenice RADIO

28. avgusta angl.-italijanski barv. film STIRJE KOMANDOSI ZA NORVEŠKO

29. avgusta angl.-italijanski barv. film STIRJE KOMANDOSI ZA NORVEŠKO

30. avgusta amer. barv. CS film NA SVIDENJE, PUNC-KA

31. avgusta italij.-španski barv. film CANYON CITY

Jesenice PLAVŽ

28. avgusta italij.-španski barv. film CANYON CITY

29. avgusta italij.-španski barv. film CANYON CITY

30. avgusta angl.-italijanski barv. film STIRJE KOMANDOSI ZA NORVEŠKO

31. avgusta angl.-italijanski barv. film STIRJE KOMANDOSI ZA NORVESKO

Dovje Mojstrana

28. avgusta amer. barv. film SKRIVNOSTNA CEREMONIJA

29. avgusta amer. barv. film SMRT BANDE ROGERS PRATTE

Kranjska gora

28. avgusta amer. barv. film CENA OBLASTI

29. avgusta amer. barv. CS film ONI UBIJAO SAMO ENKRAT

31. avgusta amer. barv. CS film BOBNI TABUA

Javornik DELAVSKI DOM

28. avgusta amer. barv. film SMRT BANDE ROGERS PRATTE

29. avgusta amer. barv. CS film NA SVIDENJE, PUNC-KA, amer. barv. film CENA OBLASTI

RESITEV NAGRADNE KRIŽanke

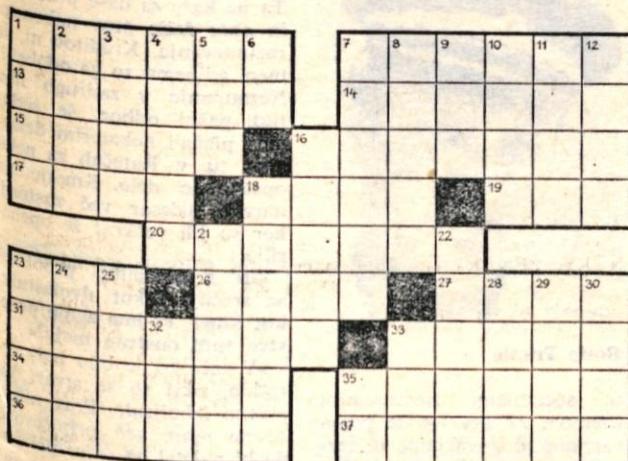
1. SPOPAD, 7. PRAKSA, 13. PONIKOVALNICA, 15. ALES,
16. ZOR, 17. ARES, 18. OKTAEDER, 21. ONE, 22. DV, 23. AI,
24. ES, 26. AN, 27. RIO, 29. SRAKOPER, 34. OCKA, 36. ABO,
37. OPIS, 39. ZALJUBLJENOST, 42. GRADBA, 43. ARESTI.

IZŽREBANI REŠEVALCI

Rešitve nam je poslalo 107 reševalcev. Izžrebani so bili:
1. nagrada (30 din) prejme Veronika Glavač, Kranj, Jama 19;
2. nagrada (20 din) prejme Jože Grajzar, Kranj, Pintarjeva 2;
3. nagrada (10 din) pa dobi Marija Friškovec, Kranj, Pintarjeva 4. Nagrade vam bomo poslali po pošti.

Nagradna križanka

VODORAVNO: 1. prikazen, slepilo, 7. prebivalec v gorah, 13. skupina otokov med Beringovim morjem in Tihim oceanom, 14. označba, označitev, 15. ime zveznega trenerja košarkarjev Žeravice, 16. petnajsta črka grške abecede, »kratki o«, 17. otočejo v pacifiškem arhipelagu Tuamotu, Polinezija, 18. gora nad Aljaževim domom, severozahodno od Triglava, 19. osebni zaimek, 20. dragotinar, draguljar, 23. jadranski otok, severozahodno od Molata, 26. posrednik, zlasti v elektrotehnički, 27. tuje moško ime, 31. v mehaniki nauk o ravnotežju telesa (pri arhitekturi), 33. naznanilo, obvestilo, 34 opora pri hoji, rezvizit skakalcev v višino, 35. prikazen, fatamorgana, 36. pravljalec aren; čitalec revije »Arene«, 37. slavnostni obhod, postavljanje.

NAVPIČNO: 1. župnija, 2. prelaz na Velebitu, 3. žensko ljubkovalno ime, Nevena, Nedeljka, 4. tu, 5. ime slovenskega povevkarja Pestnerja, 6. avtomobilsko oznaka za Milano, 7. grobovi; kupi zemlje ali kamena; kopice, množice, 8. upoštevanja, oziranja, 9. Robert N. Kajan, 10. češko moško ime, Jaroslav, 11. staro ime za palestinsko luko Akko (Izrael), 12. roman E. Zolaja o pariški prostitutki, 16. rastlina zajedavka, tudi orodje za pometanje v množini, 18. slab uence, ki ima mnogo »cevov«, 21. majhna ura, 22. okrožje, okoliš, 23. podstrešna izbica, podstrešje, 24. vrsta tujih cigaret, tudi korec, mernik, nekdanja votla mera, 25. ta tukaj, 28. dalmatinska beseda za obalo, 29. rezultat, konec, uspeh, 30. v glasbeništvu sklep glasbe, 32. ime hrvaškega pataleja Ujevića, 33. nadav, predplačilo, 35. poštni predal.

Rešitev pošljite do četrtka, 2. septembra na naslov: Glas, Trg revolucije 1, Kranj, z oznako Nagradna križanka. Nagrade: 1.: 30 din, 2.: 20 din, 3.: 10 din.

GORENJSKI MUZEJ V KRANJU — V Mestni hiši je na ogled stalna arheološka, kulturnozgodovinska, etnografska, umetnostzgodovinska zbirka. V Galeriji v Mestni hiši je odprta razstava umetniške fotografije Mariborski krog. Izbor diapozitivov s komentarjem prikazuje to pot Predvor z okolico.

V baročni stavbi v Tavčarjevi ul. 43 je odprta republiška zbirka Slovenska žena v revoluciji in razstava risb Petra Jovanoviča iz Zgornje Žetine v Poljanski dolini.

V Prešernovi hiši je odprt Prešernov spominski muzej, v galeriji v isti stavbi pa razstava del slikarke Grete Pečnik iz Pirana. V gotski kleti so razstavljene barvne reprodukcije francoskega slikarja H. Rousseauja (1844–1910).

Galerijske in muzejske zbirke so odprte vsak dan od 10. do 12. in od 17. do 19. ure.

loterija

Srečke so zadele
s končnicami dobitek N din

30	20
21290	500
76310	1.000
15520	1.000
051670	10.000
71	20
231	100
4491	200
19421	1.000
783631	10.000
466381	10.000
82	30
63582	500
09902	500
785282	10.000
3	6
02103	500
165533	10.000
591133	10.000
74	10
94	10
36484	500
50944	1.000
310424	10.000
078924	10.000
45	10
11095	500
220735	10.000
199975	10.000
692245	10.000
6	6
44296	500
91356	1.000
077046	10.000
521646	150.000
27	10
957	50
81507	500
775947	10.000
390647	50.000
28	10
9498	200
04548	500
90198	2.000
585458	10.000
9	6
43819	500
77799	2.000
082059	10.000
604709	10.000

Sportne prireditve

SOBOTA

KRANJ — Ob 9. uri v tevodravni osnovne šole France Prešeren nadaljevanje in zaključek II. mednarodnega mladinskega namiznoteniškega turnirja za pokal Kranja.

Ob 15.30 na stadionu Stanka Mlakarja V. A kritej slovenskih mest v atletiki.

Ob 17. uri na košarkarskem igrišču osnovne šole Lucijan Seljak tekma moške SKL skupine B Kranj : Fructal.

JESENICE — Ob 18.30 na košarkarskem igrišču tekma ženske SKL Jesenice : Murška Sobota.

Ob 20. uri tekma moške SKL Jesenice : Triglav.

DOPISNA DELAVSKA UNIVERZA V LJUBLJANI VPISUJE V DOPISNE ŠOLE

- osnovno šolo (5., 6., 7. in 8. razred)
- administrativno šolo (dveletra)
- ekonomsko srednjo šolo (dopisno, kombinirano)
- tehničko šolo (za strojno, elektrotehničko lesnoindustrijsko in kemijsko stroko)
- delovsko šolo (za strojno stroko)
- poklicno šolo kovinarske stroke

VPISUJE TUDI V DOPISNE TEČAJE

- nemškega in italijanskega jezika
- tehničkega risanja
- za skladiščnike
- za kontrolorje in preddelavce v kovinarski stroki
- za varnost pri delu (skupinski vpis v posameznih delovnih organizacijah)

VPISUJEJO VSAK DAN od 7. do 14.30, ob torkih de 18. ure ter drugo soboto v mesecu.

Podrobnosti o sistemu dopisnega izobraževanja učenem programu in pogojih za vpis boste lahko izvedeli iz prospeka za šo. leta 1971/72, ki vam ga pošljemo na vašo z

S takojšnjim vpisom priobrite na čas!

SVOJ NASLOV NAPISITE S TISKANIMI ČRKAMI
Za prospekt pošljite znamko v vrednosti 3,00 dinarje na naslov:

DOPISNA DELAVSKA UNIVERZA, Ljubljana, Par

mova 39, telefon 312-141, poštni predal 106.

poročili so se

V KRANJI

Stepan Anton in Jurjele Helena, Gosar Anton in Dolenc Jožef, Berčič Roman in Mravljie Irena, Nadižar Matija in Juvan Marija, Benedičič Ciril in Petač Marija, Turk Martin in Džigerovska Sevda, Zadnikar Branko in Kodrič Eva

V SKOFJI LOKI

Gaber Peter in Eržen Marija, Peternel Bronislav in Tušek Ana, Gerzina Franc in Demšar Olga; zlata poroka Jereb Franc in Ivana

NEDELJA

KRANJ — Ob 8. uri v tevodravni osnovne šole France Prešeren nadaljevanje in zaključek II. mednarodnega mladinskega namiznoteniškega turnirja za pokal Kranja.

KRIŽE — Ob 10. uri na rokometnem igrišču tekma moške LCRL Križe : Olimpija (Žibert — Jekuš oba Trbovlje).

DUPLJE — Ob 10. uri na rokometnem igrišču tekma moške LCRL Duplje : Tržič (Porenta — Šušteršič oba Kranj).

SELCA — Ob 10. uri na rokometnem igrišču tekma moške LCRL Alples : Hrastnik (Simčič — Šetinc oba Ljubljana).

umrli so

V KRANJI

Žibert Marija, roj. 1889, Menglji Janez, roj. 1892, Brecelj Amalija, roj. 1885, Stirn Franc, roj. 1920, Vidmar Franc, roj. 1906, Rozman Franc, roj. 1899, Romih Ivan, roj. 1901

V SKOFJI LOKI

Porenta Franc, roj. 1892 in Potočnik Apolonija, roj. 1920

V TRŽICU

Oranič Helena, roj. 1890

Dežurni veterinarji:

27. 8. do 3. 9.: Capuder Bogdan, Kajuhova 23, tel. 22-994;

3. 9. do 10. 9.: Bedina Anton, Kokrica, tel. 23-518;

10. 9. do 17. 9.: Jože Rus, Cerknje, tel. 73-115.

Osnovna šola
STANE ŽAGAR
Kranj
razpisuje delovni mest

UCITELJA ZA RAZREDNI POUK
za nedoločen čas
Pogoj: U ali PU in
UCITELJA
v oddelku podaljšanja bivanja za določen čas.
Pogoj: U ali PU.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Prijave pošljite na naslov:
Osnovna šola Stane Žagar
Kranj, Cesta 1. maja 10 a.

OD RATEČ DO RODIN

Alojzija Šalej

PRI SURCU

Pred približno letom dni so ob koncu vasi odprli prijetno domačo gostilno pri Surcu. Lastnica, Alojzija Šalej, pravi o svojih gostih:

»Pri nas sob še nimamo, a jih bomo prihodnje leto prav gotovo imeli. V naši gostilni se ustavlajo tuji, prehodni gostje, ob večerih pa radi posede tudi domačini. Precej je Italijanov, Avstrijev in naših, ki hodijo v Italijo nakupovat. Precej imamo stalnih inozemskih gostov, ki se vedno ustavijo le pri nas. Pozimi jim lahko postrežemo z domaćimi specialitetami, poleti z menuji in jedmi po naročilu. Posebno poleti je dovolj prometa, saj se pred gostilno zaustavijo tudi avtobusi z izletniki. Dela nam res nikoli ne zmanjka.«

Alojz Makovec

VODE PRIMANJKUJE

»Naša krajevna skupnost, pravi njen predsednik, Alojz Makovec, »pravzaprav dela le s sodelovanjem in ob pomoči turističnega društva Rateče. Vse stranske ceste in poti smo s skupnimi močmi asfaltirali, že več let se trudimo, da bi uredili vodovodno omrežje. Čeprav z vodo varčujemo kjer le moremo, zapiram v odpiramo, vendor nič ne pomaga. Se posebno sedaj, v sezoni, pomanjkanje vode prizadene naše turiste,

goste. Pod vasjo so črpalke, da bi z njimi črpali vodo v naš rezervoar in naše omrežje, vendor še niso povsem pripravljene.«

MALOOBMEJNI PROMET NARASČA

Rateče poznajo ljudje še najbolj po mejnem prehodu. Četudi se vaščani nad vedno gostejšim prometom skozi njihovo vas hudo pritožujejo, morajo vendorle priznati, da jim tudi ta prinaša v turistično blagajno marsikateri dinar.

Janez Filipovič

Oglasili smo se tudi pri naših obmejnih carinikih in obmejnih miličnikov. Na moč zanimivo se mi je zdele opazovati naše turiste v avtomobilih na mejnem prehodu. Zanimivo zaradi tega, ker so pravzaprav vsi nekaj skrivali. Tako ali drugače. Nervozni, hladnokrvni, malodušni. Skoraj vse je skrbelo za denar tam nekje v podplatnih čevlja ali za ročni strojček za mletje na zadnjem sedežu avtomobila. In upravičeno jih je lahko skrbelo, kajti prek meje ni dovoljeno — brez carine — prinesi iz Italije ali odnesti v Italijo — ničesar.«

»Prav nenavadno je, kako si naši ljudje zamišljajo tale maloobmjni promet,« pravi carinik Janez Filipovič iz Žirovnice. »Menda so prepričani, da za devize na potni list lahko prinesejo kar se jim zlubi. Toda po pravilih in predpisih ne bi smeli prinesi iz Italije prav ničesar. In potem je tako hudo plačati carino. Prav zaradi tega zmotnega prepričanja, da lahko prinese s seboj prav vse, se carinjenja tako zelo branijo. Predmete skrivajo na vse mogoče načine, v vseh delih avtomobila, med prtljago. Zdaj je najbolj »modi« skrivanje ploščic, elektroinstrumentov, omaric za kopalnice in druge opreme. Kolikor seveda moremo,

opravljamo svojo dolžnost vestno. Nismo sitni, le ljudje so trdo prepričani, da se predmeti lahko prinesejo čez mejo brez carine. Italijani so za svoje, domače ljudi, ki prihajajo iz Jugoslavije, dosti bolj strogi. Vsake pol kilograma soli jim carinijo, vsak liter pijače.«

»Slaba stran mojega poklicja je v tem,« pravi 25-letni carinik Boris Trante iz Ljubljane, »ker moram v vsakem letnem času, ob vsakem vremenu opravljati svojo dolžnost na prostem.«

Promet na našem mejnem prehodu iz leta v leto narasča. Letos je še največ turistov, ki prihajajo v Jugoslavijo s prikolicami. Ti morajo namreč vsi prestopiti mejo le na našem mejnem prehodu. Seveda pa je dosti tudi maloobmjnega prometa. Največji naval je ob sobotah, ko prihajajo s svojimi osebnimi avtomobili in z dvema avtobusoma z Jesenic in iz Ljubljane. Opazili pa smo, da je v primerjavi z leti prej, maloobmjnega prometa manj. Ljudje so se menda zares že spamerovali, vsaj nekateri, da nakupovanje na triškem trgu in v triških trgovinah le ni tako zelo ugodno. Marsikatero stvar se da dobiti doma, kvalitetnejšo in cenejšo. Največ prevažajo riž, drobne predmete, bunde in puloverje, polento in zdaj posebno zvezke za šolo.«

Janko Šekli, pomočnik komandirja obmejne milice v Ratečah, doma iz Livka pri Kobaridu, že 23 let pri obmejni milici.

»Vse leto je dovolj prometa, še največ pa ga je v poletnih mesecih. Ob sobotah in nedeljah gredo domači turisti v Trbiž nakupovati ali na izlete po italijanskih krajih. Naše delo je pregled potnih listov in izdajanje viz za vse zahodnoevropske države. Turisti jih dobe na podlagi osebnih izkaznic. Večjih problemov in težav s potniki nimamo, problemi nastajajo večinoma le pri zdomecih, delavecih, ki so zaposleni v zahodnih evropskih državah in nimajo vstopnih viz. Letos je vedno več Belgijcev in Francov, prejšnja leta jih skoraj ni bilo. Mejni prehod ob tolikšnem prometu postaja vse bolj ozko grlo.«

OD POLJEDELSTVA K ŽIVINOREJI

Med najbolj trdne, delavne in napredne kmete v Ratečah spada Anton Kavalar. Nekdaj je bil tudi predsednik

krajevne skupnosti Rateče. Ko govori o kmetijstvu, se njegovo nezadovoljstvo kar stopnjuje:

»Mi, rateški kmetje, smo se od nekdaj ukvarjali s poljedelstvom. Danes žita ne sezemo več, sadimo le krompir, pa še tega le v majhnih količinah. Z živinorejo se zdaj ukvarjamo in še s to v začetku ni bilo kaj prida. Odvisni smo pač od cen na tržišču.«

V Ratečah nas je 47, ki še vztrajamo na kmetijah. Tako kot povsod, tudi naši otroci odhajajo za boljšim kosom kruha v tovarne in druga podjetja. Moja dva sinova sta se zaposlila drugje. Prvi je pri Petrolu, drugi se je kljub temu, da je končal kmetijsko šolo v Poljčah, zaposlil pri Mesarskem podjetju. Sami, mi starejši, se moramo znajti.«

Kar srce me boli, kadar slišim razprave in pogovore

Anton Kavalar

predkom, vsi po svojih zmožnostih kupujemo moderne kmetijske stroje. V vasi imamo več traktorjev s priključki, okoli 70 motornih kosilnic. Potrebovali bi seveda še gnojevko, cisterno, ki pa je zelo draga. Nobeden še nima silosa. Marsikdo bi po menjem mnemu še lahko znašel napredoval in moderniziral proizvodnjo, če ne bi mi vsi izgubili zaupanje v zadrugo. Ta ne kaže za naše probleme in naše želje prav nobenega razumevanja. Kreditov ni, le meni edinem so ga odobrili. Nezaupanje v zadrugo ima tudi pašni odbor, še sedaj niso plačali nekaterim delavcem tu v Ratečah za neko opravljeno delo. Kmetje ne naredi ničesar več zastonji, ker so jih večkrat že opeharili.«

»In s kakšnimi problemi se srečujete kot dvolastnik, kot kmet, ki ima svoje posestvo tudi onstran meje?«

»V začetku je bilo bolj nerodno, zdaj so se stvari bistveno izboljšale. Prav ničesar ne more več pritoževati, da bi naletel na ovire pri obdelavi zemlje na oni strani ali pri prehodu čez mejo. Skoraj vsi, razen dveh, imamo kmetije v Italiji. Prav mi najbolje vidimo, da se sedanjo Italijo bistveno zboljujejo. Radi bi, da bi bili tudi medsebojni pogovori predsednika jeseniške občine in predsednika triške občine tako dobri. Čeprav se večkrat sestajata in rešujejo probleme dveh krajev ob meji, bi mi želeli, da bi na te razgovore kdaj pa kdaj povabili tudi predstavnika naše vasi. Sami bi namreč več povedali, kaj nas vzbudi mirja in teži.«

Kot zanimivost naj morda povem, da žive onstran meje v Italiji štirje Ratečani, kmetje, ki nimajo ne italijanskega in ne jugoslovanskega državljanstva. Ze ves desetletij žive tam in ko so dopolnili šestdeseto leto, jim je italijanska država priznala nekakšno pokojnino. Dobijo jo vsak mesec. No, v tem pričakanju naše in naših kmetijskih države, naših kmetijskih in italijanskih kmetijskih razmer, pride do hudih sprotij, kar še veča nezadovoljstvo med kmeti. Zares bi želeli, da bi se vse kmalu uredilo.«

D. Sedelj

Boris Trante

o socialnem zavarovanju kmetov. Že pet let se pogovarjam, dogovarjam in razmišljamo. Po 16 ur na dan delam, garam, in zdaj je veliko vprašanje, kako naj po šestdesetem letu počivam grem v kot, kot pravijo, če pa je precešnja možnost, da kmetije sploh ne bom mogel oddati naprej, potomcem?«

Vsek kmet se mora danes usmeriti pač tja, od koder bo prejemal vsaj kolikor toliko spodbodne dohodke, s katerimi se bo lahko preživil. Sam sem se lani usmeril v pašno-košnji sistem. Poleg kmetijstva se skoraj vsi tudi ukvarjam s turizmom, ki sicer ne prinaša veliko, nekaj pa le.«

»Kako ste modernizirali kmetijsko proizvodnjo?«

»Prav vsi stremimo za na-

Janko Šekli

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)

IV. DEL

235

Tako je govoril inženir Jacques Klaveda.

— Torej ne bomo enaki s francoskimi delavci v deželi bratstva, enakosti in svobode, kakor smo brali v oglasu v Goriški straži in kakor mi je zagotovljalo tudi vaš gospod brat.

Inženir je ob teh besedah osupnil in prebledel.

— Bi rad, da bi ti pokazal vrata, — je sikhnil.
— Tudi vi ste Slovenec. Zato lahko čutite, da je to krivica.

— Jaz sem Francoz! To se pravi francoski državljan z vsemi dolžnostmi in pravicami! Tebi pa samo to: Če hočeš sam sebi dobro, potem ne razmišljaj, kaj je pravica in kaj je krivica, marveč misli na delo. „Plačan boš po učinku in po tarifah za tujerodne delavce.“ Če ti pa ni kaj po volji, potem se potrudi, da boš odslužil vožnjo, ki ti jo je družba plačala, in potem zborom! To pa bo trajalo vsaj nekaj mesecev, ker boš moral jesti vsaj nekaj časa tudi na dolg. Ko bodo računi med podjetjem in teboj čisti, pa bog s teboj. Ne boš ne prvi na zadnji, ki je moral najprej odslužiti vožnjo in hrano, preden je lahko povezal culo in šel. Druge izbire nimaš vsaj nekaj mesecev ne...

In inženir je imel prav. Zdaj je minilo že štiri mesece, pa Slavko še vedno ni mogel povrnati dolga, ki ga ima pri družbi, saj je kot mladoletnik plačan še manj kakor polnoletni delavec.

— Kako naj bi potem pisal domov? — vprašuje Trlikarja.

Ne more ji, ne more je razočarati in priznati, da je razočaran tudi sam.

»Nasedel sem prekletemu inženirju,« preklinja v rovu Karligevega očeta, o katerem so delavci prav te dni zvedeli, da je navaden lovec na uboge rojake v Italiji, čeprav jih lovi iz Ljubljane s pomočjo oglasov v Goriški straži, zanje pa prejema nagrado, nagrado za vsakega delavca, nagrado, ki je del razlike med zaslужkom francoskega in tujerodnega delavca. Prav te dni Slavko računa, koliko delavcev je inženir Klaveda spravil s svojimi oglasi, obljudbam in celo pismenimi priporočili v Francijo in koliko je za te delavce prejel. »To so lepi denarci. Pravo bogastvo,« razлага prav na svoj sedemnajsti rojstni dan tovarišem, ki se čutijo kakor on ogoljufani.

»Pravi trgovec s sužnji,« mu pritrjuje Trlikar. Tudi drugi delavci z Goriškega in Benečije se razburajo.

»In ta falot velja doma za velikega dobrotnika in človekoljuba.«

»In ne samo dobrotnika in človekoljuba, tudi za mučenika, ki je moral zaradi preganjanja zapustiti Idrijo in pobegniti v Ljubljano. Tudi to je laž. Kako prav je imel ruder Pahor?« se spominja Slavko, da rudarji inženirja Klavede niso imeli nikoli za mučenika in so o njem že zdavnaj govorili, da je pijavka, kakršen je v resnici in kakršnega sedaj poznajo Slavko in njegovi tovariši.

»Nasedli smo. Zdaj smo tu. Ni nam pomoči.«

»Je pomoč! Je!« pravi Slavko.

»Kakšna? Kje?« vprašujejo.

»Organizirati bi se morali!«

»Organizirati, hm?«

»Da, vsi bi se morali. Mi, alžirski, maroški, poljski, italijanski, ja, prav vsi tujerodci bi se morali organizirati skupaj s francoskimi in nemškimi delavci,« predlaga Slavko, kakor da se je vanj preselil Pahorjev v Vidmarjev duh. Vse, kar je vedel o boju in organiziranosti delavcev, mu prihaja zdaj prav. Žal mu je samo to, da je pokojnega rudarja Pahorja v svojih idrijskih časih premalo poslušal in da je jemal njegovo in

Vidmarjevo delo pri organiziranju delavstva pre malo resno.

In vendar ponavlja zdaj tovarišem Vidmarjeve in Pahorjeve besede:

»Le v enotnosti je moč! Če bomo vsi enotni, bo morala naše zahteve poslušati tudi uprava rudnika!«

Drugi dvomijo.

»Francozi in Nemci nas ne bodo hoteli medse. Bolje so plačani.«

»Tuherodcev nas je največ! Zdržiši bi se moral! Pridružiti se komunističnemu sindikatu! Tudi med francoskimi in nemškimi rudarji v našem rudniku so komunisti.«

»Toda sindikat je treba plačevati! Vsak frank za članarinu bi se nam poznal!«

Članarina se zdi marsikom velik izdatek, ki si ga lahko privoščijo samo bolje plačani francoski in nemški delavci, ne pa oni, Alžirci, Maročani, Poljaki, Španci, Italijani in drugi tujerodci, ki jih mimo tega gledajo postrani tudi mnogi francoski delavci, češ da jim odjedajo kruh in jim onemogočajo boj za izboljšanje njihovega zasluzka.

»Članarina, čeprav ni visoka, je vendarje za nas izdatek, ki si ga ne moremo privoščiti,« se strinja tudi Slavko. »Toda ta izdatek bi se nam bogato obrestoval, če si organizirano izbojujemo pravico do enakovrednega zasluga s francoskimi delavci. V tem boju bi nam pomagal rdeči sindikat!«

»Dvomimo, da bi nas Francozi hoteli medse,« se oglašajo nekateri.

»To prepustite meni! Pogovoril se bom z njihovimi voditelji.«

»Pogovori se!« se strinjajo drugi.

In Slavko ne odlaša.

»Kakšen fant!« so nad njim navdušeni krajevni voditelji komunističnega sindikata, Slavko pa spoznava, da imajo tudi francoski rudarji enako rudarsko gvorico kakor idrijski.

»Slo bo,« govorji svojim tovarišem, čas pa drsi proti božiču, ko se spomni na mamin rojstni dan.

Zivljenje in delo na hribovskih kmetijah (11)

Žetev - praznik in tekmovanje

Okrug 20. julija, večkrat pa pozneje, se je začela velika žetev. Za ta težki kmečki praznik so se gospodinje pripravile že teden prej. Napekle so veliko belega kruha in štrukljev, ki so bili za malice, in tudi malih orehovih štrukeljev, ki so bili opoldne lahko samo poparile s slanim kropom in oddile ter zabelile kot oparjen kruh. Tako so bile lahko na njivi prav do poldneva, kajti ob žetvi je bilo treba poprijeti z vsemi močmi, saj je moralno biti v enem tednu vse požeto in ajda vsejana. Mnogi so izkoristili celo noč, če je bila luna. Za spanje sploh ni bilo časa, saj je šlo za vsakdanji kruh. In prav v teh dneh tako rada pride toča ali huda nevihta, ki žito potlači.

Vsek kmet je že dolgo prej naprosil čimveč žanjic in drugih delavcev, če ni bilo dovolj domačih. Zato so tekmovevale med seboj tudi gospodinje, katera jim bo bolj zelo postregla, ker so ženske boljše gledale na to, kje se kažejo.

Včasih se sliši, da so veliki ravenski kmetje za delavce kuhalni posebej slabšo hrano in da so morali tudi jesti pri drugi mizi. Po naših hribih je bilo to prav nasprotno. Kadar so bili pri hiši tuji (vnanji) delavci, so gospodinje kuhalne kot za gole, tedaj ni bilo škoda za drugih dobro. Naj-

težje je bilo v takih dneh za gospodinjo, saj še k mizi ni utegnila prisesti. V kuhinji je morala skrbeti, da so prisile jedi čim bolj sveža na mizo. To je bilo posebno važno za ajdove žgance in štruklje vseh vrst, saj se mora še na mizi prijetno kadiči iz sklede, da je maslo še vroče.

Opajen kruh in štruklje so belili največ z maslom, v katerem je bil stopljen tudi med. Slano suho meso v vročih dneh ni prišlo veliko do veljavje, svežega pa niso kupovali, zato so bile na mizi največ močnate jedi in zelje. Jedli so vselej vsi pri eni mizi. Tudi žlici niso nič lo-

čili; kakor je pač naneslo, ko jih je dekla delila po mizi, tisto je vsak imel, pa naj je bil to gospodar, hlapec ali dñinar. Ob takih dneh je nosila na mizo le najstarejša hčerka ali „velika“ dekla. Gospodinje in otroci so jedli v kuhinji največkrat ostanke. Bila je taka navada, da je veliko ostalo v skledi, ki je prej morala biti seveda zvrhano polna, posebno še, če so bili štruklji.

Pri mizi so pri nas sedeli po vrstnem redu takole: gospodar in gospodinja sta imela svoje mesto za mizo, nasproti vežnih vhodnih vrat. Na materini strani je na stolu sedela najstarejša hčerka ali velika dekla, na očetovi strani pa je na dolgo klop sedel najstarejši sin ali veliki hlapec. Če je bil pri mizi gost, je bilo njegovo mesto ob gospodarju. Sinovi so sedeli po starosti; najmlajši je bil na koncu mize, enako seveda tudi mali hlapec. Na koncu mize, nasproti staršev so sedeli najmlajši otroci ali še prej pastirji. Ob večjih delih je bila okrog mize vselej gneča, čeprav je bila miza velika. Če za vse ni bilo prostora, so se domači morali umakniti za drugo mizo.

Po južini so se, dobro podprtji, spet z vso ihto zapodili po njivah vsak za svojim delom. Želi so pri nas tako,

da je spodaj vedno žela gospodinja, za njo pa najmlajša hčerka ali mala dekla, da jo je mati pri delu lahko še kaj podučila. Na vrhu njive je žela najstarejša hčerka ali velika dekla, vmes pa so se po svoji volji razvrstile ostale delavke. Srepe je brusila tista, ki je to najbolje znala, ponavadi velika dekla ali domača hčerka. Brusiti je pričela spodaj pri gospodinju in nato po vrsti navzgor; nazadnje je nabrusila svoj srp. Če pa je prišel na njivo gospodar, tudi ni nikoli pozabil vprašati, če imajo ostre srpe in rad jih je vsem nabrusil. Tisti žanjci, ki je znala najbolje nabrusiti srpe, so rekli, da zna tudi najbolje lagati. To »prednost« pa so žanjice najraje prisodile gospodarju.

Za klepet pri žetvi ni bilo toliko prilike kot pri pletvi, vendar tudi žanjice niso bile tihi. Le bolj so morale kričati, da se je slišalo od ene do druge. Tudi tekmovevale so. Posebno mlada dekleta so se trudila, saj jim je bilo za to, da so si pridobil ugled pri mladih fantih, bodočih gospodarjih. Stare so se držale bolj skupaj, da so jim z združenimi močmi lažje kljubovale. Posebno, če je bila vmes pridna domača hčerka, se je tekmovanje razvilo v pravi boj za prvo mesto. Nobena ni marala imeti repa, kot so rekli, če

je ostala zadaj, pa naj bo to pri pletvi ali žetvi. Tak rep se vidi v hribih zelo daleč v druge hribe, povsod pa z zanimanjem opazujejo, kako jim gre delo od rok. »Tako smo žele,« je rekla v nedeljo kaka mati, »da bi še škofa ne videle, če bi se peljal mimo.«

Za žanjcami so moški hiteli nakladati snopje. Nakladali so ga na ježa; vse klasje je bilo obrnjeno navznoter, v voz. Tako so snopje vozili v kozolec, kjer sta ga dva sproti obkladala v štanče. Vse je šlo kot na tekočem traku, če je bilo seveda dovolj ljudi. Neredko so žanjice še žele zgorjni del njenega, ko so spodaj že orali za ajdo.

Marija Frlic
(Naprej prihodnjič)

Gorenjski kraji in ljudje

Biserne poroka v Tržiču

Prejšnjo soboto je predsednik skupštine občine Tržič poročil Jožeta in Marijo Salberger iz Tržiča. Tako je bila ponovno potrjena zakonska zveza, ki traja že 60 let.

Slavljenca sta slavila visoko obletnico skupnega življenja v krogu številne družine, njunih otrok, vnukov in pravnukov. V zakonu se jima je rodilo sedem otrok, živi so še vsi razen hčerke Marije, ki je že leta 1941 kot partizanka padla pod Storžičem.

Dvaindevetdesetletni Jože Salberger je bil čevljarski samostojen, po prvi svetovni vojni, potem ko je prišel iz ujetništva, pa se je zaposlil v tovarni Peko. Tu je dokončal tudi upokojitev leta 1947. Kot upokojenec je pomagal pri ustanovitvi društva upokojencev v Tržiču in bil tudi njegov prvi predsednik.

Salbergerji so znani kot alpinisti in gorski reševalci.

Vendar pa Jože Salberger pravi, da sam ni imel kaj dosti časa za hribolazjenje, to je prepustil sinovom in vnukom. Še kot osemdesetletnik pa se je lahko brez težav povzel »nad 1000 metrov«. Redno vsak dan gre na sprehod, potem ko kljub slabemu vidu prebere še kup časopisov. Jezi se sicer, da ne more delati kot nekoč, vendar pa to »brezdelje« z dobro voljo prenaša in s hudočnostjo zabava svojo dolgoletno življenjsko družico, ki še vedno kuha in vodi gospodinjstvo. Marija Salberger pravi, da si tega dela ne da odvzeti, ker ji daje občutek, da še lahko nekaj naredi in da je potrebna otrokom. Njuno skupno življenje jima je prineslo vesele in tudi žalostne ure kot jih pač prinaša življenje, vedno pa sta se dobro razumela in skupaj skrbela za svoje otroke, ki so okoli njiju tudi zdaj v njuni starosti.

Turistično društvo na Jesenicah potrebuje primernejši prostor

Sedanji prostor turističnega društva na Jesenicah v Kosovi graščini je le zasiplen, saj funkcionalno ne ustreza namenu. Zato je društvo sprejelo predlog, naj bi nasproti železniške postaje, kjer je sedaj vremenska hišica, v bližnji bodočnosti postavili manjši paviljon. Prostor naj bi ne bil dosti večji, kot ga sedaj zavzema vremenska hišica, s tem da bi ob njem postavili merilne

instrumente. V zvezi s tem so sklenili letos im morda še prihodnje leto rezervirati potrebna sredstva in to zamisel čimprej uresničiti.

V zvezi z akcijo »lepe rože« in »smeti na svoja mesta« je turistično društvo ugotovilo, da je akcija zelo uspešna, saj je iz dneva v dan videti več cvetja na oknih balkonov in drugih mestih na Jesenicah in v okolici.

B. Blenkuš

Avseniki petič zlati

Jutri bo na javni radijski oddaji v Berlinu prejel kvintet bratov Avsenik že peto zlato ploščo. Popularni slovenski godci Vilko in Slavko Avsenik sta doma iz Begunj, bodo tokrat še posebno počasteni. Po štirih zlatih ploščah bo peta zlata plošča z diamanti.

Že zdaj pa ima ansambel prodanih dovolj plošč za še

sto zlato odličje. To bodo prejeli v novembру na javni televizijski oddaji v Kölnu.

Za domače ljubitelje narodnih viž pripravljajo Avsenikovi fantje novo ploščo s posnetki njihovih najpopulnejših melodij s številnimi nastopov in turnej. Obljubili so že tudi svoj prispevek v obliki koncerta za gradnjo strehe nad jesenjškim drsalščem.

900 LET PREDDVORA

O svetem Jakobu na Gorišči nismo vsega povedali, tudi tega ne, da je bil pisatelj Ivan Pregelj vanj kar zaljubljen. Saj je v letih, ko je služboval kot profesor na kranjski gimnaziji, neštetokrat spelil v njegov breg in potem, ko si je pri mežnarju dušo privezal, prisluškoval, kako se stari Jakob pogovarja s sosedoma — Lovrencom pod Storžičem in Miklavžem na Možjanci. Tako je zvedel, kako so mučenca Lovrenca pekli na razbeljenem ražnju in kako dobrošrčno je Miklavž delil revežem darove tam v daljni Smirni ...

STAR ZVON

Dragocenost, ki jo varuje cerkveni stolp na sv. Jakobu (964 m), je gotovo star zvon, menda še iz gotskih časov. Seveda — po načelu, nič verjeti, vse otipati — sem zlezel v zvonik do stolpnih lin. In kako je bilo to — zagledal sem tri zvonove različnih velikosti; največjem je premer 105 cm, srednjemu 85 cm (oba je vila zvonarna kranjske industrijske družbe leta 1924), najmanjši pa ima v premeru le 70 cm. A prav ta je najstarejši. Iz leta 1374!

In o tej znamenitosti velja kaj več spregovoriti. In pojaviti stare podatke, ki govore le o dveh zvonovih v linih cerkvic Svetega Jakoba. In da je bil ta zvon, ki je sedaj najmanjši, nekoč največji — manjšemu je bilo v premeru le 58 cm.

Na zgornjem obodu starega zvona je vlit napis iz velikih gotskih črk, sicer pa je vsa stola površina brez kakih okrasov — asketična, kot je bila ona stara doba. Starost zvona pa izpričujejo tudi močno obtolčeni robovi krog in krog oboda — zvonove nameč večkrat obrnejo ali prevežo, tako da ne leta udarci vedno na ista mesta.

Napis na zvonu v latinščini slove: O REX GLORIAE VENI CON PACE AVE MARIA GRACIAE (O, kralj časti, pridi v miru. Zdrava Marija milosti). Po mnemu cerkvenih zgodovinarjev pomeni taka prošnja, posebno »pridi v miru«, kako veliko stisko (kugo, vojsko, potres) onega mrakobnega časa.

Poznavalci takih starih napisov znajo izluščiti tudi kronogram, to je skrito letnico. To dobimo, če iz napisa izpišemo one črke, ki pomenajo rimska števila (t. j. vse I, V, X, L, C, D in M). Nato ta števila zberemo in že je pred nami letnica, skrita v napisu. V našem primeru bomo torej izpisali: XLIVICCVMICI, po vrednosti mest: MCCCLXVVI III = 1000 + 300 + 50 + 10 + 10 + 4 = 1374!

Če kronogram ne laže, potem je zvon vll eden naših najstarejših zvonarjev Vivenčius Nicola, ki je živel v onem času. — Na tako častitljivo starost kažejo tudi gotske majuskule, ki so jih tedaj uporabljali namesto klasičnih latinskih črk.

Le kam se je izgubil mali zvon z reliefnimi podobami, težak 246 funtov (približno 120 kg), ki ga je leta 1838 vll zvonar Anton Samassa v Ljubljani — torej taisti zvonar, ki je vll sloviti zvon s Prešernovim napisom:

Moj bron je najden bil v dnu morja, ko Turčije kraljestvo v Héladu končal je Navarin.

Ga kupi romar; ga Samassa v zvon prelij glasim zdaj božjo čast; iz svetga Jošta lin.

CASI SE SPREMINJAJO

Kot marsikje, tako je tudi Sv. Jakobu čas krojil novo usodo. Pri cerkvici je dolga stoletja živel mežnar, ki je skrbel za zvonjenje in za redka, priložnostna cerkvena opravila. Namesto plačila je vsakokratni cerkovnik imel pravico do bera — v vseh zaselkih in vseh pod Goro, do koder je bilo slišati zvonjenje s Svetega Jakoba! Razen tega je samotar obdelal nekaj malih njih zemlje okrog cerkve in se s tem preživiljal. Zdaj pa že čez deset let pri Sv. Jakobu ni več oskrbnika, staro mežnarijo je kupilo podjetje »Žičnica« iz Ljubljane; uporablja jo kot počitniško hišico za člane svojega kolektiva.

Cerkvico so zadnjič obnovili leta 1969; pred tem je bila obnovljena tudi leta 1904. Te-

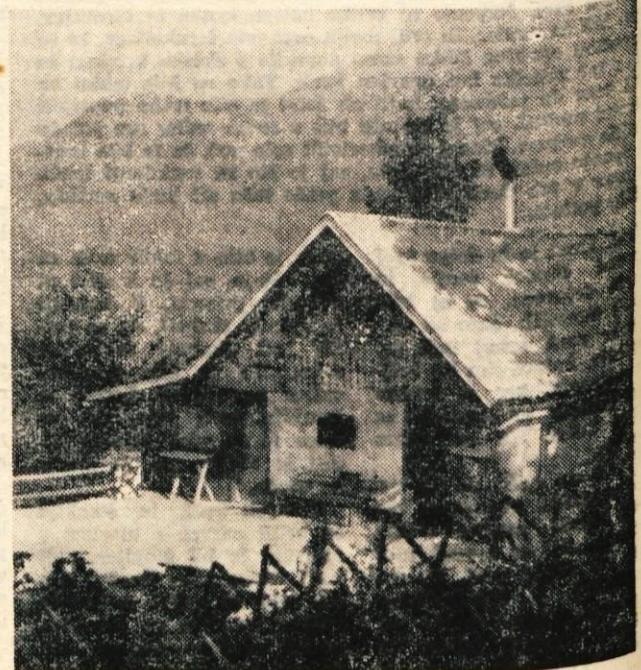
ga leta je neki J. D. naslikal na ravni cerkveni strop fresko, ki se po slogu in tehniki prav nič ne vsklaja z ostalo srednjeveško slikarjo. Prej ali slej (vsekakor takrat, ko bodo vse stare freske dokončno odkrite in restavrirane) bo treba to disonanco uglasiti. Opečnat tlak, stroga preproščina cerkvene notranjščine, blagodejen hlad med kamenitimi zidovi — le stare freske je še treba odkriti izpod beleža. In že bi imeli v neposredni bližini Kranja vsokokvalitetno kulturno znamenost, hkrati pa še privlačno izletniško točko.

FRANCIJEVA KOČA

Beseda o samotnosti Sv. Jakoba pa ne velja povsem — kajti od leta 1949 se obiskovalci in izletniki ob sobotah in nedeljah lahko zatečejo v Francijevo planinsko kočico, postavljeno nekaj deset korakov pod vrhom, na prelepem razglednem robu. In tako smemo reči, da Sv. Jakob le ni tako zapuščen, kot kaže na prvi pogled. Prijazni lastnik planinske koče na posebno željo tudi odpre cerkvico, če se ne motim pa tudi kdaj pa kdaj dan zvoni ...

Franci Skopec je bil že med vojno znan med kranjskimi planinci. In tako se je odločil, da si postavi kočico sredi Storžičevega kraljestva. A kočica ni le kaka bajtja, to je pravčata hišica v cvetju, kot iz lepe, daljne pravilice ... Lepota planinske koče, obsežen razgled in Francijevo prijazna dobrodošlica — vse to vas bo znova in zavabilo k Sv. Jakobu.

Crtomir Zorec

Planinska koča pri Franciju na Sv. Jakobu

Okusna in dišeča loška kavica

Krog ljubiteljev dobre kave je pri nas zares širok. Tajnice jo kuhajo šefom pa tudi same se je ne branijo. Pijejo jo zdravniki, kmetje, inženirji, delavci, dijaki in študentje. Hvalijo jo, če je dobra in ima prijetno aroma in nejevoljni so, če greni in ima neprijeten okus. Žal pa zares dobre kave ni veliko. Predelovalcem manjka strokovnjakov, ki bi poznali pravi recept, ki bi vedeli kako se mora kava pražiti, se ohla-

jati, mleti in pakirati. Malo ljudi obvlada to umetnost.

V novi pražarni veletrgovini Loka iz Škofje Loke se okrog strojev za čiščenje in praženje kave vrtijo tri dekleta. Svoj posel opravljajo z izredno natančnostjo in skrbnostjo. Zavojskovi tega modernega poživila, označenih z glavo indijca in loškim grbom v sredini, ni nikdar preveč. Proizvodnja komaj sledi povpraševanju, kar ob močni konkurenčni sorodnih

podjetij predstavlja uspeh.

Hoteli smo pobliže spoznati novo pražarno, »novo tovarno kave« v Veletrgovini Loka. Ko smo obiskali pražarno, je pri strojih delala Marija Jesenko, doma iz Škofje Loke. Pričovala nam je o njihovi kavi:

»Jugoslovanski uvozni kupujejo kavo v Braziliji, Kolumbiji, Mehiki, Indiji in Afriki. Iz različnih sort južnoameriške ter azijske in afriške kave pri nas sestavimo

mešanico. Osemdeset odstotkov je običajno v njej kav iz Južne Amerike, deset odstotkov iz Indije in prav toliko iz Afrike. Zdi pa se, da damo v mešanico tudi le pet odstotkov afriških kav. Delež zrnja posameznih vrst je namreč zelo pomemben, saj določa barvo, vonj in moč pijače. Afriška kava, ki raste napol divje, daje zmesi moč, trpkost in rahe! nadih po zemlji, brazilske kave pa so bolj blage, mehke in s čudovito aromo. Indijske sorte pa dodajamo zaradi smetane.«

»In kdo pri Loki izbira najustreznejšo kombinacijo?«

»Rezka Jelovčanova, vodja pražarne. Če zmanjka ene vrste kave, jo je treba takoj nadomestiti z drugo, prejšnji čim bolj podobno. Največkrat sestavljamo mešanico iz štirih ali petih vrst. Ne gledamo le na zaslužek. Naš glavni cilj je obdržati kvaliteto. Pred dobrima dvema mesecema smo dobili nove naprave za praženje kave. Ne samo zmogljivost, tudi kvaliteta se je povečala. Kava gre namreč najprej v poseben čistilni stroj, ki jo očisti vseh primeši. Od tu potuje v siloso in sicer vsaka vrsta v svojega. Iz silosa teče na avtomatsko tehniko in od tu v poseben zbiralnik nad bobnom. Ko kavo spustimo v boben se začne najvažnejši del »operacije«. Kava se praži pri temperaturi 220 stopinj C in ko začne rumeneti je treba postopno zmanjševati temperaturo. V približno petnajstih minutah

dobi lepo barvo. Presujemo jo na rešeto, kjer se ohladi. S pomočjo posebnih klimatskih naprav dobri zaželeno temperaturo v 5 minutah. Ko smo jo še pražili v starih napravah, smo jo morali hladiti v jutastih vrečah ves dan. Za kavo je namreč izrednega pomena, da je pravilno ohlajena. Če bi imeli na izbiro še dobro embalažo, bi ohranili kar največ arome tudi za dalj časa.«

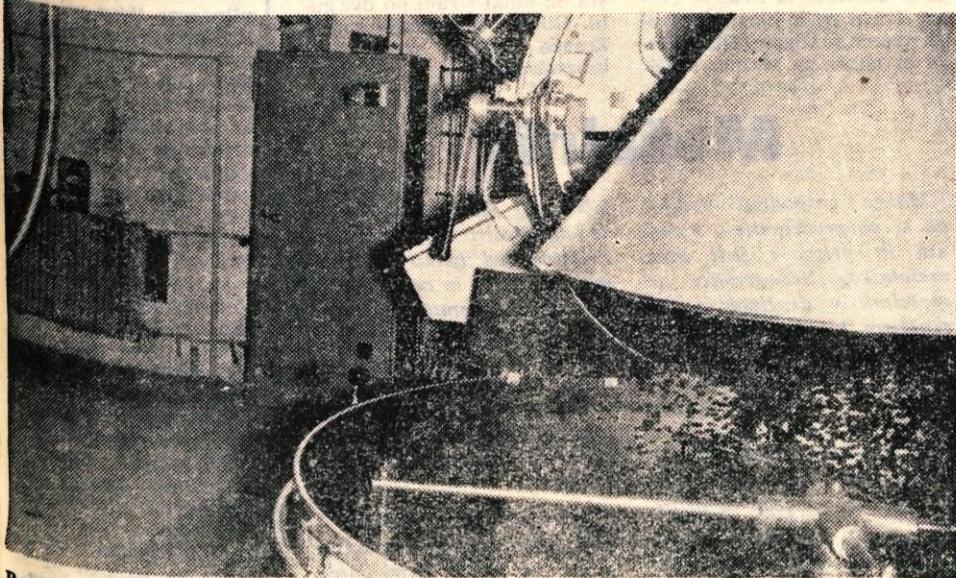
»Kaj sodite o okusu Gorenjev? Kakšno kavo najraje pijejo?«

»Pri nas smo ugotovili, da imajo Gorenji radi napitek iz manj praženega in svetlejšega zdroba, ki mu dodajo precej sladkorja. Nasprotno pa Primorci bolj cenijo intenzivnejše pražene kave. Zato posilke za posamezna področja pripravljamo posebej. To zahteva posebno pazljivost, saj je razlika v barvi skoraj neopazna.«

Kava Loka pa ni prodrla samo na gorenjski in tolminski trg. Pijejo jo tudi v Primorju, Zasavju in še kje. Kmalu pa si bodo loški »kofetki« lahko privoščili tudi Stajerci in Dolenjci.

Kavo je treba znati skuhati. Morda bi nespretněž valil krivdo na proizvajalca. Zato je Marija iz Škofje Loke dodala:

»Kava ne sme vreti! Pustite jo, da narahlo vzkipi — in prav nič več. Če niste bili skopi pri odmerjanju »žličk«, bo imela dober okus in prijetno aroma.«

Pred kratkim so v Veletrgovini Loka kupili nov stroj za praženje kave. — Foto: S. Hain

obvešča

JUGOBANKA

eksponitura JESENICE, Cesta maršala Tita 20

- da posluje vsak dan od 7. do 11.30 in v sobotah od 7. do 9. ure.
- Eksponitura opravlja hranilniško službo, vodi devizne in žiro račune občanov.
- Poleg poslov deviznega in dinarskega varčevanja nudi eksponitura občanom tudi ostale usluge, vezane na devizne posle npr.: Prodaja deviz za privatna potovanja, odkup in prodaja čekov, odkup tujih valut, plačila in drugo.
- Lastniki deviznih računov ali dinarskih hranilnih vlog, odprtih pri Jugobanki, imajo možnost dobiti stanovanske in potrošniške kredite.

10. oktobra žrebanje 1. kola denarne loterije v Jugobanki

- Lastniki dinarskih in deviznih hranilnih vlog, vezanih nad 13 mesecev, dobijo za vsakih 1.000 din eno srečko.
- Vse dobitke 1. kola loterije v Jugobanki, v skupni vrednosti 1.000.000 din, bomo izplačevali v gotovini.

Jugobanka — eksponitura Jesenice
Cesta maršala Tita 20

Kotiček za ljubitelje cvetja

nih in za prekrivanje nižjih. Belo rožnati klaski (spominjajo na cvetočo ajdo) se odpirajo vse poletje do jeseni.

Pajčolanke (*Gypsophila*) v vrtu zahtevajo veliko prostora. Za majhen vrt je zato primernejša novejša sorta Rosen-schleier, ki je pritlikave rasti. V cvetu je vsa rastlina en sam oblaček nežno rožnatega polnjene cvetja v višini 30 cm.

Poleg rumeno rožnato cvetočih pajčolank zasadimo še nežno svetlodrobo karpatsko zvončnico (*Campanula carpatica*), ki bo v vrt vnesla nekaj nebesne modriče, cvetlični obrobki pa bodo zaživeli v barvah tudi poleti.

PISE
INZ. ANKA
BERNARD

Nizke poletne trajnice

Večina nizkih trajnic za cvetlične obrobke, nasade in skalnjake cvete spomladsi. Danes pa vam predstavljam tri poleti cvetoče trajnice.

Med vsemi svetlini (*Oenothera*) je misouriški svetlin za vrt najuporabnejši. Na nizkih poganjkih, ki ležijo po tleh ali se prevešajo preko obroba ob poti, se vse poletje odpirajo veliki svetlorumeni cvetovi, ki cvetijo le en dan. Cvetica včasih podleže hudi zimi brez snega, zato jo pokrivamo z listjem.

Dresen (*Polygonum affine*) je lepa in izredno skromna trajnica, ki se sčasoma močno razraste. Uporabljamo jo za prekrivanje tal ob grmovzidov, na primer ob uvozu v garažo. Belo rožnati klaski (spominjajo na cvetočo ajdo) se odpirajo vse poletje do jeseni.

MARTA odgovarja

Branka B. iz Kranja — Za poletje bi rada imela dve obleki. Ena naj bi bila brez rokavov, druga pa z rokavi za hladnejše dni. Prva naj bi bila iz diolen lofta tirkizne barve, druga pa iz blaga, katerega vzorec prilagam. Obe obleki bi nosila za službo. Dolži-

na naj bi bila midi. — Stara sem 24 let, visoka 168 cm in težka 61 kg.

Marta — Leva obleka je poloprijetega kroja, spodaj je malo razširjena. Izrez je nekoliko podolgovat in zaobljen. Nima rokavov. Zapenja se spredaj na gumbke. Deset centimetrov nad pasom je obleka rezana, vendar samo na prednjem delu. V okras sta pod šivom dva nakazana žepka.

Druga obleka ima dolga rokava. Ob vratnem izrezu je rahlo nabранa. V pasu je prerezana, od pasu navzdol pa sta na vsaki strani po dve gubi. Obleka se zapenja zadaj. Zraven lahko nosite tudi brezrokavnik.

Mešalnik

Mnoge gospodinje trdijo, da si ne predstavljajo kuhanja in priprave jedi brez mešalnika. Nepogrešljiv je mešalnik v družinah z dojenčkom, ki mu je treba hrano še drobiti. Vendar pa mešalniki ponekod mesece in mesece stoe v omari, ker so gospodinje pozabale, da bi si z njim lahko olajšale marsikatero delo, razen tega pa še pozivile izbiro jedi za družino.

Mešalnik naj bo vedno pri roki. Stoji naj vedno očiščen na delovni mizi v kuhinji. **Kaj je mešalnik?** V njem lahko v nekaj sekundah in največ v dveh minutah jedi zdrobimo, zmeljemo in zmesamo.

Mešalna posoda mora biti vedno tesno privita na strojček. Če mešamo zelo gusto vsebino, je prav da strojček za kratek čas izklopimo, pomemo z žlico, da zrahljamo vsebino okoli nožka, in nato spet vključimo. Vsebino mešamo vedno le v zaprti posodi. Mešalnik vključimo šele, ko je pokrov že zaprt. Med mešanjem dodajamo tekočino ali kaj drugega skozi odprtino v pokrovu. Mešalnik naj bo poln le do treh četrtin.

Snovi pa naj bo najmanj takliko, da pokrije nožek. Bolje je, če napolnimo s tekočino posodo le do polovice, ostalo tekočino pa dolivamo med mešanjem. Manj sočnemu sadju in zelenjavni ali drugim zmesem dodamo nekaj tekočine in šele potem mešamo. Bolje je, če sadje in zelenjavno pred mešanjem primerno narežemo.

Prijetna sprememb bo, če bomo namesto zajtrka ali večerje, ki smo ju navajeni, postregli s pijačo iz mešalnika. Za dve osebi potrebujemo dve jaci, banano, pol litra mleka, sladkor in morda še kapljico ruma ali konjaka. Pijača je penasta in zelo nasitna. Zelo

lačni naj zraven prigrizenojo še kako pecivo ali prepečenec. Prijetno jed lahko pripravimo za otroke in odrasle tudi iz ovsnih kosmičev, ki smo jih namočili čez noč v vodi. Kosmičem dodamo jabolko, malo orehov, morda malo smetane, nekaj sadnega soka, limono, med ali sladkor in cimet in vse zmesamo v mešalniku.

Presenečenje za družino je tudi jajčnik obogaten z nekaj gnjati in sirom. Stirje jajca, štiri do šest žlic mleka in malo soli zmesamo v mešalniku in preden izklopimo dodamo še drobnjak, rezano gnjat, sardele, dušene gobe in na kocke rezan sir. Zmes zlijmo v ponev z ne preveč vročo maščobo in med pečenjem mešamo, da se strdi v večje kose.

S prvim avgustovskim dežjem je navadno pri nas konec poletne vročine. Pisane bombozne obleke bodo zamenjala toplejša oblačila iz volne in sintetike. Med toplejšimi oblekami bomo izbirali tiste iz praktičnega jerseyja. Na sliki je komplet dolgih hlač in jopic iz modrega jerseyja. Bluzo je rjava.

Pljučnica pri odraslem človeku (1)

Pljučnica je vnetje pljučnega tkiva. Lahko se vname večji ali manjši del pljuč, od velikosti vnetja pa je odvisen tudi potek bolezni. Manjša vnetja pljučnega tkiva pri odraslih imenujemo bronhopnevmonije. Če pa so prizeti večji del pljuč, pa je to pnevmonija. Seveda je to zelo laično povedano, vendar pa dovolj informativno za bralce, če bodo naleteli na take diagnoze.

Pri vsaki pljučnici so prizadeti dihalni mehurčki sami, ne samo dihalni potevi kot pri bronhitisu. V dihalnih mehurčkih se maja bira tekočina, ki je spravista, nato pa postane motna ali celo gnojna. Nasiranje vnetne tekočine menujemo eksudat. Ne napak, če zaradi boljšega razumevanja uporabim prispodobo: končni funkcionalni del pljuč je podben gumijastemu balončku, najmanjša dihalna potka pa ustniku na sammem balončku. Pri dihanju zrak prihaja in odhaja skozi ustnik balončka. Balonček se napihljiv in izprazni enakomerno, v ritmu, kakor pač vdihnemo. Zaradi vnetja in prej omenjenega eksudata, ki je nastal radi vnetja, pa do vitalne funkcije ne more priti — namreč do izmenjave plinov (svežega in izrabljenega zraka) v pljučih. Iz stenskih strani, torej v sami vnetjini, ali pa na zunanjih strani okoli mehurčka, se nabora že prej omenjena tekočina eksudat. Če gumijast balonček napolnimo z vodo, ali ga potopimo v vodo in vanj pihnemo — v obeh primerih zrak ne pride v balonček. Razlagajo pojava najdemo v fiziki. Pri pljučnici je zato zarađen del pljuč izložen dihalnemu procesu. Od velikosti prizadete površine je odvisno počutje bolnika in tudi možnost za zdravljenje. Poznamo več vrst pljučnic glede na povzročitelja bolezni in glede na potek bolezni.

dr. Gorazd Zavrnik

DRUŽINSKI
POMENKI

Delavska univerza

TOMO BREJC

Kranj

sprejema prijave za vpis slušateljev
v šolskem letu 1971/72

**V CENTER ZA IZREDNI ŠTUDIJ
na višji tehniški šoli Maribor**

(oddelki za strojništvo, elektrotehniko, gradbeništvo, kemijo in tekstil);
višji pravni šoli Maribor
ekonomski fakulteti Ljubljana
(poslovni oddelek)

V ODDELEK ZA ODRASLE

upravno administrativna šola (III. letnik)
tehnička srednja šola (elektro in strojna
smer)
poklicna šola (elektro in kovinska smer)
poklicna šola gostinske stroke (kuhar, natakar)
delovodske šole (elektro, kovinska in gradbe-
na smer)
v osnovno šolo za odrasle
5., 6., 7. in 8. razred

V TEČAJE

začetne, nadaljevalne in konverzacijske tečaje
angleškega, nemškega, francoskega in itali-
janskega jezika
za kurjače centralnih kurjav
(nizkotlačni kotli)
za privatne gostilničarje
za skladističnike
tehniškega risanja
stenografske in strojepisje

PRIJAVE SPREJEMAMO:

za osnovno šolo do septembra
za vse druge oblike pa do 10. septembra
od 7. do 14. ure in ob sredah od 7. do 16. ure.
Informacije po telefonu št. 21026, 21243.

**Požarne
odškodnine**UPRAVA ZAVAROVALNICE SAVA
PE KRAJN

OBVEŠČA SVOJE ZAVAROVANCE, DA SO BILE
IZPLAČANE NASLEDNJE POŽARNE SKODE:

21. 7. 1971 FRANCU GRČA, Sp. Bela 7, p. Preddvor
32.243 din za vsa poslopja, gospodarske
premičnine in pridelke;

30. 7. 1971 JANEZU PREVODNIKU, Gorenja vas 50,
p. Gorenja vas 78.981 din za stanovanjski
vekend in premičnine;

5. 8. 1971 JOZETU SKRJANCU, Stička vas 1, p. Cer-
klje 15.855 din za vsa poslopja, gospodar-
ske premičnine in pridelke;

5. 8. 1971 ANGELI PRIMOŽIČ, Lom 27, p. Tržič
19.215 din za vsa poslopja, gospodarske
premičnine in pridelke;

11. 8. 1971 FRANCU OBLAKU, Dolenčice 11, p. Polje-
ne 40.059,80 din za vsa poslopja, stanovanj-
ske in gospodarske premičnine ter pridelke.

Uprava Zavarovalnice
SAVA PE Kranj**TRIGLAV KONFEKCIJA KRAJN**

**V avgustu razprodaja konfekcije
po znižanih cenah**

Delovna skupnost pod-
jetja

MESO KAMNIK

tako sprejme:

- 10 VAJENCEV za splošne mesarje
- 5 VAJENK za prodajo mesa
- 2 MESARJA za delo v klavnici
- 2 MESARJA za delo v predelavi mesa

Pogoji:

pod a: dokončana osemletka ali vsaj 6 razredov osnovne šole;
pod b.: dokončana osemletka.

Pismene ponudbe pošljite na naslov: Meso Kamnik.

Kadrovska komisija trgovskega
podjetja

Kočna Kamnik

na podlagi 191. člena statuta podjetja
razpisuje vodilni delovni mesti

1. pomočnika direktorja
2. vodje računovodstva
(reelekacija)

Za razpisani delovni mesti se poleg splošnih
pogojev zahteva:

pod tč. 1: visoka strokovna izobrazba ekonomske
smeri in 2 leti delovnih izkušenj na vodil-
nem delovnem mestu v trgovski stroki,
višja strokovna izobrazba ekonomske
smeri in 5 let delovnih izkušenj na vodil-
nem delovnem mestu v trgovski stroki,
visokokvalificiran trgovski delavec z 10-let-
no prakso na vodilnem delovnem mestu v stroki;

pod tč. 2: diplomirani ekonomist in 3 leta delovnih
izkušenj na vodilnem delovnem mestu v
računovodskih poslih,
ekonomist in 5 let delovnih izkušenj na
vodilnem delovnem mestu v računovod-
skih poslih,
ekonomski tehnik in 10 let delovnih izku-
šenj na vodilnem delovnem mestu v raču-
novodskih poslih.

Podjetje stanovanj nima na razpolago. Osebni dohodek po pravilniku o osebnih dohodkih.

Rok za vlaganje ponudb je 15 dni. Ponudbe z doka-
zili o strokovnosti je treba nasloviti na kadrovsko
komisijo, vložijo pa se pri splošnem sektorju pod-
jetja, Kamnik — Tomšičeva 6.

Elektrotehniško podjetje Kranj

obvešča vse cenjene stranke, ki so že dosedaj sodelovali
z nakupom elektroinstalacijskega materiala in aparatov v
naši trgovini — Kranj, da smo se preselili (zaradi rušenja
objekta v Prečni ulici) v Savo (stari obrat), Gregorčičeva 8,
to je v prostore, kjer se že sedaj sprejemajo aparati za po-
pravila.

Vabimo vas, da nas obiščete v novo preseljeni trgovini!
Trgovina in sprejemnica za popravilo aparatov bo odprta
neprekinjeno od 6. do 18. ure.

**Elektrotehniško podjetje
Kranj — Gregorčičeva 8**

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 22. letu starosti za vedno zapustila naša ljubljena hčerka, sestrica in tetka

Branka Guček

Na zadnji poti jo bomo spremili v nedeljo, 29. avgusta ob 17. uri izpred hiše žalosti v Preddvoru.

Zalujoči: mamica, ati, sestre, bratje in nečaki

Sporočamo žalostno vest, da je nenadoma tragično preminula naša sodelavka

Branka Guček

Od preminule sodelavke se bomo poslovili v nedeljo, 29. avgusta 1971 ob 17. uri izpred njene doma v Preddvoru.

Sodelavko bomo ohranili v trajnem in lepem spominu.

Kolektiv turističnega prometnega podjetja CREINA Kranj in OO sindikata

Zahvala

Ob boleči izgubi ljube mame, stare mame in tete

Amalije Brecelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, znancem in sostanovalcem, ki ste jo v tako lepem številu spremili na njeni zadnji poti. Vsem prav lepa hvala za darovano cvetje, vence in izrečeno sožalje. Posebna zahvala za nesebično pomoci družinama Bukovškovim in Česnikovim, sosedom in dr. Novaku za dolgoletno zdravljenje. Zahvaljujemo se g. župniku iz Primskega za lepe poslovilne besede in pevskemu zboru za žalostinke. Najlepša hvala vsem, ki ste na kakršenkoli način lajšali bolečine domaćim.

Zalujoči: hči Leopoldina z družino Kodele, sin Janez z družino, sin Francelin z ženo Milko in drugo sorodstvo

Kranj, 26. avgust 1971

Zahvala

Ob boleči izgubi ljubega moža, očeta, starega očeta

Joža Modrijana

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so se v tako velikem številu poklonili njegovemu spomini in ga pospremili na zadnji poti, še posebno Zvezi prostovoljcev borcov za severno mejo, prostovoljnemu gasilskemu društvu Kranj-Primskovo, Društvu upokojencev in č. duhovščini. Zahvaljujemo se vsem, ki so mu poklonili številne vence in cvetje ter darovali v dobre namene, izrekli pismena ali ustna sožalja in vsem, ki so ga obiskovali v času njegove hude bolezni. Zahvaljujemo se dr. Pircu, ki mu je nesebično pomagal v času njegove težke bolezni, dr. Grebenškovi in dr. Petriču. Se posebno se zahvaljujemo dr. profesorju Plesničarju in zdravnikom Onkološkega inštituta v Ljubljani ter bolniškemu in streñnemu osebju. Vsem in vsakemu posebej prisrčna hvala.

Vsi njegovi

Zahvala

Po dolgi in mučni bolezni nas je zapustila naša draga hčerka, sestra, teta in nečakinja

Marija Veternik

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti, darovali vence in cvetje ter nam izrazili sožalje. Posebno se zahvaljujemo sosedom, tovarni Iskra in njenim sodelavcem ter gospodu župniku iz Trstenika za lep poslovilni govor. Zahvaljujemo se dr. Peterelu in streñnemu osebju bolnice Polje. Vsem skupaj še enkrat prisrčna hvala.

Zalujoči: ata, mama, sestre Zofka, Danica in Slavka z družinami, brat Martin in drugo sorodstvo

Zalog, 25. avgusta 1971

mali oglasi

PRODAM

Poceni prodam rabljen KLARINET. Britof 209 — Kranj 4195

Prodam v osmem mesecu brejo KRAVO. Zorman, Gorica 16, Radovljica 4226

Prodam SLAMOREZNICO s puhalnikom in BOROVE PLOHE. Glastovec Ivan, Zg. Brnik 100 4227

Prodam PUNTE. Križaj Simon, Zg. Bitnje 9 4228

Prodam KRAVO s teletom ali brez. Glinje 13, Cerknje 4229

Prodam dve SLAMOREZNICI s puhalnikom in manjšo MLATILNICO z reto in tresali. Jagodic Jože, Lenart 5, Cerknje 4230

Prodam TELEVIZIJO panorama. V račun vzameš radio. Klemenčič, Topolje 8, Selca nad Škofjo Loko 4231

Prodam stoječo OTAVO. Šenčur, Kranjska 33 4232

Prodam štiri dobro ohranjena kompletna OKNA 115 × 70 z dvojno zapiro. Dobnikar Ciril, Retljeva 7, Cerknje, Kranj 4233

Prodam kombinirano dnevno SOBO, dijaško PISALNO MIZO, OMARICO in MIZO za televizijo. Ogled vsako popoldne. Šmitek, JLA 6, Kranj 4234

Prodam suha BUKOVA DRVA. Naslov v oglasnem oddelku 4235

Za čiščenje obraza uporabljajte

LOTION DROGESAN
za nego kože kamilično kremo
DROGESAN

Kozm. kem. obrt P. Šinkovec, Kranj, Prešernova ul. 19.

SALONIT, velikosti 125/92 za hišo in 500 kosov OPEKE monta 12, prodam. Janhar, Brezje 4236

Prodami prodam HIŠO za rušenje. Šink, Gorenjesavska 1 b, Kranj 4237

Prodam 3300 kosov OPEKE modularni blok 19 × 19 × 20. Naslov v oglasnem oddelku.

Prodam pet mesecev brejo KRAVO, Osojnik 1, Železniki 4238

Prodam stabilni diesel MOTOR deutz, 6 KM. Čarman, Kopališča 19, Škofja Loka 4239

Prodam rabljene — ohranjene ŠPIROVCE in 200 kg BETONSKEGA ŽELEZA premera 10 mm. P. S., Binkelj 12, Škofja Loka 4240

Prodam LES za ostrešje. Kalan Niko, Suha 22, Škofja Loka 4241

Prodam KOKOSI nesnice po 20 din. Čirče 30, Kranj

Prodam večje število GAJ-BIC in žensko rogovog KOLO. Hrovat Lovro, Hrašč Smlednik

Ugodno prodam ELETRICNI STEDILNIK na štiri plošče. Kocjanova 10, Kranj (Kalvarija)

Ugodno prodam OKNO z roleto 120 x 124 in VRATA 190 x 75. Šorli, Blejska dobrava

Prodam KRAVO s teletom. Prosenc, Šenčur, Weingerlova 18

Poceni prodam PLINSKO PEČ aida ali zamenjam za peč na olje. Antolin, Stražška 15, Kranj

Prodam BOROVE PLOHE. Pivka 14, Naklo

Prodam KOŠTRUNA. Hafnarjeva 16, Kranj

Prodam devet mesecev staro TELICO ali zamenjam za BIKA in JARCA. Kokrica, Dovžanova 1, Kranj

Prodam v devetem mesecu brejo mlado KRAVO simenalko. Dobrava 1, Cerknje

Prodam košnjo DETELJE. Poženik 1, Cerknje

Prodam nov vprežni IZRU-VAC za krompir. Dolinske, Lenart 3, Cerknje

Prodam 70 kg težkega PRAŠICA in BIKA težkega 350 kg. Cerknje

Prodam dva PRAŠICA težka po 80 kg. Virmaše 42, Škofja Loka

Prodam KRAVO jersy s letom. Goriča 6, Golnik 4256

Prodam italijansko OLJNO PEČ z ventilatorjem, KAMIN in SIVALNI STROJ z omarico. Kranj, Jezerska cesta 120

Prodam večjo količino BUKOVIH DRV. Rozman, Ciril, Češnjica 19, Podnart

Prodam smrekove in borce PLOHE 25 in 50 mm in rabljeno STRESNO OPEKO SPICAK. Podbrezje 25

Prodam pet dvodelnih vezanih OKEN v velikosti 130 x 120 cm. Podljubelj 18, Tržič 4305

Izredno poceni prodam več kosov rabljenega, dobro ohranjene POHISTVA. Miklavž Žebre, Sp. trg 9, Škofja Loka 4306

Prodam BETONSKO ŽELEZO premera 8 in 10 mm. Naslov v oglasnem oddelku

Poceni prodam GRADBENEGLA LESA. Staneža Žagarja 46, Kranj

Ugodno prodam traktorsko SEJALNICO. Britof 82, Kranj

KUPIM

Kupim LES za ostrešje. Kalan Niko, Suha 22, Škofja Loka 4257

Kupim dobro ohraneno
noško SPORTNO KOLO.
Resman Boštjan, Gorica 9,
Radovljica 4258
Kupim stroj za izdelavo ce-
mentne opeke (zidak). Ponud-
be poslati v trafiko Cerkle
Kupim 500 kosov OPEKE
monta. Grad 3, Cerkle 4260
Kupim rabljena OKNA in
VRATA, lahko tudi železna.
Češnjevec 33, Cerkle 4310

MOTORNA VOZILA

Nujno prodam po zelo
godini ceni R-16, dobro ohran-
jen. Ogled vsak dan. Kle-
nenc Janez, Križe 20 a 4202
ZDRAVSTVENI DOM
KRANJ proda karamboliran
SEEBNI AVTO zastava 750.
rodaja bo v četrtek 2. 9. 1971
d. 8. do 9. ure v Reševalni
ostajai (garaže). Zdravstvene
ja doma Kranj 4261
Prodam dobro ohranjen
FORD TAUNUS 12 M, letnik
1966. Naslov v oglasnem od-
delku 4262
Prodam OPEL, letnik 1957
v vozem stanj. Ogled v so-
potu in nedeljo. Mačinkovič
Drago, Savska 50, Kranj 4263
Prodam avto OPEL KA-
DETT, letnik 1968. Miklavčič,
Kranj, Kebetova 2 4264
Prodam novejšo KAROSE-
LIJO za fiat 750. Zg. Bitnje
pri gasilskem domu v
Kranju 4265
Prodam avto SIMCA 1000
LS, letnik 1967. Kokrica,
esta na Brdo 44, Kranj
Ugodno prodam RENAULT
ORDINI, letnik 1965. Infor-
macije popoldne na telefon
8-347 Kranj 4267
Prodam MOTORNI TRICI-
EL. Sp. Brnik 35 4268
Ugodno prodam FIAT 600.
Visoko 77, Šenčur 4269
Popolnoma novo JAWO 175
prodam za 3000 din. Kožuh,
Naklo 31, telefon 72-584 4270
Prodam dobro ohranjeno
MOTORNO KOLO tomos.
Gregorčičeva 19, Kranj 4271
Prodam FIAT 750. Predos-
te 69, Kranj 4272
Prodam poltovorni avto ZA-
TAVA 615. Verbič Milan, Mi-
lene Korbar 22, Kranj 4273
Prodam osebni avto PEU-
GEOT 204-BREAK. Kranj,
prešnikova 62 4274
Ugodno prodam odlično
ohranjenega FIČKA. Nogra-
ek Anton, Titova 84, Jeseni-
ce 4311
Tako prodam osebni avto
MI 6 – BREAK, prevoženih
10.000 km. Naslov v oglasnem
oddelku 4311

STANOVANJA

Fantu oddam opremljeno
SOBO v Kranju. Naslov v og-
lasnem oddelku 4275
Dijakinja išče opremljeno
SOBO v Kranju ali Škofji
Loki, po možnosti s posebnim
mehom. Naslov v oglasnem
oddelku 4276
V Škofji Loki takoj oddam
objektu ali zasebniku dve su-
ni KLETNI SOBI (parketira-
ni, s kurjavo) in GARAŽO za
predplačilo 1.200.000 st. din.
ponudbe poslati pod »1. sep-
tember« 4277

Dekle nujno išče SOBO v
Kranju. Čot Slava, Trojarje-
va 30, Kranj 4278

V bližini Kranja vzamem
na stanovanje dva fanta. Na-
slov v oglasnem oddelku

Bodoči zakonski par išče
SOBO in KUHINJO ali samo
večjo sobo v Kranju ali okoli-
ci. Nudita 5000 din predpla-
čila. Naslov v oglasnem od-
delku 4280

Vodja reševalne akcije Klavdij Mlekuž z Mojstrane pripoveduje o reševanju poljskih alpinistov. — Foto: J. Košnjek

nesreče

SMRTNA NEZGODA V NEURJU

V petek, 27. avgusta, nekaj pred 6. uro zjutraj je med neurjem vozil od Preddvora proti Kranju voznik osebnega avtomobila Marjan Andošek iz Preddvora. Pri odcepnu jezerske ceste na Predoselje, je začelo njegov volkswagen zanašati. Po 39 metrih take vožnje je avtomobil z desno bočno stranjo trčil v betonski steber. V nesreči je bila sopotnica Branka Guček, stara 22 let iz Preddvora tako hudo ranjena, da je na kraju nesreče umrla.

PREKRATKA VARNOSTNA RAZDALJA

Na cesti tretjega reda v bližini vasi Nemški rovt nad Bohinjem je v torku, 24. avgusta, dopoldne voznik tovornjaka Franc Dijak s Koprivnika za ovinkom ustavil, da bi vstopil neki pešec. Za tovornjakom je vozil na mopedu Maks Poljanec z Nemškega rovta in se zaradi prekratke varnostne razdalje zaletel vanj. Huje ranjenega po glavi so ga v kritičnem stanju prepeljali v jeseniško bolnišnico.

NEZGODA V HRASTJU

Na cesti tretjega reda v Hrastju sta v torku popoldne trčila dva avtomobila. Voznik Franc Šenk iz Britofa je pripeljal z neprimereno hitrostjo od Trboj, v Hrastju pa mu je pripeljal nasproti voznik Marjan Mohar iz Voklega. Po trčenju je voznik Šenk obstal na cesti. Moharjev avtomobil pa je vrglo pod cesto, kjer je obstal na kolesih. Škode na vozilih je za 13.000 din.

ZAPELJAL IZ OVINKA

V torku, 24. avgusta, popoldne se je na cesti četrtega reda Pot na Zali rovt v Tržiču pripeljal hujša nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Dušan Mučič iz Podljubelja je zaradi neprimerne hitrosti na spolzki cesti v ovinku zapeljal s ceste, po 19 metrih ponovno zapeljal na cestu in na pločnik ter se prevrnil 3 in pol metra globoko v potok Mošenik. Voznik in sopotnika Franc Meglič in Frida Dijak iz Podljubelja so bili huje ranjeni in so jih prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

ČETRTA ZRTEV NESREČE NA MEJI

V sredo, 25. avgusta zjutraj je umrla v bolnišnici Marija Pančur iz Krnice pri Mozirju. Umrla je za posledicami nesreče, ki se je pripetila 22. avgusta na Meji na cesti prvega reda. Takrat je zastavo 1300 zaradi izrabljenih gum na mokri cesti vrglo s ceste in jo preklalo na dvoje.

ZADEL PESCA

Na Cesti maršala Tita na Jesenicah je v sredo, 25. avgusta, dopoldne voznik dostavnega avtomobila italijanske registracije Klavdij Turilli na prehodu za pešce zadel 61-letnega Janeza Mežika iz Rateč, ki je nenadoma stopil na cesto. Ranjenega Mežika so prepeljali v bolnišnico, kjer pa je naslednji dan umrl.

NEPREVIDNO CEZ CESTO

Na Cesti maršala Tita na Jesenicah je v sredo, 25. avgusta, zvečer voznik osebnega avtomobila Alojz Kolman z Jesenic zadel 17-letnega Makmljuna Esada z Jesenic. Nesreča se je pripetila, ko je pešec nekaj metrov pred prehodom za pešce z leve strani prečkal cesto. Voznik kljub zaviranju ni mogel preprečiti nesrečo. Z zlomljeno roko so pešca prepeljali v bolnišnico.

L. M.

Jugov steber je bil usoden

V četrtek, 25. avgusta, popoldne so požrtvovalni alpinisti in gorski reševalci iz Mojstrane prenesli v Aljažev dom v Vratih pod Triglavom trupli dveh mladih poljskih alpinistov, 23-letne Anne Radžejevske in 21-letnega Edmunda Sliwona, ki sta se smrtno ponesrečila v Jugovem stebru severne Triglavskih sten. To je bil zadnji vzpon mladega poljskega alpinističnega para, ki je skupaj s tovariši iz Wroclava taboril v Vratih pod Triglavom. Poljski alpinisti so namreč plezali v triglavskem pogorju. Reševalci so trupli položili v kapelico pri Aljaževem domu, od koder so ju prepeljali v mrtvansico v Dovjem, kjer bosta počakala na žalosten povratek v domovino. To je že tretja letošnja smrtna nesreča v severni steni Triglava.

Pri reševalni akciji so sodelovali Janko Ažman, Janez Brojan ml., Klavdij Mlekuž, Miha Smolej, Alojz Pezdrišnik, Kristl Langus, Justin Lavtičar in Stanko Kofler. Vodja akcije, izkušeni alpinist in reševalec Klavdij Mlekuž iz Mojstrane, je pripovedoval:

»Poljska alpinista sta odšla v steno v nedeljo in dejala, da se bosta vrnila v ponedeljek. Ker jih ni bilo, so bili tovariši v skrbeh. Reševalci smo odšli v steno že v sredo, vendar jih nismo našli. Mislimi smo, da sta alpinista odšla na Dolič, vendar jih tudi tam ni bilo. Zato smo odšli danes zjutraj ob pol sedmih spet v steno. Sli bi prej, vendar je megla otežkočala reševanje. Lahko bi jih zgrešili. Megla se je nato skadila in smo imeli kar ugodno vreme. S seboj smo vzel le najnujnejšo alpinistično opremo. Ob 9,40 sta Ažman in Brojan opazila 200 metrov nad meliščem dve trupli. Po radijski zvezi smo sporočili v dom, nač nam pošljeno reševalno opremo. Hitro smo jo dobili in trupli prenesli v dolino.«

Klavdij je pripovedoval tudi o vzrokih tragične nesreče.

»Plezala sta Jugov steber, ki je precej težak. Verjetno sta omahnila kakih 200 metrov više, kot smo jih našli. Tam je najteže mesto v smeri in tam se je počrečil leta 1924. tudi dr. Jug, po katerev se steber imenuje. Poljska verjetno tudi nista bila dovolj izkušena, saj sta po pripovedovanju tovarišev plezala šele dobro leto. Poleg tega na Poljskem ni tako dolgi steni (Jugov steber je visok 900 metrov). Njihova najdaljša smer je dolga 450 metrov. Pri njih je tudi granit, ki ni krupljiv, pri nas pa tega n...«

J. Košnjek

s sodišča

Nagovoril ga je za rop

Pred okrožnim sodiščem v Kranju sta se zaradi ropa zagonjala Cerim Midhat, star 25 let in 18 letni Srečko Gerbec. 22. junija letos sta s silo vzela Petru Sternu z Jezerskega, zaposlenemu na Jesenicah, denarnico v kateri je bilo 1850 din. Nekaj ur prej sta obtoženca, oškodovanec in oškodovanec sodelavec Martin Kociper sedeli v hotelu Korotan na Jesenicah. Cerim Midhat je Sternu ponudil svojo uro Darwil za 200 din in Stern jo je kupil. Ko je plačeval, je Midhat videl, da ima Stern v denarnici večjo vsoto denarja. Nekaj po polnoči je družba odšla najprej proti želesniški postaji, nato pa proti bifeju športnega igrišča pod Mežakljo. Med potjo je Cerim Midhat predlagal Gerbecu naj bi Sternu s silo vzela denarnico. Ko je Kociper nekoliko zaostal, sta oba obtoženca pospešili korak in dohitela Sternu pri bifeju. Cerim je najprej hotel v obraz. Stern se je branil in klical na pomoč, medtem pa mu je Gerbec iz hlačnega žepa izmaknil denarnico in pobegnil domov. Medtem je Sternu, ki se je z napadalcem ruval, prihitel na pomoč Kociper. Napadalca sta obvladala in ga odvedla postaje milice. Tu jima je pobegnil, vendar so ga milicijski kasneje našli. Del denarja, 710 din, je Stern pobral kasneje raztresene okoli bifeja, vsoto 1850 din in denarnico pa je imel doma Gerbec.

Sodišče je Cerima Midhata obsodilo na tri leta strogega zapora, Srečka Gerbca pa na leta dni strogega zapora. Pri odmeri kazni Cerimu Midhatu je sodišče upoštevalo, da je že bil kaznovan in da je bil pobudnik ropa. V kaznivo dejanje pa je nagovoril tudi komaj 18 let starega Gerbca. Sodišče stanju in da je dejanje obžaloval, vendar je menilo, da se je kot mlajši polnoletnik zavedal svojega dejanja in mu je zato dosodilo najmanjšo možno kazneni.

L. M.

Vzel milijon in ga zapravil

Okrožno sodišče v Kranju je obsodilo Slobodana Kristla, starega 28 let, iz Mariaborga zaradi tativne denarja na tri leta strogega zapora.

Slobodan Kristl se je v začetku maja kot strojni ključavnica zaposlil v jeseniški želesnarni. V hotelu Pošta na Jesenicah se je 8. maja seznanil s Stanetom Klakočarjem. Znanca sta se srečala tudi naslednji dan na avtomatskem kegljišču. V razgovoru je Kristl omenil, da bi rad gledal nogometno tekmo med Nemčijo in Jugoslavijo, pa ne ve, kje bi lahko gledal televizijski prenos. Klakočar pa ga je povabil v svoje stanovanje. Sam ni gledal prenosa; šel je v spalnico in zaspal, novega znanca pa je pustil samega pred televizijskim sprejemnikom. Po končanem prenosu je Kristl stopil v spalnico, da bi se od gostitelja poslovil. Ta je spal, Kristl je malo pogledal po predalih in v nočni omariči zagledal šop bankovcev. Vzel jih je in jih skril v skrinji, nato pa brez slovesa zapustil stanovanje. Okoli osme ure zvečer se je vrnila Klakočarjeva žena. Čudno se je, da je zdejlo, da vrata stanovanja niso zaklenjena. V spalnici je zbudila moža, ki ji je povedal o obiskovalcu, ki gleda menda televizijo. Obiskovalca pa ni bilo več.

Posumila sta, da je morda tudi kaj odnesel in res v predal ni bilo več milijona starih din, ki sta ga hraniila za neki večji nakup.

Slobodan Kristl je z denarjem v žepu takoj skušal zapustiti Jesenice, vendar tisič ni bil nobenega avtobusa. Ob njem je ustavljal na nemški turistični avtobus, ki ga je vprašala za pot do Ljubljane. Prosil jo je, da lahko prisede, pa je dovolila. Najprej sta pejala proti Zagrebu, kasneje pa sta si premislišča in se odpeljala proti premorju. Za ukradeni denar sta si skupaj privočila dolge počitnice. Denarja je sredil junija zmanjkalo in nemška turistična agencija je odpotovala domov po denar, kot je dejala. Ni je bilo nazaj. Kristl jo je čakal v piranskem hotelu, ker pa ni mogel plačati računa, ki je narastel čez 4000 din, je pobegnil. Illegalno je prestopil mejo in preko Italije dopotoval v Zah. Nemčijo. Iskal je svojo spremjevalnico, pa je ni našel. V začetku avgusta se je pri Radgoni spet ilegalno vrnil v Jugoslavijo, vendar so ga še isti dan prijeti.

Obtoženec se je pred sodiščem zagovarjal, da je psiho-pat in da se ni mogel zadržati, ko je videl denar. Sodništvo pa je menilo, da psiho-patija pri njem ni duševna bolezni, ampak samo značajna iztirjenost. Glede na to, da je bil obtoženec že pred kaznovan zaradi podobnih dejanj, se je odločilo za strogo kazneni v prepricjanju, da bo le taka kazneni prijatelj, ki je zaledla in ga spremjeval.

L. M.

Jeseničan Janez Otrin se je zelo dobro izkazal na minulem republiškem prvenstvu v streljanju. — Foto: B. Malovrh

Kranjčani v Udinah

Vaterpolisti kranjskega Triglava so včeraj zvezcer odpotovali v Udine, kjer se bodo kot slovenska reprezentanca na dvodnevni mednarodni turniru pomerili z Romo iz Rima ter Triestino iz Trsta. Zanimivo je, da bodo Kranjčani tekmovali v Udinah v času, ko so domačini prireditelji letoskih olimpijskih igra.

njega finala za evropski plavalni pokal v skupini B za ženske.

Na pot so odšli brez trenerja Petra Didića, ki je vodja in trener mladinske vrste, ki se bo danes v Rovinju potegovala, da na republiškem prvenstvu osvoji najvišji slovenski mladinski naslov. — dh

Ljubljanska conska rokometna liga

Jutri derbi v Dupljah

V nedeljo se bo pričelo novo prvenstvo v ljubljanski conski rokometni ligi. Z Gorenjsko bodo igrale naslednje ekipe: Tržič, Duplje, Križe, Kamnik in Alples. Že prvo kolo bo izredno zanimivo, kajti v Dupljah se bosta srečali ekipa Tržiča in domače moštvo. V Križah bodo gostovali rokometari Olimpije, ki so najresnejši kandidati za prvo mesto. Tudi ekipa Alplesa bo v prvem kolu igrala doma in se pomerila s Hrastnikom. Vse tekme se bodo pričele ob 10. uri.

J. Kuhar

Kolesarstvo

V nedeljo dirka v Škofji Loki

Jutri bo s startom ob 10. uri v Škofji Loki tradicionalna medklubska dirka v spomin na domačega kolesarja — borca — Janeza Peternela. Mladin-

ci bodo vozili do Žirov in nazaj, turisti pa do Hotavlj in nazaj. Start in cilj bosta na glavnem trgu v Škofji Loki.

A. Potočnik

Od gorenjskih strelcev najboljši Janez Otrin

V soboto in nedeljo sta bili na ljubljanskem strelšču na sporedu še zadnji dve disciplini letosnjega republiškega prvenstva v streljanju z MK puškami. Najboljši slovenski strelci so se pomerili za naslove prvakov v olimpijskem matchu in v trojtem položaju. Tekmovali so s puškami proste izbire. V obeh disciplinah je pri članih zma-

gal Mikolič iz SD Olimpija — Ljubljana, med Gorenjem pa je bil najboljši Janez Otrin z drugim in petim mestom. Prvenstva se niso udeležili mladinci in mladinke z Gorenjske. Ta ugotovitev meče slabo luč na občinske strelske organizacije in tudi na tiste, ki načrtujejo razvoj športa v občinah. Kaj ni čudno, da na Gorenjskem ni niti enega

strelšča, ki bi ustrezalo tekmovальнim pogojem? V takih razmerah prav gotovo ne moremo pričakovati napredka in množičnosti v strelstvu. Končno pa to le ni samo športna panoga, posebno, če pomislimo na tolkokrat omenjeni program splošnega ljudskega odpora.

Rezultati: **OLIMPIJSKI MATCH** — ekipno: 1. Olimpija (Ljubljana) 2276 krogov, 2. Celje 2256, 3. Kranj, 2154; posamezno: 1. Mikolič (Olimpija) 584, 5. Otrin (Jesenice) 575, 10. Lombar (Kranj) 544, 11. Peternel (Šk. Loka) 542, 12. Černe 541, 13. Rozman (oba Kranj) 538 itd.; **TROJNI POLOŽAJ** — posamezno: 1. Mikolič (Olimpija) 1132, 2. Otrin (Jesenice) 1117, 14. Peternel (Šk. Loka) 1025, 15. Kern (Kranj) 912 itd.

B. Malovrh

Namizni tenis

Za mednarodno prvenstvo Kranja

Danes in jutri bo v televadnicni osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju drugi mednarodni mladinski namiznoteniški turnir za prvenstvo Kra-

nja, na katerem bodo sodelovale ekipe in posamezniki iz Avstrije, Italije, Madžarske in Jugoslavije. Zaključek turnirja bo v nedeljo ob 13. ur. J.J.

Za kriterij mest vse nared

Kranjski atletski delavci so neumorni. Komaj je končano tekmovanje pod nazivom Kranj 71, že je pred vratjeno veliko tekmovanje. V soboto, 28. avgusta, bo mesto Kranj imelo v gosteh predstavnike sedmih slovenskih mest, ki se bodo pomerili v kriteriju slovenskih mest. Zanimivo je, da je na področju Jugoslavije to edino tovrstno tekmovanje ter da postaja iz leta v leto bolj priljubljeno. Nastopilo bo okoli 140 atle-

tov iz vse Slovenije, ki se bodo pomerili v 16 disciplinah. Nastopili bodo vsi najboljši domači slovenski atleti in atletinje med njimi tudi: Kovcav (KI), Vivod (KI), Pisič (OI) itd. Od domačinov bodo nastopili: Milek, Udovč, Kavčič, Paplerjeva, Fister, Kaštivnik itd. Ker bo udeležba zares imenitna ter z ozirom na to, da je to tekmovanje zelo popularno, se obetajo zanimivi boji za točke.

D. Žumer

Kavčič še en rekord

Na mednarodnem atletskem mitingu v Celju je mladi talentirani srednjeproga Triglava Kavčič še enkrat dokazal svojo pravo vrednost. Pogo dolgo 1000 m je pretekel v času 2:23,8, kar je nov državni in republiški rekord za

starejše mladince. Kavčič je bil v tem teku izvrsten: prvih 400 m je pretekel za 53,1 800 m pa za 1:53,1, kar je prava redkost. Tako ima Kavčič sedaj v lasti 3 državne in tri republiške rekorde. — D. Žumer

Kranjčanka Metka Papler bo zastopala jugoslovanske barve na letosnjih balkanskih igrach v Zagrebu. — Foto: D. Žumer

Paplerjeva na BAI

Poškoda na roki, ki jo je Metka Papler dobila na pripravah v Celju za balkanske igre v Zagrebu, se ji je že precej popravila, tako da že lahko trenira. S svojimi rezultati v metu diska je popolnoma upravičeno, da ta mlada in talentirana tekmovalka brani barve Jugoslavije na tako renomiranem tekmovanju kot so BAI. Ker na bližnjem tekmovanju »kriteriju slovenskih mest« njen poškoda še ne bo ozdravljena, bo kljub temu kot predstavnica mesta Kranja tekmovala v skoku v višino. S 155 cm, kolikor jih je preskočila, lahko računa na solidno uvrstitev. — D. Žumer

Republiško prvenstvo v smučanju na vodi

V soboto in nedeljo bo v Zbiljskem jezeru Eden glavnih favoritorov za osvojitev naslova republiškega prvaka v slalomu je Fric Detiček, v skokih pa Jože Dežman in Primož Finžgar.

Po obveznem delu tekmovanega programa bo v nedeljo na sporedu ekshibicijski nastop najboljših smučarjev na vodi in kot največja zanimivost za gledalce: polet z zmajem po jezerški gladini.

pravljali na Zbiljskem jezeru. Eden glavnih favoritorov za osvojitev naslova republiškega prvaka v slalomu je Fric Detiček, v skokih pa Jože Dežman in Primož Finžgar.

1 v p r a š a n j e 3 o d g o v o r i

V tej rubriki smo se pogovarjali že z ljudmi različnih poklic. To pot smo izbrali raznašalce časopisov. Morda raznašanje časnikov res ni pravi poklic. Prav gotovo pa ima tako kot vsako drugo delo slabe in dobre strani in težke dneve, kot temu pravimo. Tri izmed tistih, ki nam vsak dan dostavijo na dom Dnevnik, Delo in druge časopise smo poiskali in jim zastavili vprašanje: »Zakaj ste se odločili za to delo?«

Vsak dan razdeliva v centru Kranja 125 časopisov, ob četrtkih pa še 160 izvodov Nedeljskega dnevnika. Zasluga bova okrog 500 din mesečno. Kaj bova z denarjem? Prvo plača bova porabila za nakup šolskih potrebi. Potem pa bova denar nalagala v banko.«

Marija Jerala (57 let), doma iz Stražišča: »Oba z možem sva invalidsko upokojena. Pokojnine so nizke in z denarjem, ki sva ga prejemala nisva mogla preživljati družine. Zato sem se odločila, da postanem raznašalka časopisov. Nekaj ur na dan bom že delala, sem si rekla. Toda rajon se je širil in kmalu sem imela naročnike po vsem Stražišču. Kalvariji in Gorenji Savi. Seveda tega dela nisem zmogla sama. Na pomoč so mi prisločili otroci in mož. Zadnji dve leti pa raznašamo časopise le na Kalvariji in Gorenji Savi. Pa še to bom kmalu opustila. Koliko časa že opravljam to delo? Več kot petnajst let.«

Bojan Janša (14 let), doma iz Kranja: »Časopis raznašam šele mesec dni. Zakaj sem se odločil? Pravzaprav sta se odločila z bratom, ki je dve leti mlajši. Čas imava, pa sva rekla, da bi kaj delala.«

L. Bogatsj

Šola - otrok in cesta

(Nadalj. s 1. strani)

prehodu za pešce, opozoriti ga na pazljivost, kjer ni dobre preglednosti, hoja po pločniku, hoja po levu strani, kjer ni pločnikov itd.).

Po nekaj dnevih obiskovanja šole bo morda namesto staršev nekdo drug spremljal prvošolce na poti v šolo in domov. Če je le mogoče — z ozirom na začetek in konec pouka — naj to skrb prevzamejo njihovi starejši šolski sovrstniki. Za to nalogu bi izbrali predvsem prometno disciplinirane učence.

Dolžnost šole in staršev je, da prvošolce čimprej seznanijo z najosnovnejšimi prometnimi pravili za pešce, da se bodo sami znali v prometu pravilno ravnavati.

TUDI LETOS RUMENA RUTICA

Za varnost teh udeležencev v prometu pa je dolžna skrbiti tudi skupnost. Da bi otroke prvošolce kar najbolj zavarovali pred nesrečami na cesti in na njihovo nebogljenošči v prometu opozorili tudi voznike motornih vozil, so se komisije za varnost v cestnem prometu gorenjskih občin tudi letos odločile za prometno-vzgojno akcijo »RUMENA RUTICA«. Rumeno rutico kot opozorilo voznikom motornih vozil, naj še posebno pazijo na prvošolce, so si otroci nekaterih gorenjskih občin zavezali okoli vrata že pred tremi leti.

Otroci prvih razredov osnovne šole bodo od 1. septembra pa do konca oktobra nosili rumene rutice in opozarjali ostale udeležence v prometu na svojo neizkušenost na cestah. Izkazalo se je da je takšna akcija uspešna, saj so npr. v kranjski občini (od leta 1968) bile v času akcije le 4 prometne nesreče z udeležbo prvošolcev in to le-

ta 1968 3 nesreče, leta 1969 ena, leta 1970 pa v času akcije ni bilo prometne nesreče z udeležbo prvošolcev. Morda bi akcijo kazalo podaljšati za celo šolsko leto. Starši, katerim je skrb za varnost njihovih otrok vsekakor na prvem mestu, naj ne bi pozabljalni vsak dan zavezovati svojim otrokom rumene opozorilne rutice okoli vrata.

Tudi starejši šolarji so kljub svoji dokaj večji prometni izkušenosti na cesti prav tako stalno v nevarnosti, zato naj bi jih tako doma kot v šoli redno opozarjali na prometne nezgodbe in jih seznanjali s prometnimi pravili, da bi jih obvarovali pred nesrečo.

»ZIVLJENJE IMA PREDNOST«, M. Mažgon

»Dvajset let se je pri nas premalo gledalo na razvoj zasebnega kmetijstva. V nekaj letih se ne da nadoknaditi zamujeno. Kmetijska zadruga — občina se trudita, da bi pomagali kmetu. Tistem, ki je ostal. A je še toliko nerešenih problemov. Zakon o gospodarjenju z gozdovi se nam zdi krivičen, treba bo urediti pokojninsko zavarovanje kmetov, jim nuditi možnost nakupa mehanizacije, urediti kreditiranje«, pravi Blaž Habjan, kmet iz Sopotnice v Poljanski dolini. Ne dom visoko v hribih, ne trdo kmečko delo ga nista nikdar odvrnila od družbenopolitičnega dela. Večkrat je bil občinski odbornik, bil je predsednik občine Zminec, član sveta za kmetijstvo in gozdarstvo zadruge in še bi lahko našteteval.«

Zadnji dve leti je predsednik loške ekonomiske enote kmetijske zadruge Škofja Loka, član občinske organizacije SZDL in drugih organizacij na terenu. Aktivno sodeluje tudi pri reševanju problemov krajevne skupnosti.

»Naša kmetijska zadruga je res kmečka zadruga. V vseh organih upravljanja je vsaj dve tretjini kmetov. In prav je tako. Saj kmet najbolj ve kaj je zanj dobro in kaj ni.«

TUDI TO SE ZGODI

Očka in hčerka sta se sprehajala. Prišla sta mamo visoke hiše v mestu.

»Kakšna tovarna pa bo to, očka?« je vprašala hčerka.

»To ni tovarna!«

»Kaj pa delajo v tej hiši?« je bil še naprej rađoveden otrok.

»Nič!«, je razložil očka, »to je vendar občina.«